

Helsingin kaupunginvaltuusto

12 — 2024

Kokousaika: 28.8.2024 klo 18.00 – 23.06

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro.

Helsingin kaupunginvaltuusto
keskustelupöytäkirja

Helsingfors stadsfullmäktige
diskussionsprotokoll

28.8.2024
2 / 150

Helsingfors stadsfullmäktige

12 — 2024

Mötestid: 28.8.2024 kl 18.00 – 23.06

Mötesplats: Gamla Rådhuset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges föredragningslista i vilka någon har yttrat sig.

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
helsinki.kirjaamo@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17

Puhelin

+358 9 310 1641

Y-tunnus

0201256-6

<http://www.hel.fi/kaupunginvaltuusto>

Sisällysluettelo

144 §	7
<i>Esityslistan asia nro 3</i>	7
<i>Kyselytunti</i>	7
3.1 Juha Hakola - Hekan tyhjät asunnot	7
Valtuutettu Juha Hakola	7
Apulaispormestari Anni Sinnemäki	8
Valtuutettu Juha Hakola	10
Valtuutettu Mahad Ahmed	11
Valtuutettu Arja Karhuvaara	11
Valtuutettu Tuomas Rantanen.....	12
Valtuutettu Sami Muttilainen.....	12
Valtuutettu Ville Jalovaara	13
Valtuutettu Mika Ebeling.....	13
Valtuutettu Otto Meri	14
Valtuutettu Mai Kivelä.....	15
Apulaispormestari Anni Sinnemäki	15
3.2 Amanda Pasanen – Helsingin ilmastotoimet.....	18
Amanda Pasanen	18
Apulaispormestari Anni Sinnemäki	18
Valtuutettu Amanda Pasanen.....	20
Valtuutettu Jenni Pajunen	20
Valtuutettu Eveliina Heinäluoma	21
Valtuutettu Mai Kivelä.....	22
Ledamoten Björn Månsson	23
Valtuutettu Atte Harjanne	23
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara.....	24
Valtuutettu Mika Ebeling.....	24
Valtuutettu Atte Harjanne	25
Apulaispormestari Anni Sinnemäki	25
146 §	29
<i>Esityslistan asia nro 5</i>	29
<i>Eron myöntäminen varavaltuutetun luottamustoimesta sekä kasvatusta- ja koulutuslautakunnan varajäsenen ja kasvatusta- ja koulutuslautakunnan suomenkielisen jaoston varapuheenjohtajan valinta</i>	29
Ledamoten Mia Haglund	29
147 §	30
<i>Esityslistan asia nro 6</i>	30
<i>Kasvatusta- ja koulutuslautakunnan varajäsenen valinta</i>	30
Valtuutettu Amanda Pasanen.....	30
148 §	31
<i>Esityslistan asia nro 7</i>	31
<i>Kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan varajäsenen sekä kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan nuorisosaoston puheenjohtajan valinta</i>	31
Valtuutettu Amanda Pasanen.....	31

149 §	32
<i>Esityslistan asia nro 8</i>	32
<i>Asumisen ja siihen liittyvän maankäytön toteutusohjelma 2024</i>	32
Pormestari Juhana Vartiainen	32
Valtuutettu Otto Meri	36
Valtuutettu Otso Kivekäs	39
Valtuutettu Eveliina Heinäluoma	42
Ledamoten Mia Haglund	44
Valtuutettu Mikko Paunio	48
Ledamoten Silja Borgarsdóttir Sandelin	50
Valtuutettu Mikael Jungner	53
Valtuutettu Anna Karhumaa	56
Valtuutettu Mika Ebeling	59
Valtuutettu Nina Suomalainen	61
Valtuutettu Minja Koskela	62
Valtuutettu Laura Korpinen (vastauspuheenvuoro)	64
Valtuutettu Amanda Pasanen	65
Valtuutettu Titta Hiltunen	66
Valtuutettu Osmo Soininvaara	68
Valtuutettu Arja Karhuvaara	69
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)	71
Valtuutettu Arja Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)	71
Valtuutettu Jenni Hjelt	72
Valtuutettu Otto Meri	74
Valtuutettu Arja Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)	76
Valtuutettu Tuomas Rantanen (vastauspuheenvuoro)	76
Valtuutettu Eveliina Heinäluoma (vastauspuheenvuoro)	77
Valtuutettu Otto Meri (vastauspuheenvuoro)	78
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara	78
Valtuutettu Eveliina Heinäluoma	79
Valtuutettu Arja Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)	80
Valtuutettu Otto Meri (vastauspuheenvuoro)	80
Valtuutettu Tuomas Rantanen (vastauspuheenvuoro)	81
Valtuutettu Marko Kettunen	82
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)	83
Valtuutettu Eveliina Heinäluoma	83
Valtuutettu Elisa Gebhard	83
Valtuutettu Otto Meri (vastauspuheenvuoro)	84
Apulaispormestari Paavo Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)	85
Valtuutettu Sami Muttilainen (vastauspuheenvuoro)	85
Valtuutettu Minna Salminen	86
Valtuutettu Ted Apter	87
Valtuutettu Nita Austero	88
Valtuutettu Mari Holopainen	89
Apulaispormestari Paavo Arhinmäki	90
Valtuutettu Marko Kettunen (vastauspuheenvuoro)	92
Valtuutettu Sami Muttilainen (vastauspuheenvuoro)	93
Valtuutettu Elina Kauppila	93
Valtuutettu Sinikka Vepsä	94
150 §	96
<i>Esityslistan asia nro 9</i>	96
<i>Helsingin kaupungin ympäristöraportti 2023</i>	96
Apulaispormestari Anni Sinnemäki	96

Valtuutettu Matti Niiranen	101
Valtuutettu Otso Kivekäs (vastauspuheenvuoro)	102
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)	102
Valtuutettu Mai Kivelä	103
Valtuutettu Elina Kauppila	104
Valtuutettu Arja Karhuvaara	105
Valtuutettu Eveliina Heinäluoma	107
Valtuutettu Ilkka Taipale (vastauspuheenvuoro)	108
Valtuutettu Laura Korpinen	108
Valtuutettu Nuutti Hyttinen	109
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara	110
Valtuutettu Ville Jalovaara	111
Valtuutettu Mikko Paunio (vastauspuheenvuoro)	111
Valtuutettu Otso Kivekäs (vastauspuheenvuoro)	112
Valtuutettu Emma Kari	112
Valtuutettu Laura Korpinen	113
Valtuutettu Marko Kettunen	114
Valtuutettu Mika Ebeling	115
Apulaispormestari Anni Sinnemäki	115
Valtuutettu Arja Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)	119
Valtuutettu Mikko Paunio	119
151 §	120
<i>Esityslistan asia nro 10 .....</i>	<i>120</i>
<i>Suvilahden tiilisen kaasukellon käytettävyyden parantamista koskeva tarkennettu hankesuunnitelma .....</i>	<i>120</i>
Valtuutettu Hilikka Ahde	120
Valtuutettu Mari Holopainen	120
Valtuutettu Sami Muttilainen	121
Apulaispormestari Paavo Arhinmäki	122
152 §	123
<i>Esityslistan asia nro 11 .....</i>	<i>123</i>
<i>Melkinlaiturin peruskoulun ja päiväkodin uudisrakennuksen hankesuunnitelma .....</i>	<i>123</i>
Valtuutettu Mari Holopainen	123
153 §	124
<i>Esityslistan asia nro 12 .....</i>	<i>124</i>
<i>Kannelmäen peruskoulun Runonlaulajantien toimipisteen korvaavan uudisrakennuksen hankesuunnitelma .....</i>	<i>124</i>
Valtuutettu Mika Ebeling	124
154 §	125
<i>Esityslistan asia nro 13 .....</i>	<i>125</i>
<i>Lauttasaaren Vattuniemen keskuksen asemakaavan muutos (nro 12701), sis. liikennesuunnitelman .....</i>	<i>125</i>
Valtuutettu Anna Karhumaa	125
Apulaispormestari Anni Sinnemäki	126
Valtuutettu Mika Ebeling	127
Valtuutettu Katri Penttinen	128
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)	129
Valtuutettu Katri Penttinen (vastauspuheenvuoro)	130
Valtuutettu Sami Muttilainen	130
Ledamoten Silja Borgarsdóttir Sandelin	130
Valtuutettu Mika Ebeling (vastauspuheenvuoro)	131

28.8.2024

6 / 150

Valtuutettu Otso Kivekäs	131
Valtuutettu Juhani Strandén	132
Valtuutettu Otso Kivekäs (vastauspuheenvuoro)	132
Valtuutettu Matti Niiranen	133
Valtuutettu Katri Penttinen	133
Apulaispormestari Anni Sinnemäki	133
155 §	135
<i>Esityslistan asia nro 14</i>	135
<i>Tuomarinkylän Kuusmiehentien ja Tuohuskujan ympäristön asemakaavan muutos (nro 12871), sis. liikennesuunnitelman</i>	135
Ledamoten Björn Månsson	135
Ledamoten Eva Biaudet	136
Valtuutettu Nina Suomalainen	136
Valtuutettu Mika Raatikainen	137
Valtuutettu Terhi Peltokorpi	138
Valtuutettu Nina Suomalainen	139
Valtuutettu Harry Bogomoloff	139
Valtuutettu Mari Holopainen	140
Valtuutettu Terhi Peltokorpi	141
Valtuutettu Tuomas Tuomi-Nikula	142
Apulaispormestari Anni Sinnemäki	142
Ledamoten Björn Månsson (replik)	144
Valtuutettu Heimo Laaksonen	144
Valtuutettu Nina Suomalainen	145
Valtuutettu Sinikka Vepsä (vastauspuheenvuoro)	146
Valtuutettu Sami Muttilainen	147
Valtuutettu Marko Kettunen	147
Valtuutettu Katri Penttinen	147
Valtuutettu Tuomas Nevanlinna	148
Ledamoten Björn Månsson	148
Valtuutettu Katri Penttinen	148

144 § Esityslistan asia nro 3 Kyselytunti

3.1 Juha Hakola - Hekan tyhjät asunnot

Valtuutettu Juha Hakola

Rouva puheenjohtaja, arvoisa valtuusto.

Helsingin kaupungin asunnot Oy:n eli Hekan omistamien tyhjien asuntojen lukumäärä on huolestuttava. Tilastojen mukaan Hekalla oli 31.7.2024 1254 tyhjillään olevaa erikokoista asuntoa. Näiden asuntojen vuokranmenetyksestä aiheutuneet kustannukset ovat nousseet huomattaviin summiin. Heinäkuun loppuun mennessä asuntojen tyhjillään olosta on Hekalle aiheutunut kuluvana vuonna jo yli kahdeksan miljoonan euron vuokranmenetykset.

On hyvä muistaa, että Heka ei itse vastaa asuntojen markkinoinnista eikä asukasvalinnasta, vaan sen tekee Hekalle Helsingin kaupungin kaupunkiympäristön asuntopalvelut. On kuitenkin kaikkien etu, että Hekan hallinnoimat asunnot ovat käytössä ja tuottavat asukkailleen kohtuuhintaista asumista. Tämä ei pelkästään vähennä Hekan taloudellista taakkaa, vaan myös tukee asuntomarkkinoiden sekä vuokrien tasapainoa ja vähentää asunnottomuutta.

Mielestäni kaupunkiympäristön asuntopalvelujen tulisi aloittaa vuokra-asuntojen vuokramarkkinoinnin avoimella nettialustalla. Hekan kaikki tyhjät asunnot tulisi listata laajasti tunnetuille asuntojen markkinointisivustoille, kuten oikotie.fi tai etuovi.com, tai luoda tähän tarkoitukseen kokonaan oma internetalusta karttapalveluineen. Näillä alustoilla ilmoitetut asunnot saisivat laajemman näkyvyyden ja olisivat näin tarvitsijoiden paremmin hahmotettavissa. Sunnuntaina 25.8.2024 Oikotien vuokrapalstalta löytyi 23 Hekan vuokrattavana olevaa asuntoa. Mikäli näin toimittaisiin, asunnon

tarvitsijat voisivat hakea asuntoja suoraan edellä mainittujen alustojen kautta kohdennetusti. Tämä toimenpide lisäisi Hekan asuntojen näkyvyyttä ja kysyntää sekä tehostaisi asuntojen vuokrausprosessia.

Kysynkin asianomaiselta apulaispormestarilta: Voisiko Helsingin kaupungin kaupunkiympäristön asuntopalveluita kehottaa ryhtymään toimiin tyhjien Heka-asuntojen saamiseksi mahdollisimman nopeasti ja kustannustehokkaasti internetpohjaisille vuokraalustoille?

Kiitos.

Apulaispormestari Anni Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kiitos tästä erittäin olennaisesta kysymyksestä, jossa on otettu niin Hekan vuokralaisten kuin kaupungin asuntomarkkinoiden toiminnankin kannalta esiin erittäin tärkeä asia, joka todellakin kaipaa ratkaisuja ja on kaivannut sitä nyt jo jonkin aikaa. Sen parissa onkin yhteistyössä Hekan ja kaupunkiympäristön toimialan kanssa työskennelty. Ymmärrän hyvin, että Hekan hallituksen puheenjohtajana erityisesti suhteessa vuokralaisiin, joiden vuokran korotuspaineet ovat suuret, tämä on erityisen tärkeä kysymys.

Itse markkinointisivustoon tai -alustaan voin vastata kyllä. Itse asiassa tällaista markkinointisivustoa on valmisteltu ja kehitetty kaupunkiympäristön toimialalla, ja sellainen on aukeamassa ensi viikolla. Mutta aikomuksena ei ole tuoda sinne kaikkia Hekan asuntoja, vaan niitä asuntoja, joiden markkinointi on vaikeampaa ja joiden kohdalta on tullut vastaan kieltäytymisiä tai useita kieltäytymisiä.

Ehkä muutama taustoittava sana numeroista ja tilanteesta.

Sinänsä myönteinen asia, johon olemme tässäkin valtuustossa pyrkineet vuosien ajan määrätietoisesti. Tällä hetkellä vuokramarkkinoilla monella tapaa ihmisillä on enemmän valinnan varaa ja vaihtoehtoja kuin on ollut Helsingissä historiassa tyypillistä. On paljon myös vapaarahoitteisia vapaita vuokra-asuntoja. Tämä ja toisaalta se, että kaikki Hekankaan asunnot eivät ole sen hintaisia, että ne olisivat välttämättä hinta-laatusuhteeltaan aina hyväksyttäviä, ollaan tilanteessa, jossa viime vuosien aikana tarjotuista Hekan asunnoista kieltäytymisprosentti on kasvanut hyvin voimakkaasti.

Vielä vuonna 2019 tuo prosentti taisi olla... Tarkistan sen, että en sano väärää lukua. 39 ja nyt tänä vuonna kieltäytymisprosentti tarjotuista asunnoista on 57. Ja kun näitä kierroksia käydään, tämä tietenkin tarkoittaa sitä, että Hekan asuntojen vuokravälittämisessä vaaditaan huomattavasti enemmän työtä kuin aikaisemmin, että oikeat vuokralaiset löytyvät. Lukumääräisesti niin viime vuonna kuin tämän vuoden alkupuolella myös vastaanotettuja asuntotarjouksia on saatu solmittua ja tehtyä mittakaavaltaan huomattavasti suuremmasta määrästä kuin aikaisempina vuosina.

Toinen taustalla ollut tekijä, jonka kysyjä tietenkin hyvin tuntee. Kun Hekassa on talouden säästöjen tai tehostamisen myötä tehty muutoksia väistöasuntolinjauksiin, niin välitykseen on tullut tänä vuonna ensin 400 asuntoa kerralla ja sen jälkeen vielä muutamia satojen asuntojen paketteja. Nämä asunnot vaikuttavat vielä tässä vaiheessa näihin korkeisiin lukuihin, mutta tulevat tietenkin vähitellen myös sulamaan sitten täältä pois.

Kaiken kaikkiaan tämän asian parissa on tehty intensiivisesti työtä keväästä lähtien. Heka ja kaupunkiympäristön toimiala ovat käyneet läpi yhdessä prosesseja. Etsineet sieltä ihan sellaisia hyvin käytännöllisiäkin yksityiskohtia, että millä tavalla asunnot tulevat nopeammin välitykseen ja missä on ikään kuin tehostamisen varaa. Asuntopalvelu on myös palkannut uusia ihmisiä

asunnonvälitykseen, ja resurssit ovat siellä tällä hetkellä selvästi vahvemmat kuin ne ovat aikaisemmin.

Kokonaisuudessa täytyy muistaa, että laki ja asetus säätelevät Hekan asukasvalintaa, ja siinä mielessä ikään kuin kaikkien asuntojen markkinointi ensimmäisenä otettavalle ei ole mahdollista, koska asuntotarjous on tehtävä sellaista asuntoa hakeneelle kiireellisessä luokassa olevalle. Mutta tosiaankin analyysi on tehty siitä, että tämmöinen ikään kuin normaalin kaupallisen sivuston tyyppinen pohjakuvia ja sijainteja markkinoiva sivusto on tosiaankin nyt aukeamassa. Ja toivottavasti tämä sitten osaltaan vauhdittaa asuntojen vuokrausta. Siellä näkee hyvin, että ehkä nimenomaan vähän isommat asunnot, esimerkiksi kolmiot ovat niitä pullonkauloja, joita ei niin herkästi oteta vastaan, kun taas sitten pienemmät asunnot välitetään ripeästi.

Harkinnassa on myös, ja olen itsekin siihen kannustanut, että tästä markkinointimateriaalia voisi hyvin hankkia ulkopuolelta. Ja on varmasti tärkeää, että myös yksityisten vuokranantajien käytäntöjä benchmarkataan ja otetaan niistä parhaat käytännöt käyttöön siinä määrin kuin se on mahdollista Hekan kaltaiselle toiminnalle, jonka asukasvalintaa myös ara-rajoitukset sitovat.

Kiitos vielä kysymyksestä.

Valtuutettu Juha Hakola

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitoksia apulaispormestari Sinnemäelle tästä vastauksesta.

On todellakin huojentavaa kuulla, että jo ensi viikolla aukeaa tuo alusta. Tämä alusta tulee monta ongelmaa tässä asunnon tarvitsijan löytämisessä ratkaisemaan. Otan ihan lyhyesti esimerkin siitä, että jos henkilö haluaa

asunnon, otetaan nyt esimerkkinä kantakaupunki–Länsi-Pasila-alueelta vaikka kolme huonetta keittiö, ja on valmis maksamaan siitä 1 000 euroa vuokraa. Jos sieltä alueelta löytyy asunto, mutta asunnon vuokra onkin 1 050 euroa, välittömästi asunnon tarvitsija ja asunto eivät kohta, vaan tämä hakemus missaantuu.

Tätä haen tällä esitykselläni, että löytyisi tällainen mahdollisuus, jossa asunnon tarvitsijat suoraan näkisivät, minkä kokoinen asunto ja mikä sen vuokra on, mitä voi hakea. Aivan samalla tavalla kuin vapailla markkinoilla haetaan asuntoa.

Valtuutettu Mahad Ahmed

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Heka ei näytä pitävän asukkaita tärkeänä, erityisesti pienetuloisia. Heka on jälleen nostamassa vuokria, mikä vain vaikeuttaa pienetuloisten elämää entisestään. Tämä antaa vaikutelman, että Heka suunnittelee ajavansa pienituloiset pois Helsingistä. Miten voimme hyväksyä tämän, kun niin monet asukkaat nyt kamppailevat asumiskustannuksien kanssa? On aika asettaa asukkaiden hyvinvointi etusijalla ja varmistaa, että Helsinki säilyy kaikkien kotina.

Kiitos.

Valtuutettu Arja Karhuvaara

Kiitos, puheenjohtaja.

Kysymys on erittäin hyvä ja asianmukainen, ja kannatan todella tätä avointa näkyvyyttä näissä vapaissa asunnoissa, mikä osaltaan myös vähentää virkamiesten työtä, kun osataan hakea oikeaa asuntoa omilla

maksuresursseilla. Mutta kysyisin: Kuinka paljon merenranta-asuntojen lisääntyminen myös Hekan kohteissa näkyy tarjotuista asunnoista kieltäytymisissä?

Valtuutettu Tuomas Rantanen

Kysymys oli hyvä. Kiitos siitä Hakolalle.

Helsingin kaupunkisuunnitteluviraston asuntovalinnan yhteistyön helpottaminen on tarpeen, mutta kehitettäessä on muistettava, että asuntojen välittämisessä on tärkeää pitää huolta siitä, että säilyy se sosiaalinen tarkoituksenmukaisuus tai tarkoitusharkinta, joka on tämän ara-järjestelmän sisältö. Nämä kaikki tekniset mahdollisuudet ja resurssoinnit pitää miettiä erikseen, mutta jatkuvasti on pidettävä silmällä, että on huomattavan paljon helpompi ylipäänsä vuokrata asuntoja kuin yrittää löytää juuri ne henkilöt, jotka sen oikeasti meidän lain ja itse päättämien ohjelmien mukaan on tehtävissä.

Yksi tärkeä asia olisi myös miettiä asunnon vaihtoa Hekan sisällä, että se tapahtuisi mahdollisimman hyvin, että ihmiset olisi tarkoituksenmukaisissa asunnoissa. Mutta nyt pelkään, että nämä hallituksen tekemät muutokset ara-järjestelmään saattaa tuottaa tässä uutta kitkaa, joka myös tuottaa tehottomuutta näiden asuntojen ja oikeiden vuokralaisten sovittamisessa toisiinsa.

Valtuutettu Sami Muttilainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Kun tilanne on, mikä on, eli valtiovalta nakertaa hyvinvointia ja vetää mattoa alta ja Heka nostaa vuokria, se voi selittää aika paljon, miksi näitä asuntoja on myös tyhjiillään. Kenellä on varaa asua enää Stadin kämpissä. Mä olisin

kysynyt: Missä määrin mahdolliset hädöt ja vuokrarästit ovat kuluvana vuonna lisääntyneet Helsingissä tai Helsingin kaupungin asunnoissa?

Valtuutettu Ville Jalovaara

Arvoisa puheenjohtaja.

On mielenkiintoista, että Hakola oli vähän samasta aiheesta tehnyt kysymyksen kuin minullakin. Minä olen myös huolissani tästä vuokrausteesta ja kysyin, että mitä sille voidaan tehdä. Tässä on nyt jotain kuultu, että ollaan tekemässä, mutta ehkä vielä enemmän toivoisin, ehkä jossain vaiheessa kaupunginhallituksen aamukouluun tai muualle, että kuultaisiin näistä toimista tarkemmin. Tämä on iso ongelma.

Mietin myös sitä, että missä määrin vaikuttaa se, että Hekahan on nyt joutunut säästötoimenpiteenä asiakaspalvelusta vähentämään. Siellä on esimerkiksi hyvin vaikea paikkaa tai aikaa, että voisi mennä toimistoon jotain asiaa hoitamaan. Viimeksi tänään olen saanut palautetta tästä. Onko tämä ollut sitten säästöä oikeasta paikasta, että pääasiassa netissä pystyy nykyään asioimaan. Tähän mä pyytäisin vastausta, että onko tämä asiakaspalvelun vähentäminen yksi ongelmaan syy ehkä tässä.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Mikä on Hekan asuntojen tarkoitus? Ainakaan se ei ole niiden pitäminen tyhjillään. Yhteisestä omaisuudesta ei pidetä riittävän hyvää huolta. Toinen ongelma on se, ettei Helsingin kaupungin kaupunkiympäristön asuntopalvelut välitä riittävästi siitä, miten Hekan asuntojen vuokraus onnistuu. On kaksi tapaa korjata asia. Jos siirrämme asuntojen markkinoinnin Hekalle itselleen, voi

olettaa, että markkinointi on taholla, joka tosissaan haluaa tehokasta toimintaa tässä asiassa.

Toinen mahdollisuus on sellainen tulospalkkaus, jossa kaupunkiympäristön asuntopalveluissa Hekan asuntojen tehokkaasta vuokrauksesta vastuussa olevan henkilön palkka riippuisi ratkaisevalla tavalla vuokrauksen onnistumisesta. Tällöin motivaatio asian hoitamiseen löytyisi kyseiseltä henkilöltä lähes itsestään.

Kiitos.

Valtuutettu Otto Meri

Kiitos, puheenjohtaja ja kiitos valtuutettu Hakolalle hyvästä kysymyksestä.

Se ilmentää ehkä laajemmin sitä, että Hekan asunnoissa on kysymys meidän yhteisestä omaisuudesta ja siitä, miten sitä hoidetaan. Ajattelisin niin, että ehkä meidän kaikkien näkökulmasta, mutta ennen kaikkea asunnon tarvitsijoiden näkökulmasta on ensiarvoisen tärkeää, että asunnot ohjautuvat tehokkaasti, nopeasti, helposti niitä tarvitseville. Eli että on mahdollisimman vähän sitä turhaa joustoa.

Ja kyllä tässä tämän perusteella vaikuttaa siltä, että meillä on aika paljon ehkä vielä tehtävää sen eteen, että se tavoitettavuus ja saavutettavuus paranisi. Totta kai on varmasti syytä ottaa huomioon ne lait ja asetukset, jotka asukasvalintaa ja muuten tätä prosessia sääntelevät. Mutta koen, että se on kaikkien kannalta ensiarvoisen tärkeää, että sitä prosessia kyetään tehostamaan ja nopeuttamaan.

Valtuutettu Mai Kivelä

Puheenjohtaja.

Kun näistä Hekan tyhjästä kämpistä on uutisoitu, tästä on noussut myös palautetta liittyen tähän kaupungin asukasvalintaan, joka voi vaikuttaa siihen, että ihmiset ei voi ottaa sitä asuntoa vastaan. Ensinnäkin suuri ongelma on tämä päällekkäiset vuokrat. Eli Hekaan muutto täytyy tehdä kahden viikon sisällä, ja on selvää, että tämä ei ole kaikille mahdollista. Voikin siis epäillä, että suuri osa näistä kieltäytymisistä johtuu siitä, että ei ihmisillä ole mahdollista maksaa päällekkäisiä vuokria. Ja on tosi erikoista, että jos vaihtaa asuntoa Hekan sisällä, joutuu myös maksamaan päällekkäistä vuokraa, koska tämä normaali irtisanomisaika on tietenkin tämä kuukausi.

Toiseksi on tullut palautetta myös siitä järjestelmästä, jossa sä saat asuntotarjouksen no reply -osoitteesta. Se voi ensinnäkin suodattaa sun sähköpostissa. Ja sun pitää viikon sisään tajuta vastata siihen, toimittaa liitteitä erillisessä järjestelmässä, jolloin kaikki ei välttämättä tätä osaa tehdä. Eli voisiko näille asioille tehdä jotain?

Apulaispormestari Anni Sinnemäki

Kiitos paljon.

Muutamia erittäin hyviä ehdotuksia. Ehkä ensin pohdintaan yhteisestä omaisuudesta ja yksityisestä omaisuudesta. Sinänsähän meillä on sellainen tilanne, jossa suurilla yksityisillä institutionaalisilla vuokraajilla on huomattavasti suurempi osuus heidän asunnoista tyhjillään, vaikka heidän markkinointikeinonsa ovat sinänsä ketterämpiä. Hekalla asuntojen tyhjillään olo on onneksi tästä muutoksesta huolimatta huomattavasti matalampaa kuin vastaavankokoisilla muilla vuokranantajilla.

Palkkauksen osalta kaupunkiympäristön toimialalla, jossa todellakin halutaan vuokrata näitä asioita nopeasti ja siihen ollaan motivoituneita. Meillähän on kaupungissa yhteisen palkkauksen linjauksissa myös esimiehille mahdollisuus palkita onnistumisesta ja siitä, että on tehnyt ikään kuin tavanomaista parempaa tai venynyt joissain muutosprosesseissa tai vaikkapa kouluttanut, niin kuin tässä tapauksessa on tullut uusia työntekijöitä tänne asuntopalveluun. Näitä mahdollisuuksia varmasti käytetään.

Sitten itse tähän alkuperäisen kysyjän valtuutettu Hakolan huomioon siitä, että kun tässä markkinoinnissa varmaan yksi pullonkaula on se, että tietyllä tavalla se ei ole kovin intuitiivista, että miten se asuntohakeminen toimii. Ja se on juuri näin kuin valtuutettu Hakola totesi, että sinänsähän se on järkevää, että ihminen laittaa sinne itselleen vuokraraamin, kuinka paljon pystyn maksamaan. Mutta koska se raami, jonka sinne hakemukseen asetat, suodattaa tehokkaasti joka ikisen asunnon, joka ei ole sen raamin sisällä, tällä markkinointisivustolla, joka nyt aukeaa, yksi varmasti hyvä puoli on se, että ihmiset kuitenkin voivat nähdä sieltä, että onko vapaana asuntoja, jotka ovat vaikka 12 euroa kalliimpia kuin mitä itse on laittanut sinne hakemukseen, jotka vaikuttavat hyviltä ja ovat vaikka sillä alueella, jolta asuntoa itse etsii. Totta kai tällä sivustolla on varmasti muutenkin sellainen funktio, että ihmiset näkevät... Voi olla, että joidenkin ihmisten mielikuvissa myös Hekan asuntojen laatu on heikompi kuin se tosiasiallisesti on, koska asuntoja on peruskorjattu paljon. Joten sekin voi auttaa tässä valinnassa.

Sekä kaupungilla että ehkä nyt tässä sanon jaoston jäsenenkin ominaisuudessa niin tietenkin välitetään Hekan asukkaiden hyvinvoinnista ja pyritään toimimaan niin, että vuokrankorotukset eivät olisi niin kovia. Kaupunki on itse tehnyt viime vuonna budjettineuvotteluissa tähän rahallisen sijoituksen. Ja toisaalta Hekan hallituksessa on työskennelty, jotta korotuspaine pienenesi. Mutta totta kai tässä tilanteessa, jossa korotuksia kuitenkin on tullut useana

vuonna ja asumistukeen on tullut leikkauksia, monet ovat hankalassa asemassa.

Päällekkäisten vuokrien osalta on tehty muutoksia, joista nyt en ehkä itse ole aivan varma siitä, mitkä niistä on ikään kuin linjattu, että ovatko ne olleet käytössä kuinka kauan. Mutta asunnon vaihdon osalta päällekkäisistä vuokrista on luovuttu kokonaan, jolloin yhtään päällekkäistä päivää ei pitäisi tulla. Ja sitten uusien asukkaiden osalta päällekkäisten vuokrien määräytymistä on lievennetty siitä, mitä se on ollut aikaisemmin. Aikaisemminhan on voinut olla tilanteita, joissa Hekan asunnon vastaanottanut on joutunut maksamaan kuukauden päällekkäistä vuokraa. Tätä aikaa on nyt lyhennetty, mutta varmasti tämä on yksi niistä keinoista, joita vielä katsotaan. Käynnissä on myös projekti, jossa kontaktoidaan näitä ihmisiä, jotka eivät anna mitään syytä sille, miksi eivät ottaneet vastaan asuntotarjousta. Sieltä saadun tiedon perusteella tehdään vielä sitten seuraavia muutoksia ja pyritään pureutumaan siihen, että missä kaikkialla ne syyt ovat olleet.

Kiitos.

3.2 Amanda Pasanen – Helsingin ilmastotoimet

Amanda Pasanen

Kiitos, puheenjohtaja.

Jo vuoden putkeen maailman kuukausittaiset lämpöennätykset on mennyt rikki, ja tänä kesänä me ollaan mitattu kahdesti maapallon historian korkeimmat lämpötilat. Kuluneen vuoden aikana me ollaan itse asiassa jo eletty 1,5 astetta lämmenneessä maailmassa. Me ollaan täällä Suomessa ja Helsingissä saatu rakentaa meidän hyvinvointia pitkään halvan fossiilienergian varaan, ja ne seuraukset tulee nyt silmille.

Helsingillä on merkittävä rooli ja vastuu yli 600 000 ihmisen kaupunkina tehdä osansa ilmastonmuutoksen torjumiseksi. Kysynkin kaupunkiympäristöstä vastaavalta apulaispormestari Sinnemäeltä: Ovatko Helsingin ilmastotoimet aikataulussa, jotta Helsinki saavuttaa hiilineutraaliuuden vuonna 2030 ja hiilinegatiivisuuden vuonna 2040?

Apulaispormestari Anni Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja.

Tämähän on äärimmäisen polttava ja ajankohtainen kysymys, jonka varmasti olemme viime kesinä huomanneet kaikki, että ilmaston kuumeneminen on edennyt mallinnusten hyvinkin ylärajoilla ja itse asiassa ylittänyt niitä arvioita, joita aikaisemmin tieteellinen yhteisö on meille antanut.

Valtuutettu Pasanen, kuten monet muut täällä, olivatkin kaupunkiympäristölautakunnan syksyn avausseminaarissa, jossa kuuntelimme myös Ilmastopaneelin pitkäaikaista puheenjohtajaa Markku Ollikaista, joka kävi erittäin havainnollisesti läpi sitä, että miten hälyttävässä tilanteessa olemme ja miten nimenomaan nämä viime vuosien kehityskulut ovat olleet sellaisia, että

aikaisemmin arveltiin, että nämä asiat olisivat tapahtuneet ehkä 40-luvulla, jotka näyttävät olevan todellisuutta jo nyt.

Tämä tietenkin alleviivaa sitä, että niin Helsingin kuin kaikkien muidenkin toimijoiden tulee tässä vaiheessa kirittää omia päästötoimiaan, tehdä mieluummin nopeasti kuin hitaasti ja olla arkailematta päästötoimien osalta. Toimia totta kai sosiaalisen oikeudenmukaisuuden periaatteiden mukaisesti, mutta ei myöskään turhaan ikään kuin pelätä niitä päästövähennystoimia, koska on selvää, että jos näissä emme etene, ovat seuraukset niin varakkaiden kuin köyhienkin ihmisten kannalta hankalampia ja huonompia kuin jos toimimme ajoissa.

Meillä on myöhemmin tässä kokouksessa mahdollisuus käydä läpi Helsingin päästökehitystä ja vähän tulevaakin vielä ympäristöraportin yhteydessä. Mutta ehkä tässä yhteydessä voi todeta sen, että nyt tehtyjen arvioiden mukaan 2030 tavoitteemme Helsingissä, joka on ollut vähintään 80 %:n päästövähennykset vuoteen 90 verrattuna ja sitten mahdollisuus tehdä kompensatioita sen lopun osalta, jota emme ole onnistuneet vähentämään. Tämän hetkisillä toimilla näyttäisi siltä, että pääsemme yli 80 %:n. Ehkä erityisesti liikenteen osalta se vaatii vielä sitä, että toimimme myös näinä tulevina vuosina. Tulemme myös tilanteeseen, jossa meidän kannattaa vertailla tämän kompensoinnin hintaa omien päästövähennystoimien hintaan ja arvioida siinä, kumpi on parempi.

Paljon enemmän epävarmuuksia sisältyy meidän vuoden 2040 tavoitteeseemme, joka tavoite nettonolla ei enää salli ulkoisia kompensatiotekijöitä. Vaikka sielläkin on paljon sellaisia, jossa emme tarvitse uutta teknologiaa, vaan enemmän sen muutoksen hallintaa ja sitä, että huolehdimme siitä, että päästään hyvin maaliin.

Myös näiden erilaisten luonnollisten ja teknisten nielujen osalta selvitystyö ja tekeminen etenee. Ja siinä esimerkiksi biohiilen käyttö on sellainen, jota nyt

Helsingissä yhteistyössä Aalto-yliopiston kanssa kokeillaan monissa paikoissa. Se saattaisi olla sellainen esimerkiksi meidän peltoalamme osalta, että saamme sieltä tällaisia teknisiä, mutta luonnollisia nieluja biohiilen avulla.

Kiitos.

Valtuutettu Amanda Pasanen

Kiitos.

Ilmastonmuutoksen vaikutuksethan näkyy myös täällä Helsingissä muun muassa sään ääri-ilmiöinä, kuten lisääntyneinä hellejaksoina ja harvinaisen voimakkaina sateina ja lumikuuroina. Helsingin Sanomien nostama esimerkki Jätkäsaaren pihakansista osoittaa, että me tarvitaan uudenlaisia suunnitteluratkaisuja, jotta asuinalueille saadaan riittävä määrä viherpinta-alaa ja puita.

Kysyn siis vielä: Minkälaisin keinoin Helsinki aikoo rakennetussa ympäristössä sopeutua ilmastonmuutoksen äärevöittämiin sääilmiöihin, esimerkiksi kaupunkikasvillisuutta lisäämällä?

Valtuutettu Jenni Pajunen

Kiitos.

Kävimme tosiaan kaupunkiympäristölautakunnan kanssa viime viikolla läpi tätä Helsingin päästötilannetta Markku Ollikaisen johdolla. Itse sanon, että olen hyvin ylpeä Helsingin pitkäjänteisestä päästövähennystyöstä, jonka seurauksena päästöjäme ollaan vähentämässä 80 % vuoden 90 tasosta 2030 mennessä.

Tilanne on kuitenkin globaalisti mennyt huonompaan suuntaan.

Maailmanlaajuisesti päästöt edelleen kasvaa, jäätiköt sulaa, merenpinta nousee, merivirrat hidastuu, Amazonin ekosysteemi on uhattuna, kuivuus ja kuumuus lisääntyvät. Eurooppa on itse asiassa nopeimmin lämpenevä maanosa, ja tämä näkyy tietenkin myös Helsingissä. Siksi tätä kunnianhimoista päästöjä vähennystyötä on syytä jatkaa, ja tietenkin nämä uudet päästövähennyskeinot on myös erinomainen vientituote.

Tämä kaupunkikasvillisuuden lisääminen on ollut trendi monessa maailman kaupungissa, ja mallia kannattaa katsoa esimerkiksi Pariisista. Tämä tarkoittaa lisää puita, viherkattoja ja -seiniä, uusia istutuksia koulujen, päiväkotien ja sporareittien yhteyteen. Samalla on tärkeää tietenkin suojella myös meidän tätä olemassa olevaa lähiluontoa.

Kiitos.

Valtuutettu Eveliina Heinäluoma

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitos hyvästä kysymyksestä.

Olen valtuutettu Pajusen kanssa samaa mieltä siitä, että on erittäin hyvä, että meillä on nämä erittäin kunnianhimoiset tavoitteet Helsingissä, koska kyllä tässä päästöjen vähentämisessä on todella kova kiire. Kaupungeillahan on tärkeä rooli sekä tässä hyvän arjen mahdollistamisessa, kun me sopeudumme tähän uuteen maailmaan, mutta myös tietenkin näiden päästöjen vähentämisessä.

Meillä rakennetaan paljon. ja nämä rakentamisen päästöt on yksi osa-alue, jossa meidän täytyy pystyä parantamaan toimintaa. Helsingin jo nyt tekee

hyvää kiritystyötä rakentamisen päästöjen vähentämiseksi, jolla on varmasti esimerkkiä koko valtakunnassa.

Mutta sitten yksi osa-alue on kyllä tämä liikenne, jossa tämä päästöjen vähentäminen on meille suuri haaste. Tässä tietenkin Helsingin näkökulmasta joukkoliikenne on yksi tärkeä asia, ja me tarvitsemme tukea näihin uusiin joukkoliikenneinvestointeihin. Siksi kysyisinkin: Missä nämä valtion ja kaupunkien väliset MAL-neuvottelut menee? Onko sieltä nyt uutisia meille? Tuleeko valtioilta rahaa meidän joukkoliikennehankkeiden rahoittamiseen?

Valtuutettu Mai Kivelä

Puheenjohtaja.

Kiitos tärkeästä kysymyksestä valtuutettu Pasaselle. Nämä liikenteen päästöt ovat tosiaan erityinen haaste. Samaan aikaan meillä on yhteinen tavoite vähentää liikenteen päästöjä 69 % vuoteen 2030 mennessä. Nyt on kuitenkin selvää, että nämä jo päätetyt toimenpiteet eivät riitä tämän tavoitteen saavuttamiseen, vaan juuri näistä liikenteen tavoitteista me ollaan jäämässä kauas.

Tämä tarkoittaa sitä, että hyvin oleellinen osa koko Hiilineutraali Helsinki -ohjelman onnistumisesta on kiinni siitä, että valtuusto päättää tehokkaista uusista keinoista vähentää liikenteen päästöjä. Tämä tarkoittaa myös sitä, että siitä ei pääse yli eikä ympäri, että tarvitaan sellaisia toimia, jotka johtaa Helsingissä ajosuorituksen vähenemiseen. Me ollaan aiemmin hyväksytty valtuustossa ponsi, jonka tein, jossa nimenomaan kiirehditään näitä liikenteen päästöjä. On tosi hyvä, että koko valtuusto on tähän sitoutunut ja tämä asia etenee, mutta kysyisin vielä: Missä ja millä aikataululla me päästään nyt näistä uusista keinoista päättämään?

Ledamoten Björn Månsson

Arvoisa puheenjohtaja.

Puuthan ovat eräässä avainasemassa sekä ilmastopoliittisesti yleisesti, mutta myöskin ilmaston lämpenemisen seurausten ehkäisyssä. Tarjoavat siis suojaa tuulelta ja auringolta eli varjoa.

Tässä kun on ollut julkisuudessa näistä pihakansiasioista puhe, niin en ymmärrä sitä, että miksi ei ole tiedetty, että puut tarvitsevat paksumpaa kasvualustaa kuin mitä ne kannet pystyvät tarjoamaan. Kansien päälle varsinkin sisäpihoille, jossa ei esimerkiksi tuuliesteitä tarvita, miksei olla satsattu pensaiden istuttamiseen.

Kiitos.

Valtuutettu Atte Harjanne

Kiitos, puheenjohtaja.

Kiitos valtuutettu Pasaselle erinomaisen tärkeästä kysymyksestä.

Mitä tulee ilmastonmuutoksen hillintään, niin en itse kaipaa patkääkään kunnianhimoa tai kunniaa niinkään, vaan vaikuttavia toimia. Me yritetään turvata siedettävää elinkelpoista tulevaisuutta, ja se vaatii vielä enemmän toimia kuin nyt. Vähintäänkin sitä, että niistä tavoitteista pidetään kiinni.

Mutta tähän sopeutumispuoleen, johon myös edellinen puhuja Månssonkin viittasi ja Pasanenkin tuossa kysyi. Moni kaupunkihan on ikään kuin kantapäähän kautta oppinut tästä sopeutumisesta. Pariisi hellekuolemista, Kööpenhamina valtavista vesisateista. Se kannattaa tehdä ennakkoon. Se tulee halvemmaksi.

Kaupunkivihreä on siinä hirveän olennaisessa osassa, niin kuin on puhuttu. Viherkerroin on yksi työkalu sen edistämiseen. Tein itse viime valtuustokauden loppupuolella aloitteen tästä viherkertoimen hyödyntämisestä. Silloin siitä kerättiin vielä kokemuksia ja silloin muistelin, että yksimielisesti päätettiin lähteä selvittämään sen hyödyntämistä tonttiluovutusten kilpailutuksissa. Olisin kysynyt: Mitä näille asioille kuuluu tätä nykyä?

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara

[epäselvää] koskee puuta. Nimittäin ihmettelen, miten Helsingin kaupunki edelleen lisää puun polttamista. Vaikka puun päästöthän ovat suuremmat kuin hiilidioksidipäästöt. Ne ovat paljon suuremmat kuin öljyn polttamisen päästöt ja niin edespäin. Kuitenkin me rahtaamme tänne pellettejä ja muita risutuotteita ja poltamme niitä ja päästämme ne kaasut ilmaan.

Eikö ole mitään muuta tapaa kuin puun polttaminen nyt tuottaa Helsingille lämpöä ja sähköä?

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Kun ihmisiä pelotellaan lämpötilaennätyksillä ja reilun asteen lämpenemisellä, on tietysti syytä kysyä, mikä on tuo ihanneaika, joka esittäjällä on mielessä. Tuo aika, jota kysyjä maalaa ihanneajaksi, oli pikkujääkauden aika, jonka loppuvaiheessa 1866–1868 suurina nälkävuosina kuoli 8 % Suomen väestöstä. Vasta tämän jälkeen ihmisten keskimääräinen elinikä Suomessa nousi pysyvästi yli 40 vuoden. Suuri syy tilanteen huikeaan paranemiseen on ollut kohtuhintainen ja varmasti saatavissa oleva energia. Siitä ei kannata luopua.

Jos fossiilisista polttoaineista nähdään tarpeelliseksi luopua ja estää kehitysmaiden elintason paraneminen tätä tietä, ainoaksi vaihtoehdoksi

Suomen elintason säilyttämiseksi näyttää jäävän ydinenergian massiivinen lisärakentaminen.

Kiitos.

Valtuutettu Atte Harjanne

Kiitos, puheenjohtaja.

Ajattelin, että valtuutettu Asko-Seljavaaralle vastaan.

Siis puun poltto on todella ongelmallista, kuten mainitsitte, mutta ilokseni kerron, että Helenin strategia on nimenomaan tätä nykyä edetä pois polttamisesta. Tähän liittyviä investointeja on tehty ja tehdään jatkuvalla syötöllä. Muita tapoja lämmittää kaupunkia on erilaiset lämmön varastoinnit, pumppaamiset, suora sähkölämmitys ja nyt toki selvityksen alla myös pienydinvoima. Tämä on se suunta, johon Helen ja kaupunki yhdessä kyllä etenevät koko ajan.

Apulaispormestari Anni Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kiitos omasta puolestani tästä tärkeästä keskustelusta.

Nopeasti MAL-neuvotteluista. Ne todellakin ovat käynnissä. Nehän ovat olleet käynnissä jo kohtuullisen pitkään. Tavoiteaikataulusta ei ole pystytty pitämään kiinni. Hallitushan ensin oli itsekkin asettanut tavoitteeksi nopeamman etenemisen, mutta näin nyt ei ole tapahtunut. Tällä hetkellä neuvottelut ovat oman tietoni mukaan kuitenkin edenneet ja ollaan päästy ehkä ratkomaan kysymyksiä tai lähemmäksi sitä ikään kuin varsinaisen sopimuksen syntyä.

Monissa sellaisissa yhteyksissä, joissa itse olen ollut läsnä, jossa ihmiset eivät katso, että tässä on salaista tietoa, on tainnut olla julkistakin kommentointia siitä, että hankkeiden osalta rahoitustasot, mitä valtio tarjoaa, ovat matalampia kuin mitä kaupungeissa on odotettu. Mutta joka tapauksessa näyttäisi siltä, että neuvottelutulokseen kuitenkin tosissaan pyritään ja myös Helsingin neuvottelijat ovat aktiivisia ja ilmeisesti syyskuun aikana pyritään löytämään ratkaisuja. Varmasti tärkeä asia pitää esillä, koska sehän on ollut meidän joukkoliikenteen investointikyvyn yksi tärkeä tekijä.

Palaan ehkä liikenteen päästöjen vähentämiseen sen ympäristöraportin yhteydessä, mutta totean nyt siitä, että täällä valtuutettu Pasanen tässä toisessa kysymyksessään ja lukuisat muut henkilöt ovat hyvin ottaneet esiin tämän, että myös Helsingissä tämä työ ilmastonmuutokseen sopeutumisen osalta on yhä tärkeämpää. Ja se on tällä hetkellä täydessä käynnissä. Siinä itse asiassa kaupunkivihreä, puut, kasvillisuus toimivat kahdessa tärkeässä roolissa. Toisaalta ne luovat vettä imevää pinta-alaa, ja sitten ne auttavat helpottamaan kuumuutta.

Meillä on käynnissä rankkasateisiin varautumisen suunnitelma, jossa tulvamallien avulla tarkastellaan sitä, että minne kaikkialle kaupunkiin tarvitaan lisää vihreää pinta-alaa. Siinä kantakaupunki on ihan ykkösenä, koska täällä historiallisista syistä sitä vihreää pinta-alaa on vähemmän. Ja vaikkapa myöhemmin tänä vuonna käsittelyyn tulevat Kaivokadun suunnitelmat ottavat tämän hyvin selkeästi huomioon.

Valtuutettu Harjanne kysyi viherkertoimesta. Siinä on nyt itse asiassa tehty selkeämpää, velvoittavampaa säädöstöä kaupungissa. Vuosi sitten kun hyväksyimme täällä laajan uuden rakennusjärjestyksen, rakennusjärjestykseen tuli velvoittavaksi viherkerroin rakennusjärjestyksessä. Sen tasoa ei vielä määritelty, mutta olemme päättäneet sitovan tason kaupunkiympäristön lautakunnassa tammikuussa tänä vuonna, joka määrittelee kaikkien uusien ja

täydennysrakennettavien tonttien aika kunnianhimoisen viherkertoimen, joka ei tietenkään vaikuta aivan nopeasti, mutta tulee kyllä vaikuttamaan.

Lisäksi tehdään postinumerotasolla latvuspeittävyysanalyysyjä, joista myös löydämme niitä paikkoja, joihin lisätään puita. Ja niin kuin julkisessa keskustelussa vaikka Jätkäsaaren osalta olen itsekin todennut, todellakin Jätkäsaarella ja Kalasatamassa aika uusilla alueilla on sellaisia paikkoja, jonne meidän ehdottomasti täytyy lisätä puita.

Monet, jotka tuntevat minua, tietävät, että en ole kansipihojen ystävä ylipäätensä. Se ei ole myöskään hiilijalanjäljen kannalta kovin hyvä ratkaisu. Se on tietenkin myös sidoksissa siihen, kuinka paljon ylipäätensä velvoitamme rakentamaan parkkipaikkoja. Meidän kannattaisi velvoittaa rakentamaan vähemmän kuin mitä näille meidän nykyisille uusille alueille on tehty. Ihan hyvä ratkaisu on se, että tehdään erillisiä parkkitaloja. Vaikka Hermanninrannan kaava, jonka valtuusto on käsitellyt, on sellainen, jossa saamme upeita pihoja, sisäpihoja, joihin kasvaa vanhoja puita.

Valtuutettu Månsson kysyi, että eikö näille pihuille voi tehdä istutuksia. Kyllä voi ja kyllähän niille tehdään istutuksia. Kysymys on vain siitä, että niillä puut eivät voi kasvaa hirveän paljon yli 40 vuoden ikäiseksi ja sekin, että menestyvätkö ne siellä, on vaikeampi kysymys.

Ehkä tähän loppuun viimeisenä ajattelen yhden toteutuneen hankkeen, jossa nimenomaan on ajateltu myös sopeutumista, luonnon monimuotoisuutta. Kalasatama, Pasilan ratikka eli linja 13, joka liikennöi. Vaikka se ei olisi teidän arkireiteillä, kannattaa tehdä sinne reissu. Hankkeessa on ollut mukana biologi. Sinne on syntynyt Hermannin rantatielle valtava määrä uutta erittäin laadukasta kaupunkivihreää, joka toimii niin veden imijänä kuin viihtyisyyden luojana ja esimerkiksi vähentää melutasoja. Se on hyvä esimerkki, joita meidän kannattaa monistaa.

Kiitos.

**Helsingin kaupunginvaltuusto
keskustelupöytäkirja**

**Helsingfors stadsfullmäktige
diskussionsprotokoll**

28.8.2024
28 / 150

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
helsinki.kirjaamo@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/kaupunginvaltuusto>

Puhelin

+358 9 310 1641

Y-tunnus

0201256-6

146 §

Esityslistan asia nro 5

Eron myöntäminen varavaltuutetun luottamustoimesta sekä kasvatus- ja koulutuslautakunnan varajäsen ja kasvatus- ja koulutuslautakunnan suomenkielisen jaoston varapuheenjohtajan valinta

Ledamoten Mia Haglund

Tack, ordförande.

Esitän Sandra Hagmania kasvatus- ja koulutuslautakunnan varajäseneksi ja kasvatus- ja koulutuslautakunnan suomenkielisen jaoston varapuheenjohtajaksi.

Kiitos.

147 §

Esityslistan asia nro 6

Kasvatus- ja koulutuslautakunnan varajäsenen valinta

Valtuutettu Amanda Pasanen

Esitän Satu Honkalaa kasvatus- ja koulutuslautakunnan varajäseneksi.

148 §

Esityslistan asia nro 7

Kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan varajäsenen sekä kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan nuorisosaaston puheenjohtajan valinta

Valtuutettu Amanda Pasanen

Esitän Tero Koskista kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan varajäseneksi sekä istuvaa kulttuuri- ja vapaa-aikalautakunnan varajäsentä Lukas Korpelaista nuorisosaaston puheenjohtajaksi.

149 §

Esityslistan asia nro 8

Asumisen ja siihen liittyvän maankäytön toteutusohjelma 2024

Pormestari Juhana Vartiainen

Arvoisa puheenjohtaja, arvoisat valtuutetut.

Asumisen ja siihen liittyvän maankäytön ohjelma seuraavaksi neljäksi vuodeksi on valmis. Kiitos valmistelijoille ja neuvottelijoille työstä.

Esittelen ohjelman keskeisen sisällön.

Rakentamisen suhdannetilanne on kaupungissa ja koko maassa heikko. Rahoituksen saanti vapaarahoitteisille kohteille on vaikeaa, sijoittaja- ja kuluttajakysyntä asuntomarkkinoilla on alhaista ja myymätöntä kantaa on suhteellisen paljon. Myös muutokset kansallisessa asuntopolitiikassa ovat tuoneet reunaehdoja tämänkin ohjelman lopputulokseen. Kaupungin oma rooli aktiivisena asuntoasioiden ratkaisijana korostuu. Toimintaympäristön muuttuessa tilanteen seuranta, joustava reagointi ja valmistautuminen tulevaan korostuvat alkavan kauden aikana.

Ilokseni voin todeta, että väestönkasvu jatkuu Helsingissä. Till vår glädje kan vi konstatera att befolkningen i Helsingfors fortsätter att växa.

Erytisen tärkeää on, että asuinalueet eivät Helsingissä eriydy. Meille ei saa pesiä sellaista salakavalaa segregaatiota, jota todistamme monissa muissa maissa. Helsingin asuntopolitiikan periaatteena on pitkään ollut varmistaa kaikkien alueiden osalta mahdollisimman monipuolinen asunto- ja asukasrakenne. Sosiaalista kestävyttä edistetään muun muassa tasapainottamalla asuntokannan hallinta- ja rahoitusmuotojakaumaa myös kaupungin oman tuotannon avulla.

Hallinta- ja rahoitusmuototavoite vuosittain vuosina 2024–2027 on seuraava:
45–50 % vapaa-rahoitteisia omistusasuntoja, 40 % vuokra-asuntoja, joista
pitkäaikaisesti säänneltyjä ara-vuokra-asuntoja 20–25 % tavoitellen 25:tä, 10–
15 % välimuotoa.

Ohjelmakauden aikana valmistuu aiempien päätösten pohjalta vielä välimallin
tuotantoon sisältyvää asumisoikeus- ja hitas-tuotantoa, joista onneksi nyt
olemme pääsemässä eroon. Asumisoikeusjärjestelmän keskeinen ongelma on
omistusoikeuden hämärtyminen. Tämän vuoksi asumisoikeusyhtiöt eivät pysty
käyttämään omistamiaan kiinteistöjä peruskorjausta varten tarvittavien lainojen
vakuutena. Järjestelmä on siten jatkuvasti riippuvainen valtion tuesta eikä tue
kaupungin kasvua riittävästi kiinteistötaloudellisessa mielessä. Näitä
järjestelmiä osittain korvaavan Vuokralla omaksi -mallin selvitystyö jatkuu.

Kaupungin oman asuntotuotantopalvelu ATT:n tavoitteena ohjelmakaudella on
1 500 asunnon vuotuinen tuotanto. Kaupungin omasta tuotannosta vähintään
750 asuntoa on pitkäaikaisesti säänneltyjä ara-vuokra-asuntoja.

Helsinki huomioi asuntotuotannossa myös erityisryhmät, joiden kohdalla
asumiseen liittyvä hoiva tai asumisen tuki vastaa tarpeeseen. Varmistamme
erityisryhmien asumisen polut kevyempään tai tehostetumpaan tukiasumiseen
palvelutarpeen muuttuessa. Erityistarpeen poistuessa kiinnitetään huomiota
siirtymiseen normaalin asumisen piiriin. Ikäihmisten kohdalla edistämme
kohdennettujen asumisvaihtojen toteuttamista kaikkiin hallinta- ja
rahoitusmuotoihin.

Asunnottomuus on aikamme vitsaus, ja meidän tulisi tehdä kaikkemme, että
sellaista ei tässä kaupungissa ole. Tavoitteena on sen poistaminen.

Asumisneuvonta tulee jatkumaan vähintään nykyisessä laajuudessaan.
Asumisen vetovoimaisuus ja laatu nähdään uudella AM-ohjelmakaudella

entistä tärkeämpänä asuntopoliittisena painopisteenä muun muassa segregaaation hillinnän näkökulmasta.

Perheasunnoiksi soveltuvien eli vähintään kahden makuuhuoneen asuntojen riittävän osuus omistusasuntotuotannosta turvataan. Kerrostalotuotannossa vapaarahoitteiseen omistusasuntotuotantoon luovutettavilla tonteilla tontin huoneistoalasta noin 50 % toteutetaan perheasuntoina. Perustelluista syistä tavoitteesta voidaan poiketa alueilla, joilla perheasuntojen määrä on jo riittävä. Erialaisten asuntotyyppien keskipinta-alojen kehitystä seurataan systemaattisesti. Vuokra- ja muun asuntotuotannon osalta varmistetaan riittävä huoneistotyyppien monipuolisuus.

Helsinki varmistaa asunosuunnittelun laatua kaupungissa toteutettavissa hankkeissa siten, että asunnoilta edellytetään hyvää peruslaatua, riittävää valon määrää ja kalustettavuutta. Erityistä huomiota kiinnitetään ratkaisuihin pienten yksiöiden kohdalla. Laatutekijöihin kiinnitetään huomiota alueryhmyöskentelyssä laadittavan yhtenäisen ohjeistuksen pohjalta. Sitä kehitetään yhteistyössä alan toimijoiden kanssa ja se saatetaan tiedoksi hankkeisiin ryhtyvälle varhaisessa vaiheessa. Asukaslähtöisyyttä edistetään entisestään rakentamisessa ja rakennuttamisessa muun muassa edesauttamalla ryhmarakennuttamista.

Pientaloasumisen mahdollisuuksia lisätään edelleen täydennysrakentamisen keinoin. Täydennysrakentamisessa muuten on erittäin tärkeää huomioida alueiden ominaispiirteet. Omana kokonaisuutenaan kiirehditään Östersundomin osayleiskaavaa edeltävää pientaloihin perustuvaa täydennysrakentamista ja huomioidaan townhouse tyyppinen ja pientalorakentaminen sekoittuneessa rakenteessa uusilla alueilla. Vaihtoehtona kerrostalorakentamiselle pienimittakaavaista rakentamista kaavoitetaan kohdekohtaisesti asumismuotojen ja -ratkaisujen monipuolisuuden varmistamiseksi.

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
helsinki.kirjaamo@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/kaupunginvaltuusto>

Puhelin

+358 9 310 1641

Y-tunnus

0201256-6

Kaupunkiuudistusta jatketaan samoilla kohdealueilla: Malminkartano, Kannelmäki, Malmi, Mellunkylä ja Meri-Rastila. Näissä käytettyjä toimintamalleja hyödynnetään myös muissa segregatiohaasteita kohtaavissa kaupunginosissa niiden erityispiirteet huomioiden. Erityistä huomiota kiinnitetään viestintään ja asukkaiden osallistamiseen. Meidän täytyy myös varmistaa vetovoimaisen omistusasumisen edellytykset, huomioiden myös pienimittakaavaisemman rakentamisen.

Kaupunki voi luovuttaa tontteja kaupunkiuudistusalueilta myös myymällä niitä, kunhan se käynnistää myös rakentamisen aloittamisen. Lisäksi toteutamme hintakilpailuja markkinahinnoittelun varmistamiseksi. Kaupunkiuudistusalueilla tulee olla edellytykset rakentaa alueille noin 25 % lisää asuntoja vuoteen 2035 mennessä niin, että alueiden asuntokannan hallinta- ja rahoitusmuotojakauma kehittyi kohti kaupungin tavoitetta. Kaupunkiuudistusalueille määritellyt asuntotuotannon hallinta- ja rahoitusmuotolinjaukset päivitetään vastaamaan AM-ohjelman 24 hallinta- ja rahoitusmuotojakaumaa koskevia linjauksia.

Arvoisat valtuutetut.

Kaupunkistrategian nimi on Kasvun paikka. Helsinki tulee olemaan vetovoimainen ja kasvava. Varmistamme sen, että kasvulle on edellytykset ja asuntomarkkinat toimivat. Kasvun tulee tapahtua kokonaiskestävästi luonto, kulttuuri ja virkistysarvot huomioiden. Tavoittelemme 7 000 uutta asuntoaloitusta vuosittain. Kaupunki luo edellytykset tavoitteen toteutumiselle asemakaavoituksella, tontinluovutuksella sekä tonttien rakentamiskelpoisiksi saattamisella.

Vuosittain valmistuvista asunnoista vähintään 55 % toteutuu täydennysrakentamisena. Kuten strategiamme sanoo, rakentaminen ohjataan lähtökohtaisesti muualle kuin viheralueille. Arvokkaimmat luontoalueet säästetään rakentamiselta ja merellisiä maisemia vaalitaan. Keskeinen tekijä

on jo hyväksytyjen konversioperiaatteiden toteutuminen, joka edistää kantakaupungin asukasmäärän kasvua. Ullakkorakentamista tulee lisätä nykyistä kevyemmillä vaatimuksilla.

AM-ohjelmaa toteutetaan kaupunginhallituksen hyväksymän täytäntöönpanopäätöksen mukaisesti. Toimialojen vastuu toimeenpanossa määritellään täytäntöönpanopäätöksessä. Ohjelman toteutumista seurataan vuosittain tänne kaupunginvaltuustoon tuotavalla seurantaraportilla. Siinä kuvataan sekä määrällisten että laadullisten tavoitteiden toteuma. Samassa yhteydessä voidaan tarvittaessa tehdä tavoitetasojen muutospäätöksiä, mikäli se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi toimintaympäristön muutosten myötä.

Lisäksi AM-ohjelmakaudella tullaan kehittämään kaupungin keskeisten asuntopoliittisten periaatteiden tutkimusperusteista arviointia ja luomaan arviointikehikkoa nykyisen ja tulevien ohjelmien vaikutusten arviointiin.

Tässä oli hieman pitkä puheenvuoro, mutta asia on tärkeä.

Kiitos.

Valtuutettu Otto Meri

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Tänä vuonna AM-ohjelmaa valmisteltiin hyvin erilaiseen toimintaympäristöön kuin aikaisemmin. Asuntorakentamisen suhdanne oli muuttunut ja on edelleen haastava. Korkojen ja kustannusten nousu on vähentänyt sijoituskysyntää ja sitä kautta myös vapaarahoitteista asuntotuotantoa. Samaan aikaan valtion aktiivinen rooli asuntopoliitikassa on pienentymässä, kun esimerkiksi aratuotantoa vähennetään. Lisäksi asumisoikeusjärjestelmä on päätetty lakkauttaa. Hyviä päätöksiä toki molemmat.

On tärkeää muistaa, että toimintaympäristön muutokset eivät ole olleet kaikki omissa käsissämme. Mutta yhtä kaikki ne korostavat sitä, että meidän tulee ottaa oma fiksi rooli kestävän asuntopolitiikan tekemisessä. Muutos on myös meille Helsingissä valtava mahdollisuus.

Helsingin väestö on taas jatkanut kasvuaan, ja kasvu tulee jatkumaan voimakkaana tulevatkin vuosikymmenet. Tämä edistää talouttamme ja hyvinvointimme kasvua, mutta se vaatii meiltä asioita. Se vaatii, että meillä on tarjota asuntoja ja sitä, että asuinalueet ovat entistä laadukkaammin suunniteltuja.

Voin kokoomusryhmän puolesta ilokseni todeta, että tämä nyt käsillä oleva ohjelma vastaa kasvavan kaupungin vaatimuksiin. Ohjelma reagoi niihin muutoksiin samalla, kun se ohjaa systemaattisesti kohti kestävämpää kasvua sekä kaupunkilaisten parempaa normaalia arkea. Riittävä asuntotuotanto on kasvun perusedellytys. Olemme iloisia ja jopa ylpeitä siitä, että kaupunki tavoittelee 7 000 uutta asuntoaloitusta joka vuosi. Uudet alueet Pasilassa, Kalasatamassa, Kruunuvuorenrannassa ilmentävät tätä jopa suurta mittakaavaa.

Samalla meidän täytyy huolehtia siitä, että asuntotuotannon eri prosessit ovat sujuvia. Riittävä asuntotarjonta on ainut toimiva lääke asumisen korkeaan hintaan. Tutkimus yhä vahvemmin on sitä mieltä, että erilaiset veromaksajien tukemat ja kanavoimat ara-järjestelmät eivät ole paras tapa tukea vähävaraisia. Korkeat asuntojen hinnat ja vuokrat iskevät toki suoraan kaupunkilaisten arjen talouteen. Riittävä asuntotarjonta on kaupungin vetovoima- ja elinvoimatekijä.

Hieman yli puolet uudesta rakentamisesta tulee toteutumaan täydennysrakentamisena. Tämä on luonto- ja ilmastoteko, mutta myös järkevää taloudellisesti. Näin voidaan turvata helsinkiläisille tärkeän lähiluonnon säilyminen ja tiivis kustannustehokas joukkoliikenne ja muut infrainvestoinnit.

Tiivis kaupunkirakenne nostaa alueiden elinvoimaa ja lisää asukasmäärää ja mahdollistaa elinkeinoelämän toimintakyvyn. Keskustan elinvoimaa edistämme toki myös erilaisilla konversioilla ja ullakkorakentamisen vaatimuksia keventämällä, eli helpottamalla uusien asukkaiden saapumista myös Helsingin keskusta.

On toki itsestään selvää, että tehoton ja veromaksajien rahoja haaskaava asuntopolitiikka ei vastaa kokoomuksen näkemystä siitä, mihin suuntaan Helsinkiä tulisi viedä. Siksi olemme erittäin tyytyväisiä siitä, että uusia hitasaloituksia ei enää tämän ohjelmakauden aikana käynnistetä. Hitasin siirtyessä sivuun välimuodon asumista tullaan korvaamaan uudella Vuokralla omaksi -mallilla, jonka osalta olemme sitoutuneet kokoomuksessa sen mahdollisimman nopeaan käyttöönottoon. Toki uuden mallin tulee olla sellainen, että se ei toista vanhan hitas-järjestelmän ongelmia.

Vaikka Helsingin asuinalueiden eriytyminen on kansainvälisiin verrokkeihimme nähden maltillisella tasolla, täälläkin alueiden väliset erot ovat kasvaneet. Tämä tulee ottaa vakavasti. Ongelmat eivät saa riistäytyä käsistämme. Sen takia eri asuinalueille sijoitetaan tasaisesti niin omistus- kuin vuokra-asumista sekä monipuolisesti asuntoja ihmisen eri elämäntilanteisiin. Kaupunkiuudistus jatkuu. Ohjelmalla varmistetaan tarvittavat investoinnit ja resurssit alueiden kärkihankkeiden, kuten terveyskeskusten, koulujen, päiväkotien ja ostoskeskusten rakentamiseen.

Pientaloasuminen on erityisesti lapsiperheiden suosima asumisvaihtoehto, ja mielestämme Helsingin tulee olla kaupunki, josta ei tarvitse lapsen saatua muuttaa pois. Siksi olemme sitoutuneet ohjelmassa vanhojen pientaloalueiden täydentämiseen ja laajentamiseen, samalla kun uusia avauksia kiritetään erityisesti Östersundomin alueella.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kuten todettua, vaikeassa rakennusmarkkinan suhdanteessa ja valtion asuntopoliittisen roolin pienentyessä omien ratkaisujemme tärkeys korostuu. Näemme, että nyt neuvoteltu AM-ohjelma on sellainen, että se sopeuttaa toimintaamme viisasti muuttuneeseen toimintaympäristöön sekä onnistuu vastaamaan helsinkiläisten tarpeisiin.

Kokoomus kannattaa AM-ohjelman hyväksymistä.

Valtuutettu Otso Kivekäs

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Haluaisin puhua siitä, miten me kehitämme Helsingissä kaupunkia pitkäjänteisesti, kuinka me rakennamme kaupunkia paitsi aikalaisillemme, myös lapsillemme ja lastemme lapsille. Haluaisin tämän maankäytön ja asumisen ohjelman jatkavan sitä pitkää linjaa, kuinka me olemme hyvässä yhteistyössä tehneet Helsingistä kaupungin, jonne jokainen on tervetullut. Kaupungin, jossa niin lapsiperhe kuin yksineläjäkin löytää kodin, jossa on asuntoja, jotka mahdollistavat mielekkään elämän niin työttömälle kuin IT-miljonäärillekin.

Helsingin, jossa kehitämme asuinalueita ja koko kaupunkia tavoitellen sitä, etteivät sosiaaliset ongelmat kärjisty, vaan erilaiset ihmiset voivat elää rinnakkain ja kohdata toisensa samoilla kaduilla. Kuinka me säästämme luontoa ja ohjaamme rakentamisen entisille teollisuustonteille ja parkkikentille. Kuinka painamme rakentamisen hiilipäästöt kohti nollaa. Kuinka katsomme kaupunkia lapsen silmien korkeudelta ja ajattelemme kaikki päätökset lasten kannalta.

No, me teemme tätä kaikkea. Ja haluaisin puhua siitä lisääkin. Me kaikki varmaan haluaisimme elää siinä kaupungissa. Mutta silloin ummistaisin silmäni todellisuudelta.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Emme valmistelleet tätä ohjelmaa tavanomaisessa tilanteessa. Ympäristö, jossa toimimme, on muuttunut radikaalisti. Enkä nyt puhu rakennusalan lamasta, vaikka se on viime vuosina vaikuttanutkin. Lamoja tulee ja menee ja niin nousujakin. Kaupunkia rakennetaan sadoiksi vuosiksi. Puhun siitä, miten maan hallitus on tietoisesti ja systemaattisesti pyrkinyt heikentämään helsinkiläisten mahdollisuuksia hyvään elämään sekä Helsingin ja sen elinkeinoelämän kykyä tuottaa vaurautta tähän maahan.

Helsinki kasvoi viime vuonna 10 472 asukkaalla. Kaupunkiin syntyi 6 099 vauvaa, jonkin verran enemmän kuin Helsingissä kuoli ihmisiä. Lisäksi kotimaasta muutti 35 000 ihmistä Helsinkiin, 2 000 enemmän kuin muutti pois. Ja ulkomailta muutti 11 000 ihmistä, missä oli 7 500 enemmän kuin poismuuttajia. Ukrainaista pakeni sotaa Helsinkiin muutamia tuhansia ihmisiä, mutta suurin osa muuttajista saapui ryhtyäkseen täällä töihin.

On Helsingin ja koko maan etu, että he voivat tulla tänne rakentamaan hyvinvointiamme. Tarvitsemme niin intialaisia huippukoodareita, filippiiniläisiä sairaanhoitajia kuin bulgaarialaisia betoniraudoittajia ja libanonilaisia kokkeja. Samalla maan hallitus haluaa vaikeuttaa täällä töissä pysymistä ja nostaa rasismien Suomen politiikan pääteemaksi selkeästi tavoitellen vetovoimatekijöidemme tuhoamista.

Haluaisin kysyä maan hallitukselta ja kaikilta niiltä valtuutetuilta, jotka kokevat edustavansa maan hallitusta: Mitä sanon ohjelmistoyrittäjälle, joka yrittää houkutella tänne työntekijöitä, kun te yritätte pelotella pois kaikki, joilla vaan on vaihtoehtoja? Miksi työntekijä tulisi tänne, missä koko perhe voidaan heittää ulos maasta, jos hieman työpaikan vaihto venyy? Miksi yrittäjä pitäisi toimintansa täällä Helsingissä eikä muuttaisi Amerikkaan tai vaikka Tallinnaan?

Me vihreät haluamme, että myös pienipalkkaisilla työntekijöillä on mahdollisuus asua Helsingissä. Kun maan hallitus leikkaa asumistuet erityisesti Helsingissä asuvilta, se on vaikeaa. Haluamme löytää päiväkoteihimme lastenhoitajia.

Kysyn: Mitä sanon sille lastenhoitajalle, jolla ei ole enää varaa asua lähempänä kuin Tuusulassa? Entä mitä sille päiväkodinjohtajalle, joka ei löydä työntekijöitä, koska kyllä Tuusulassakin on työpaikkoja lastenhoitajalle? Tai mitä niille vanhemmille, joille soitetaan kesken päivää, että hakekaa lapsenne pois, meillä ei riitä työntekijät, meidän täytyy sulkea tämä ryhmä? Niitä vanhempia on tässäkin salissa.

Me kaikki olemme yhdessä tässä veneessä nimeltä Helsinki.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Helsingissä me puhumme teoin. Asumisen ja maankäytön ohjelmassa kuvataan ne konkreettiset keinot, joilla yritämme padota sitä tuhoa, jolla maan hallitus pyrkii toimillaan aiheuttamaan.

Valitettavasti puhuin liian hitaasti, joten tiivistän kohti loppua.

Pitkäjänteinen yhteistyömme Helsingissä on antanut meille hyvät välineet rakentaa yhdessä tätä kaupunkia. Me kaikki haluamme varmasti Helsingin, jossa löytyy paikka jokaiselle tulevalle helsinkiläiselle, niin tänne syntyvälle kuin muuttavallekin. Tämä maankäytön ja asumisen ohjelma, jonka neuvottelimme kuuden puolueen kesken salin kaikilta laidoilta, näyttää, miten myös vaikeissa olosuhteissa pystymme yhdessä löytämään keinot ajamaan helsinkiläisten asiaa.

Vihreä valtuustoryhmä puoltaa maankäytön ja asumisen ohjelman hyväksymistä.

Valtuutettu Eveliina Heinäluoma

Arvoisa puheenjohtaja.

Asuntopolitiikassa on kyse ihmisten kodeista. Koti on turvapaikka, hyvän elämän perusta, oma tila. Lapsuuden kodin muistamme koko ikämme.

SDP:n ryhmä pitää arvokkaana, että Helsingin poliittiset ryhmät ovat päässeet sopuun asuntopolitiikan linjanvedoista. On kuitenkin todettava, kuten valtuutettu Kivekäs edellä, että ympäristö, jossa Helsinki toteuttaa asuntopolitiikkaansa, on nyt rajussa muutoksessa.

Sekin on todettava, ettei nyt käsittelyssä oleva ohjelma pysty millään paikkaamaan niitä rajuja muutoksia ja leikkauksia, joita maan hallitus on päättänyt tehdä asuntopolitiikan saralla. Asumistuen leikkaukset, asuntorahastosta tehtävä 800 miljoonan euron ylimääräinen tuloutus, asumisoikeusasuntotuotannon lakkautus, opiskelija- ja senioriasuntojen investointimäärärahojen poisto. Tässä vain muutamia mainintoja niistä muutoksista, joita hallitus on ehtinyt päättää ensimmäisen toimintavuotensa aikana.

Rakennusalan heikko suhdanne yhdistettynä hallituksen leikkauksiin ja valtion tukeman asuntopolitiikan romuttamiseen uhkaavat ajaa pienituloiset pois pääkaupungista. Jos jopa tuhat työssäkäyvää helsinkiläistä yksinhuoltajaperhettä menettää kokonaan asumistukensa eikä valtio myönnä enää investointitukea yhdenkään uuden opiskelija- ja senioriasunnon rakentamiseen, voidaan todeta, ettei Helsinki pysty mitenkään omilla toimillaan korjaamaan syntynyttä vahinkoa.

Arvoisa valtuusto.

Sosiaalidemokraattien asuntopolitiikan keskiössä on riittävä kysyntään vastaava määrä uusia hyvien joukkoliikenneyhteyksien varrelle sijoituvia asuntoja. Helsingin väestönkasvu on jatkunut vauhdikkaana. Viime vuonna Helsingin väestönkasvu oli jopa 11 000 asukasta. Tästä syystä pidämme ohjelman asettamaa 7 000 uuden vuosittaisen asunnon rakentamista tärkeänä.

Kovasta väestönkasvusta ja matalasta rakennustahdistista seuraa väistämättä muutaman vuoden päästä valtava asuntopula ja asumisen hinnan kova nousu. Tämä ei palvele meitä Helsingissä, jossa jo nyt tavallinen palkansaaja on ahtaalla. Asumisen kalleus on jo nyt esteenä monien alojen työntekijöiden työllistymiselle Helsingissä. SDP näkee, että Helsingin pärjääminen on riippuvainen siitä, että eri alojen työntekijöillä on mahdollista asua ja työskennellä pääkaupungissa. Siksi meidän tulisi varmistaa riittävän asuntotuotannon ja erilaisten asumisratkaisujen avulla se, että niin pieni- kuin keskituloisilla, lapsiperheillä, kuin myös ikäihmisillä on varaa asua Helsingissä.

Vain määrä ei kuitenkaan ratkaise asumisen hinnan haasteita, ja siksi tarvitsemme erityisesti kohtuuhintaisia asuntoja. SDP onkin tyytyväinen siihen, että AM-ohjelmaan sisältyy korkea tavoitetaso pitkän korkotuen ara-asuntotuotannolle. Tarvitsemme lisää kohtuuhintaisia vuokra-asuntoja, ja aravuokra-asunnot ovat keskeinen osa tätä kokonaisuutta.

Kohtuuhintaisiin asuntoihin liittyy keskeisesti myös asumisoikeusasuntotuotanto. Orpon hallitus on tehnyt järjettömän päätöksen ASO:n lakkautuksesta. Helsingissä ASO-asuminen on ollut vuosikymmeniä keskeisessä roolissa, ja nyt osana AM-ohjelmaa linjaamme, että asumisoikeustuotanto on jatkossakin osa asumisen kirjoa. Helsingin tavoitteena on siis, että maan hallitus peruuttaa haitallisen päätöksensä.

SDP:n keskeisenä tavoitteena on, että Helsingissä on mahdollista päästä kiinni omaan asuntoon. Olemme aiemmin päättäneet, että hitas-asuntotuotanto loppuu, kun meillä on vastaava kohtuuhintaisen omistusasumisen malli olemassa. Ohjelmassa päätettävä Vuokralla omaksi -mallin käyttöönotto on yksi keino mahdollistaa eri tulotasojen helsinkiläisille oman asunnon hankkiminen.

Hyvät valtuutetut.

Me SDP:ssä haluamme, että asuntopolitiikalla edistetään tasa-arvoista kaupunkikehitystä ja torjutaan eriytymiskehitystä. Sekoittava asuntopolitiikka on tärkeässä roolissa tämän tavoitteen edistämiseksi. Myös lähipalvelut on taattava kaikilla alueilla. Näillä toimilla vältämme alueiden eriytymistä ja siitä seuraavia lieveilmiöitä.

AM-ohjelmalla vastataan myös ilmastonmuutokseen. Jatkossa onkin tärkeää, että rakentamisessa kiinnitetään huomiota ilmastokestävyyteen ja Helsinki jatkaa myös puurakentamisen edistämistä. Pidämme tärkeänä, että vaalimme helsinkiläisten mahdollisuutta nauttia lähiluonnosta ympäri Helsingin.

Hyvät valtuutetut.

Nyt käsittelyssä oleva AM-ohjelma pyrkii maan hallituksen politiikasta huolimatta edistämään hyvää asuntopolitiikkaa Helsingissä. SDP:n valtuustoryhmä kannattaa ohjelman hyväksymistä.

Ledamoten Mia Haglund

Värderade ordförande, bästa fullmäktige.

I Finland har alla rätt till ett hem.

Suomen perustuslaki määrää julkiselle vallalle tehtäväksi edistää jokaisen oikeutta asuntoon. Helsingissä me olemmekin perinteisesti halunneet, että oikeus asumiseen tosiaan toteutuu jokaiselle. Eli myös heille, jotka siivoavat tämän valtuustosalin meidän jäljiltämme. Ja heille, jotka valmistavat ruuan, jota tuolla kahvilassa tarjoillaan. Sekä heille, jotka ajavat raitiovaunuja, junia ja busseja, joilla pääsemme tästä kokouksesta kotiin.

Helsingissä kohtuuhintaisen omakustannusperiaatteeseen perustuvan asumisen rakentaminen, riittävä asuntotuotanto sekä monipuolisten asumismahdollisuuksien naapurustojen kaavoittaminen on tehnyt tästä kaupungin, jossa on tilaa myös muille kuin niille, joilla on paksuin lompakko. Tästä huolimatta Helsingissäkin eriarvoisuus on kasvussa ja yhä useampi on joutunut etsimään toimeentulolleen sopivaa asumista kaupungin rajojen ulkopuolelta. Helsingin seuraavan asumisen ja maankäytön ohjelman aikajaksolla olemme kuitenkin keskellä ennennäkemätöntä suomalaisen asuntopolitiikan murrosta, joka tulee näkymään usean helsinkiläisen arjessa erittäin karulla tavalla.

Hyvät valtuutetut.

Petteri Orpon oikeistohallituksen asuntopolitiikka tulee johtamaan entistä vauhdikkaampaan eriarvoisuuden kasvuun sekä asumisen laadun heikkenemiseen. Asumisen tuista leikataan ja kohtuuhintaista asuntotuotantoa ajetaan alas. Asumistuet ja julkisrahoitteinen asuntotuotanto halutaan suunnata entistä harvemmalle ja yhä useampi helsinkiläinen sysätä köyhyyteen ja toimeentulotuen varaan. Kesäkuussa 70 700 helsinkiläistä ruokakuntaa oli asumistuen piirissä. Asumistukeen kohdistuvien leikkausten myötä tuki laskee keskimäärin 100 euroa kuussa. Monille vaikutus on kuitenkin tätä suurempi. Lapsiperheiltä leikataan noin 140 euroa, ja yhdistettynä muihin sosiaaliturvaan kohdistuviin leikkauksiin tulot voivat joissain tapauksissa laskea moninkertaisesti.

Kokoomus on tässä salissa henkeen ja vereen vannonut asumistuen nimeen. Asumistuen ansiosta ei nimittäin ole kokoomuksen mukaan tarvetta ylläpitää omakustannusperusteista kaupungin asumista. Kun hallitus nyt sekä leikkaa asumistuesta että ajaa alas kohtuuhintaista asumistuotantoa, niin kokoomuksen asuntopoliittiset naamiot on riisuttu. Pienituloiset työnnetään, jollei bussin alle, niin ainakin bussin kyytiin etsimään asumista pääkaupungin ulkopuolelta.

Helsingin kokoomuksen on aivan turha nostaa syyttävää sormeja emopuoluetta kohtaan, sillä hallituksen asuntopoliittikka on Helsingin kokoomuslaisen pormestarin neuvottelutuloksena. Perinteisesti pormestari on myös puolustanut Helsingin yhdessä sovittua asuntopoliittikkaa toisin kuin pormestari Vartiainen omassa esittelypuheenvuorossaan, jossa kuului kaupungin äänen sijaan kokoomuksen uusliberaali ideologia.

Hyvät valtuutetut.

Oikeistohallituksen lupailema vahva ja välittävä Suomi on näkynyt tänä vuonna Helsingissä siten, että häättöjen määrä on noussut jopa 24 %. Suomi on nopeasti muuttunut asunnottomuuden hoidon mallimaasta tuhoisan oikeistolaisen asuntopoliittikan koelaboratorioksi.

Helsingfors är den enda större staden som systematiskt har lyckats minska antalet hemlösa under de senaste 5 åren. Under 2000-talet har hanteringen av hemlöshet byggts på att det finns tillräckligt antal Ara-bostäder, att minska långtidshemlöshet genom samarbete med social- och hälsovården samt tredje sektorn samt att förebygga hemlöshet genom kostnadseffektiva lösningar, såsom boenderådgivning. Alla de här verktygen påverkas nu av regeringens nedskärningar.

Kun hallitus toteuttaa sekä sosiaalietuuksien ja kohtuuhintaisen asuntotuotannon leikkauksia, ajaa sosiaali- ja terveyspalvelut talousahdinkoon sekä leikkaa järjestökentän avustuksia, yhteisvaikutus on asunnottomuuden kannalta hälyttävä.

Hyvät valtuutetut.

Helsingin asumisen ja maankäytön ohjelma seuraavalle neljälle vuodelle yrittää parhaan mukaan navigoida hallituksen asuntopoliittisen myrskyn keskellä niin, että se loiventaisi helsinkiläisille siitä koituvaa tuhoa. Helsinki näkee kohtuuhintaisen asuntotuotannon välttämättömänä kaupungille, jonka asukkaisiin kuuluu myös opiskelijat, pienituloiset ja vanhukset.

Me pidämme kiinni tavoitteesta, että neljännes kaikesta asuntorakentamisesta tulee olla ara-vuokra-asuntoja. Me olemme Helsingissä onneksi myös yksimielisiä siitä, että me emme halua kaupunkia, jossa eriarvoisuus ja segregaatio voimistuu. Hyväosaisuuden ei tule tiivistyä tietylle alueelle, jonka takia me panostamme siihen, että ara-vuokra-asuntojen osuutta kasvatetaan alueilla, joilla niitä ei ennestään ole tai niitä on vähemmän.

Kaupunki ottaa myös aktiivisen otteen kaupunki uudistusalueilla ja panostaa viihtyisän ympäristön ja uusien asuntojen rakentamiseen segregaatiokehityksen katkaisemiseksi. Kaupunki voi tehdä omaa omistusasuntotuotantoa näillä alueilla, jotta kaupunki uudistuksen tavoitteet eivät jää riippumaan juuri nyt tyhjäkäynnillä kulkevasta rakennusalasta.

Bästa ordförande.

Kaupunki haluaa luoda uusia polkuja omistusasumiseen etenkin ensiasunnan ostajille ja heille, joilla ei ole varaa tai heille, joilla ei ole suuriin pankkilainoihin vaadittavaa pääomaa kasattuna. Helsinki perustaa näin ollen uuden Vuokralla omaksi -mallin, jossa tavoitellaan sekä laadukasta että kohtuuhintaista

omistusasumista niille, joiden haaveet omistusasumisesta muuten veisi kaupungista pois.

Sist, men inte minst, måste vi också satsa på bostädernas kvalitet och ekologiska hållbarhet. Vi ska inte bygga på de mest värdefulla naturområdena, och de bostäder som vi bygger ska garanterat ha tillräckligt med ljus och vara trivsamma att bo i.

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvä valtuusto.

Kaupunkitutkija Mika Hyötyläinen on todennut, että Orpon hallitusohjelma on avaamassa asuntopolitiikkaan polkua, joka tarkoittaa monille suomalaisille kalliimpaa ja epävarmempaa asumista ja sen myötä huonompaa elämää. Meidän on Helsingissä taisteltava tätä polkua vastaan, ja seuraava AM-ohjelma antaa meille työkaluja jatkaa parhaamme mukaan perustuslain mukaista jokaiselle asumista edistävää politiikka.

Vasemmistoliitto kannattaa AM-ohjelman hyväksymistä.

Valtuutettu Mikko Paunio

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Helsingiläiset ovat autuaan tietämättömiä Helsinkiä tuhoavan vihreään ajatteluun perustuvan kaupunkisuunnittelun taustoista. Mikä saa kaupungin slummiuttamaan Helsingin täyteen kerrostaloja jo ennestään tiiviisti rakennetuilla alueilla, kuten Herttoniemeen, Vartioharjuun, Maunulaan tai Paloheinään raideliikenteen viereisiin alueisiin erityisesti? Miksi Viikin kauniit pellot tai Herttoniemen Oravapuisto rakennetaan? Ehkä jopa Haltialan lapsiperheiden keskuudessa supersuosittun kotieläintilan pellot rakennetaan täyteen kerrostaloja, vaikka Helsingin kaupunki on kiistänyt tämän.

Kaiken taustalla on vihreä pakkomielle Helsingin energainfrastruktuurin tuhoavan nollahiilipolitiikkaan perustuvan kaupunkirakenteen hajautumisen vastustamisen tärkeydestä. Kaupunkirakenteen hajautuminen on englanniksi urban sprawl. Kaupunkirakenteen hajautumisen vastustamisen alkuperä, kuten käytännössä kaikki hurahtanut punavihreä infantiili ekoltelu ja wokeltelu on peräisin Yhdysvalloista. Taistelu urban sprawlia vastaan tarkoitti alun perin amerikkalaisen unelman, eli kaupunkeja ympäröivien pientaloalueiden kaavoittamisen vastustamista. Yhdysvaltalaisen kaupunkien energiaa tuhlaaville hajautuneille hiilihelvetinomaisille esikaupunkialueille pitää päästä autoilla, mikä on tietenkin rikos Gaiaa vastaan.

Tämän vuoksi nyt AM-ohjelman liitteenä olevasta suunnitteluasiakirjasta selviää, että Helsinki ei kaavoita uusia pientaloalueita, vaan käytännössä ainoastaan edistää kaavoituksella korttelitehokkuudeltaan matalahkojen pientaloalueiden täydennysrakentamista.

Kaupunkirakenteen hajautumisen vastustaminen on myös ohjannut valtionhallinnossa maankäyttö- ja rakennuslain mukaista alueiden käyttöä. Tosin eri MRL-kinkereissä on taajaan valiteltu, kuinka tässä ei onnistuta. Helsingin kaupungin kaltaista urban sprawl ortodoksiaan tukeutuvaa kaavoitusta ja maankäyttöä ei muualla Suomessa juuri ilmeisesti harjoiteta.

Kaikki on nyt Helsingissä alisteista vaaralliselle utooppiselle nollahiiliajattelulle. Kaupungin kaavoituksen suunnittelusta vastaava apulaispormestari Anni Sinnemäki kesällä 2022 kertoi ylpeänä Davosin herrojen englanninkielisessä julkaisussa, että Helsingin kaupunkisuunnittelua ohjaa Maailman talousfoorumin autottomuuteen tähtäävä 15 minuutin konsepti. Oxfordin kaupunki Isossa-Britanniassa viime keväänä teki virallisen päätöksen, että 15 minuutin kaupunkikonseptista luovutaan. Sen mukaiset toimet, jotka ovat Helsingissä osin vielä alkutekijöissä, herättivät kaupunkilaisten totaalisen raivon. Ensin tavallisia kaupunkilaisia nimiteltiin salaliittoteoreetikoiksi ja ääri-

oikeistolaisiksi, mutta lopulta kaupungin päättäjät joutuivat luopumaan käsitteestä sen toksisuuden vuoksi.

Murheellisinta ja dystooppisinta Helsingin AM-ohjelmassa on se, että kaupungin oletetaan kasvavan vauhdilla, vaikka kantasuomalaisten syntyvyys on nyt historiallisen alhainen. Tämä tarkoittaa sitä, että väestöä vaihdetaan tulevana vuosina Helsingissä vauhdilla, mikä näkyy nyt katukuvassa jo yhä voimakkaammin. Kuka nämä kymmenet tuhannet kalliit asunnot lopulta maksaa, kun tänne muuttava huonosti koulutettu paikallista kieltä taitamaton väestö suurelta osin elää sosiaaliturvan varassa?

Helsingiläisille ja suomalaisille on pakkosyötetty vuosikaudet multikulttuurialista eko ja woke DEI-autuutta. Se, joka tätä DEI DEI Yleisradion pakkosyöttöä on kehdannut vastustaa, on surutta leimattu milloin ääri-oikeistolaiseksi, milloin islamofobiksi, milloin fasistiksi, milloin rasistiksi, transfobiksi tai ympäristön viholliseksi. Nämä ovat kaikuja todella synkistä historian ajoista.

Helsingin nyt visioima kehitys on johtanut ihmisten ahdistumiseen ja pahaan oloon laajassa mitassa. Ison-Britannian tämän kuun alun tapahtumat mellakoineen ja eurooppalaisten suurkaupunkien nopeasti heikentynyt turvallisuustilanne osoittivat, että nyt Helsingin AM-ohjelmassaan visioima kehitys ei johda mihinkään hyvää.

Kaikesta huolimatta perussuomalaiset ovat ohjelman takana.

Ledamoten Silja Borgarsdóttir Sandelin

Arvoisa puheenjohtaja.

AM-ohjelma on erinomainen esimerkki siitä, miten politiikkaa toteutetaan kunnallisella tasolla.

Helsinki on jatkuvasti muuttuva kaupunki. Jos vuonna 2000 olisi lennetty linnun lailla kaupungin yllä, sitä ei nykyään tunnistaisi samaksi paikaksi. Kalasatama tai kuten sitä silloin tunnettiin Itäranta ja Sörnäisten rantatie olivat tuolloin vasta suunnitteluvaiheessa. Nykyään alueella asuu yli 10 000 ihmistä, eikä kukaan 20 vuotta myöhemmin tunnistaisi sitä muuksi kuin keskeiseksi osaksi Helsinkiä. Myös Jätkäsaari, Myllypuro, Pasila ja monet muut kaupunginosat ovat muuttuneet merkittävästi vuosituhannenvaihteen jälkeen.

Helsinki on jatkuvasti kasvava kaupunki, eikä kaupungistumisen hidastumista ole havaittavissa. Väestönkasvu oli ennätysellisen suurta viime vuonna, eikä väestönkasvu näytä laskevan tänäkään vuonna. Muuttovoitto Helsinkiin on positiivinen asia, mutta meidän on myös syytä tarkastella, miksi niin moni päättää muuttaa kaupungista pois. Viime vuonna Helsinki menetti väestöään erityisesti muualle Helsingin seudulle. Kysymys kuuluukin: Pystyykö Helsinki kasvamaan menettämättä sitä viihtyisyyttä, joka on alun perin houkutelut ihmisiä muuttamaan tänne?

Rakentaessamme kaupunkia on tärkeää muistaa kaupungin historiaa. Helsingin täytyy kasvaa, mutta meidän tulee kasvaa tyylillä ja vanhaa historiaa kunnioittain. Meidän kaupunginvaltuutettujen tulee toimia vahtikoirina varmistaen, ettei vahtivuorollamme tehdä Helsingistä historiatonta ja tylsää.

Ärade ordförande.

Det är positivt att satsningar för att motverka segregation lyfts fram i programmet. Klyftorna i vår stad har ökat och bostadspriserna i vissa områden har stigit markant, medan andra stadsdelar har märkbara utmaningar. Att utbildningsnivån i staden ökar ger mig hopp inför framtiden, men tyvärr finns det fortfarande stadsdelar där denna ökning inte hållit samma takt som resten av Helsingfors. För att motverka segregation spelar det en roll hur vi planerar olika stadsdelar och att det finns olika former av boende och bostäder med

olika besittnings- och finansieringsform. Det är ändå viktigt att påverka att vi aldrig kommer att kunna motverka segregation enbart med stadsplanering. Problemen är mer komplexa än så. Genom att göra stadsdelarna mer trivsamma kan vi ändå påverka hur invånarna ser på sin omgivning. Detta underlättar i sin tur stadens andra aktörer i deras arbete att motverka segregation. Vi välkomnar därför satsningarna på stadsförnyelseområdena.

Hallitusohjelman asuntopoliittiset linjaukset haastavat kaupungin nykyistä asuntopoliitikkaa. Niillä on vaikutuksia helsinkiläisten asumiseen, asunnontuotannon toteutusedellytyksiin ja asuinalueiden väliseen eriytymiskehitykseen. Valtion pyrkiessä vetäytymään aktiivisesta asuntopoliittisesta roolista korostuu kaupunkien asema asuntokysymysten ratkaisussa.

Helsinki on maan johtava toimija, kun on kysymys kaupungistumisen vaikutuksista asumiseen ja rakentamiseen. Siksi Helsingin tulee jatkossakin olla merkittävä vaikuttaja kansallisessa asumista ja maankäyttöä koskevassa keskustelussa. Kukaan muu ei tunne näitä kysymyksiä yhtä hyvin kuin Helsinki.

Tämä korostuu erityisesti heikossa suhdannetilanteessa, jossa rahoituksen saatavuus asuntorakennushankkeille on huono. Seurauksena voi olla, että asuntotuotannon tavoitteita on vaikea saavuttaa ohjelmakauden aikana. On tärkeää, että luomme edellytyksiä riittävälle asuntotuotannolle Helsingin käytettävissä olevien keinoin, kuten kaavoittamalla ja luovuttamalla maata asuntorakentamiseen, kunnostamalla tontteja rakennuskelpoiseen kuntoon, edistämällä täydennys- ja lisärakentamista sekä sujuvoittamalla kaupungin omia prosesseja.

Kasvun tulee monipuolisesti ja kestävästi huomioida luonto-, kulttuuri- ja virkistysarvoja. Arvokkaimmat luontoalueet tulee säästää rakentamiselta ja merellisiä maisemia pitää vaalia.

Ärade ordförande.

En egen helhet som ska främjas före Östersundoms delgeneralplan, det är tilläggsbyggandet av småhus i Östersundom som påskyndas, och man beaktar byggandet i townhouse-stil. I ärlighetens namn är utvecklingen som skett, eller närmare sagt inte skett, i Östersundom lite av en skamfläck för staden. De grandiosa planerna som målades upp i och med Statsrådets beslut om annekteringen av vissa delar av Sibbo och Vanda har inte förverkligats. Därför välkomnar vi alla planer som möjliggör småhusboende i området. Det här kan förhoppningsvis möjliggöra och bibehålla karaktären och miljön som Östersundom är känt för. Stadsstyrelsen har nyligen godkänt ett nytt arkitekturprogram, och vi hoppas att det förverkligas så att Helsingfors får en mångsidig arkitektur, som respekterar det gamla, men fördomsfritt har visioner om en bra livsmiljö. SFP i Helsingfors stöder målen för bostads- och markpolitiken. Vi ska ha ett socialt hållbart bostadsproduktion som högklassigt och attraktivt boende. Vi ska utveckla bostadsområden och satsa på stadsförnyelse samtidigt som vi har en tillräcklig bostadsproduktion och hållbar tillväxt. Å SFP i Helsingfors fullmäktigegrupps vägnar godkänner jag programmet och tackar de övriga partierna för konstruktivt samarbete.

Tack.

Valtuutettu Mikael Jungner

Arvoisa puheenjohtaja, kiitoksia.

Näin aluksi voin paljastaa suuren salaisuuden, että Liike Nyt tukee, kannustaa ja tervehti ilolla tätä ohjelmaa. Noin, nyt se on sanottu.

Muutama havainto.

Ensimmäinen: Iloisella 80-luvulla teimme Mikko Paunion kanssa opiskelijapolitiikkaa. Kylläpä sinussa on virtaa säilynyt. Huomasin olevani itse ehkä vähän laimeampi versio siitä, mitä joskus olin. Tämä siis kaikella rakkaudella ja tämä pelkkänä huomiona.

Toinen huomio: Vaikka tässä käsitelläänkin Helsingin asumista ja tietenkin täällä näkökulma on Helsinki, niin on hyvä nähdä pääkaupunkiseutu ja Uusimaa laajemminkin kokonaisuutena. Se, että jonkun tyyppistä asumista tai jonkun tyyppistä toimintaa voidaan järjestää jossain Uudellamaalla, on hyvinkin perusteltu ratkaisu. Kaiken ei tarvitse mahtua tänne. Ottaen huomioon, että Uusimaa itsessään on suunnilleen samankokoinen kuin ehkä kaikkein suurimmat kaupungit maailmassa ovat.

Toinen havainto: Täällä on hyvinkin ärhäkästi muistutettu hallituksen tiukoista päätöksistä. Mä oikeastaan ymmärrän. Hallitus on ollut tiukassa paikassa, ja silloin tehdään tiukkoja päätöksiä. Itse näkisin sen niin päin, että nyt kun toivottavasti tilapäisesti joudutaan näitä sietämään, niin ehkä Helsingin on syytä katsoa varakkaana, vakavaraisena, hyvätuloisena kaupunkina, että miten Helsinki voi vastata niihin vajeisiin, joita ihmisten arjessa jää valtion sitä omaa vastuuta väistäessään.

Tämä käytännössä tarkoittaa nimenomaan sitä, että hyvinkin tarkalla silmällä katsotaan, miten tätä asumista ja myös tämän asumisen hintaa ja myös siihen liittyviä tukijärjestelmiä, on se sitten vaikka tämän Helsingin omistaman asuntokannan vuokratason tukeminen, voidaan järkevästi tehdä. Eli jos valtio väistyy ja Helsinki tulee tilalle, sanoisin, että se ei ole välttämättä ollenkaan pelkästään huono asia, koska Helsingillä on siihen myös varaa.

Toisin sanoen voi myös sanoa, että Helsinki on onneksemme niitä ainoita paikkoja Suomessa, jossa nämä lamat ohittaen trendinomaisesti asumiseen

liittyvä omaisuuden arvo nousee. Monissa muissa paikoissa Suomessa se laskee.

Seuraava havainto liittyy tähän monikerroksisuuteen. Jos jotain mallikaupunkeja etsii, niin New Yorkhan on nimenomaan rakennettu tavalla, jossa kerrokset täyttää toisiaan. Helsingissä löytyy ehkä Kampista, tästä baanasta. Tämän tiimoilta olisi toivottavaa, että tämä liikenne maan alle ja ihmiset maan päälle -ajattelu näkyisi myös asumiseen liittyvissä ohjelmissa.

Nythän on tämä yksi sana, jota ei saa ääneen sanoa, enkä sitä aio itsekään toistaa. Mutta ajatus siitä, että liikutaan maan alla enemmän ja järjestetään ne siihen liittyvät palvelut maan alle ja toisaalta samaan aikaan luodaan elämyksille ja viihtyvyydelle sijaa maan päällä, on toimiva ratkaisu.

Liike Nytiä huolettaa myös, tai ehkä voi sanoa kiinnostaa, tämä kaupunginosademokratia. Koska Helsingin kasvaessa yli 800 000 asukkaan, entistä enemmän herää kysymys siitä, että onko 800 000:n ja 850 000:n kaupungissa tällainen nykymuotoinen kuntademokratia enää demokratiaa siinä alkuperäisessä tarkoitettussa muodossa. Vai pitäisikö olla niin, että kaupunginosittain lähdetäisi miettimään jotain ratkaisuja, joissa tavallaan tuotaisi keskisuuren suomalaisen kaupungin demokratian vaikuttamiskeinot mahdollisiksi kansalaisille. Tuo siis pohdintaan.

Kulttuurillisesti vielä tähän loppuun. Kulttuurihan on osa tätä asumista, ja ymmärrän sen, että tähän ohjelmaan välttämättä ei kaikkea mahdu. Mutta jos toisaalta katsoo, miten hyvinkin pienet paikkakunnat, vaikka nyt Hämeenlinna, jossa viimeksi vierailin keskiaikaisilla markkinoilla, on onnistunut nivomaan hyvinkin elämyksellisiä kulttuuritapahtumia osaksi kaupungin tekemistä. Toki tätä Helsingistäkin löytyy, mutta Helsingin mahdollisuudet, resurssit ja historia huomioiden yllättävänkin vähän. Tämä saattaisi olla kyllä siihen tarpeen.

Kiitoksia.

Keskustan näivettymistä ei tässä mainittu.

Valtuutettu Anna Karhumaa

Asumisen ja siihen liittyvän maankäytön ohjelmassa on nostettu esiin neljä tavoitetta. Pidämme keskustan valtuustoryhmässä ensimmäistä tavoitetta, sosiaalisesti kestävää asuntotuotantoa, erittäin tärkeänä tavoitteena. Helsingin pitää olla koti kaikenlaisille ihmisille.

Haluamme nostaa esiin huolen lapsiperheiden asumistilanteesta Helsingissä. Orpon hallituksen asumistuen leikkaukset rankaisevat erityisesti pienituloisia perheitä ja usean lapsen perheitä. Kiinnittykö teidänkin kaikkien huomio ohjelman sivulla 33 olevaan tilastoon asunnon hallintamuodon muutoksesta Helsingistä poismuutonyhteydessä? Joka avaa sitä, että Helsingistä poissuuntautuvalla muuttoliikkeelle on myös tyypillistä kotitalouksien siirtyminen vuokra-asumisesta Helsingissä omistusasumiseen muussa kunnassa.

Tämä Helsingissä vuokralla, mutta omassa maakunnassa -ilmiö näkyi kaikissa kotitaloustyypeissä, mutta aivan erityisen karulla tavalla lapsiperheissä, joiden omistusasuntoprosentti nousi 30 % Helsingistä pois muutettaessa. Eikö Helsinki todellakaan pysty vastaamaan tähän lapsiperheiden omistusasumisen haasteeseen sen mahdollistajana? Rakennetaanko täällä Helsingissä ylipäättään riittävästi isoja perheasuntoja?

Meillä herää huoli myös siitä, miten nuoret pääsevät kiinni omistusasumiseen. Orpon hallitus poisti varainsiirtoverovapauden ensiasunnon ostajilta. Korkojen ja sitä myötä lainakulujen noustessa myös tällä tavalla heikennetään nuorten ihmisten mahdollisuutta omistusasumiseen. Käykö niin, että yhä useamman on vaikeampi päästä tälle omistusasumisen vihreälle oksalle?

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
helsinki.kirjaamo@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/kaupunginvaltuusto>

Puhelin

+358 9 310 1641

Y-tunnus

0201256-6

Tarvitsemme myös kohtuuhintaista asumista, sillä meillä helsinkiläisillä on monenlaisia työtehtäviä erilaisine palkkoineen. Hallitus on hallitusohjelmassaan käytännössä lakkauttanut asumisoikeusjärjestelmän päättäessään, että korkotukea ei enää myönnetä asumisoikeusasunnoille. Vuokra-asumisen ja omistusasumisen välille sijoittuvia ratkaisuja tarvitaan. Ne on yksi tasapainottava tekijä myös alueiden välisen segregaaation ehkäisyssä. Ohjelmassa esitetty Vuokralla omaksi -malli voi olla hyvä yksi ratkaisu tässä ongelmassa.

Asumisen ja maankäytön ohjelmassa on nostettu myös toinen visio, laadukas ja vetovoimainen asuminen. Yhä useampi helsinkiläinen asuu yksin. Asumisen ja maankäytön ohjelmasta luemme, että asumisväljyys on Helsingissä 34,6 neliometriä henkeä kohden. Muualla pääkaupunkiseudulla asutaan hieman väljemmin kuin Helsingissä. Asunneliöt on laskeneet viime vuosina kaikkein eniten yksin asuvilla. Me pidetään tärkeänä, että Helsinki omilla vuokra-asunnoissaan kaavoittaisi kohtuukokoisia asuntoja myös yksin eläville. Uutisotsikoihinkin nousseissa ikkunattomissa kopeissa asuminen ei ole Helsingin tavoitteiden ja visioiden mukaista laadukasta ja vetovoimaista asumista.

Yksinäisyys on todellinen ongelma koko Suomessa. Me haluamme pitää esillä asukkaiden yhteisöllisyyden ja osallisuuden tukemisen merkitystä. Minulle on jäänyt mieleen yksinäisyystutkija Niina Junntilan ajatus siitä, että maankäytön ja esimerkiksi puistojen suunnittelulla voidaan joko luoda yhteisöllisyyttä ja erilaisten ihmisten kohtaamista tukevia ympäristöjä tai sitten päinvastoin korostaa yksilöllisyyttä, yksinäisyyttä ja osattomuutta. Sillä on merkitystä, millaisia kohtaamisen keitoita me suunnittelemme tai jätämme suunnittelematta. Sijoitammeko me puistoihin ja viheralueille yksinistuttavia penkkejä vai kutsuvia pöytäryhmiä. On siis hyvä pysähtyä pohtimaan, että emmehän me Helsingissä tue asuntorakentamisella ja kaavaratkaisuilla yksinäisyyttä ja pahoinvointia edistävää kehitystä.

Pidämme tärkeänä, että kaupunki voisi tukea myös korjausrakentamista ja nykyisten asuntojen hyvää ylläpitoa nykyistä paremmin. On kansallisesti iso kysymys, että Helsingin kiinteistökanta pysyy hyväkuntoisena ja kerrostaloyhtiöt uskaltavat ottaa lainaa tarpeellisiin korjaus- ja kunnossapitoremontteihin.

Ohjelman kolmanteen tavoitteeseen asunalueiden tasapainoiseen kehittämiseen ja segregaaation ehkäisemiseen annamme keskustan valtuustoryhmässä täyden tukemme. Pidämme erittäin tärkeänä sitä, että valittuihin kaupunkiuudistusalueisiin satsataan taloudellisesti, niiden sosioekonomista kehitystä seurataan ja tutkimustietoa segregatiota vähentävistä keinoista sovelletaan niihin.

Pidämme merkittävänä muun muassa eri hallintomuotoja sekoittavaa asuntopolitiikkaa ja palvelujen saavutettavuuden, viihtyisyyden ja turvallisuuden parantamista kaupunkiuudistusalueilla. Keskustan jo vuosia sitten esittämä ajatus 15 minuutin kaupungista sisältää ajatuksen, että lähipalvelut on jokaisen helsinkiläisen saavutettavissa.

Asumisviihtyisyyden näkökulmasta luonnon merkitystä ei voi väheksyä. Meidän keskustalainen visio asumisesta Helsingissä pitää sisällään luontoyhteyden, sen että ikkunasta näkyy vihreää asui sitten Mellunkylässä tai Vallilassa. Emme me Helsinkiläiset kaipaa parturoituja golfkenttäpuistoja. Niissä viihtyy vain hanhet. Vuosi toisensa perään OmaStadi-hankeissa eniten ääniä saavat luonnon monimuotoisuutta, perhosniittyjä ja monipuolista kasvistoa sisältävät hankkeet.

Tämän asian ympärillä on paljon puhetta, mutta me kaipaamme tekoja. On erittäin runsasta tutkimusnäyttöä siitä, että vihreydellä ja lähiluonnolla on ihmiselle sekä fyysisiä että psyykkisiä hyvinvointivaikutuksia muista hyödyllisistä näkökulmista puhumattakaan.

Ympäristöä ja esimerkiksi liikenneratkaisuja suunnitellaan yleensä aikuisten näkökulmasta. Silti liikenneturvallisuus, maankäyttökysymykset ja asumisratkaisut näyttävät aivan erilaiselta 100-senttimetrisen lapsen näkökulmasta, työmatkapyöräilijän näkökulmasta kuin pyörätuolilla tai rollaattorilla liikkuvan kaupunkilaisen näkökulmasta. Me haluamme edistää Helsinkiä, joka on ihan hyvä kaikenlaisille kulkijoille ja kaiken ikäisille ihmisille.

Kiitämme hyvästä valmistelusta, jota asumisen ja maankäytön toteutusohjelman taustalla on tehty.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kaupunginvaltuutetut.

Ensiksi totean, että en pidä hyväksyttävänä sitä, että kenenkään puheenvuoroa häiritään. Olkaamme suvaitsevaisia myös kanssamme eri mieltä olevien suhteen. Omassa puheenvuorossaan voi sitten arvostella toisen puhetta.

Sitten ohjelmaan.

Kristillisdemokraatit pitävät kannatettavana niin AM-toteutusohjelman painopistettä sosiaalisesti kestävästä asuntotuotannosta ja segregaation ehkäisystä kuin myös visiota kestävästä kasvusta monipuolisine ja laadukkaine asumisen vaihtoehtoineen, jokaisen mahdollisuuden hyvään asumiseen ja perheelle toimivien asumisen ympäristöjen tarjoamiseen. Kannatamme sitä, että määrätietoisesti torjutaan segregaatiota ja että luonto-, virkistys- ja kulttuuriarvot huomioidaan. Tavoitteet sosiaalisesti kestävästä asuntotuotannosta, laadukkaasta ja vetoimasta asumisesta, asuinalueiden kehittämisestä ja kestävästä kasvusta saavat myös hyväksyntämme.

Vuokralla omaksi -malli vaikuttaa kiinnostavalta. Toivottavasti se antaa mahdollisuuden omistusasumiseen myös niille, jotka sitä toivovat, mutta joille

kynnys suoraan asunnonostoon vaikuttaa liian suurelta. Monipuolista asuntotuotantoa kannatamme. Erityisesti olemme kantamassa huolta keskikokoisten ja suurempien lapsiperheiden mahdollisuudesta löytää sopivia asuntoja Helsingissä.

Parantamisen varaa näemme siinä, miten uuden rakentamisen tulisi huomioida paremmin nykyiset asukkaamme ja heidän asumismukavuutensa säilyminen. On luonnollista, että kotiseudun suuri myllerrys on herkkä paikka alueella jo aiemmin asuneelle. Jos asuinalueen koetaan huononevan, se aiheuttaa paljon perusteltua tyytymättömyyttä.

Helsingin väestökasvu on viime vuosina koostunut lähes yksinomaan muuttovoitosta ulkomailta. Se kertoo, että Helsinki on suurimmalle osalle maailman ihmisiä yhä houkutteleva vaihtoehto, mutta se kertoo myös huolestuttavaa kieltä Suomen kansan elinvoiman ehtymisestä.

Helsingin omistuksessa on 17 % kaupungin asuntokannasta. Näistä valtaosa on valtion pitkän korkotuen ara-vuokra-asuntoja ja loput valtion pitkän korkotuen ara-asumisoikeusasuntoja sekä vapaarahoitteisia vuokra-asuntoja. Jotenkin oudolta tuntuu se, että vuonna 2023 Hekan asukkaiksi otetuista 53 % oli erittäin kiireellisiä ja 39 % kiireellisiä, mutta asukkaiksi valituista 49 % kieltäytyi asunnosta. Onko niin, että tarjotut asunnot ovat suurelta osin olleet niin huonoja, että ihmiset mieluummin ovat taivasalla kuin niissä? Vai onko niin, että erittäin kiireellinen ja kiireellinen eivät asuntojonossa tarkoita todellista kiirettä vai mikä on syy?

Kristillisdemokraatit kannattavat kaupungin maltillista kasvuvauhtia. Kaupungin kasvua pitäisi jatkossa saada ohjattua myös Sipoolta vuonna 2009 saadulle alueelle. Tuo alue on ollut osa Helsinkiä 15 vuotta, mutta koska aluetta ei ole vielä saatu hyödynnettyä, vanhan Helsingin aluetta on jouduttu rakentamaan nopeammin kuin muuten olisi ollut tarvetta. Tähän pitää saada muutos.

Kristillisdemokraatit on Orpon hallituksen kanssa yhtä mieltä siitä, että valtion tuet ja tuettu asuminen tulee kohdentaa nykyistä paremmin kaikista pienituloisimmille ja kaikkein heikoimmassa asemassa oleville. Näin yhteiskunnalla on paremmin varaa tukea niitä, jotka tukea tarvitsevat. Kristillisdemokraatit pitää perusteltuna sitä, että kaupunki seuraa hallituksen asumistukien ja toimeentuloratkaisujen vaikutuksia tarkasti. On myös tärkeää, että huomiot välitetään hallituksen tietoon.

Lopuksi haluan esittää ajatuksen harkittavaksi.

Ajattelen Vuokralla omaksi -mallia. Mitä jos mallista tehtäisiin huomattavan joustava asukkaan eduksi? Mitä jos annettaisiin Vuokralla omaksi -mallissa vuokralaiselle mahdollisuus joustavasti oman taloustilanteen mukaan vapaasti ostaa asuntoa omakseen? Vuokra laskisi omistusosuuden noustessa portaattomasti ja sallisi asukkaalle vapauden taloustilanteensa sallimassa tahdissa lisätä omistusosuuttaan ja tilanteen vaatiessa myös pitämään taukoa omistusosuutensa nostamiselle. Tällainen joustavuus olisi vuokralaiselle ystävällistä ja saattaisi rohkaista Vuokralla omaksi -malliin lähtemiselle.

Kiitos.

Valtuutettu Nina Suomalainen

Hyvä puheenjohtaja.

Ajattelen näin, että kun puhutaan tästä asumisen ja maankäytön toteutusohjelmasta, mielestäni ei voi ajatella vain niin, että puhutaan vain asumisesta ja mitä rakennetaan ja minne, vaan myös puhutaan asumisen viihtyisyydestä ja minkälaiseen ympäristöön asumista rakennetaan. Aiemmin puhuttiin jo jonkin verran tästä viherkasvillisuudesta ja asumisen lämpömukavuudesta. Mielestäni tähänkin pitäisi kiinnittää paljon enemmän huomiota silloin, kun rakennetaan juuri näitä asuntoja.

Tutkimuksen mukaan helteiden haitoille altistuvat eniten juuri tiheästi rakennettujen alueiden asukkaat, koska näillä alueilla on vähemmän kasvillisuutta. Helsingissä ja Tukholmassa jopa 40 % asukkaista asuu alueilla, jossa viilennys on heikkoa, siis sen alueen viilennys. Kasvillisuus on keskeinen keino parantaa näiden kaupunkialueiden lämpömukavuutta ja myös tulvien ja rankkasateiden vaikutukset pysyvät paremmin hallinnassa maanvaraisen kasvillisuuden avulla.

Mielestäni asumisen ja maankäytön ohjelma olisi oleellinen tässä. Tässä ohjelmassa oltaisiin voitu vähän tarkemmin pohtia sitä, miten Helsinki voi paremmin lisätä kasvillisuutta sekä uusilla että jo rakennetulla alueilla niin, että paitsi luodaan hiilinieluja, myös varmistetaan viilentävien viheralueiden mahdollisuus kaikille helsinkiläisille heidän omilla asuinalueillaan.

Nythän tässä sanotaan kyllä kohdassa 34: ”Rakentaminen ohjataan lähtökohtaisesti muualle kuin viheralueelle. Arvokkaimmat luontoalueet säästetään rakentamiselta ja merellisiä maisemia vaalitaan.” Eli tämän logiikan mukaan viheralueet pitäisi pitää erillään asumisesta. Mutta mielestäni tämä erillään pitäminen ei ole järkevää eikä vastaa kahteen tavoitteeseen eli hiilinielujen luomiseen ja kasvillisuuden hyödyntämiseen juuri viilentämistä varten asuinalueilla. Joten tässä toteuttamisessa olisi hyvä, että enemmän myöskin kiinnitettäisiin tähän huomiota jo suunnitteluvaiheessa.

Kiitos.

Valtuutettu Minja Koskela

Kiitos, puheenjohtaja.

Ihan ensin haluaisin kiittää valtuutettu Pauniota tästä erittäin rehellisestä puheenvuorosta. Pauniohan käytti tässä perussuomalaisten ryhmäpuheenvuoron puhumalla Ylen DEI-koulutuksista ja wokesta, mikä

alleiviivaa sitä, että perussuomalaisilla ei ole yhtään mitään tarjottavaa asuntopoliittiseen keskustelun tai siihen, että miten Helsingin asuntopoliitikkaa pitäisi kehittää.

Te puhutte suomalaista veronmaksajista, mutta vastustatte kaikkia niitä toimia, joilla pienituloiset voisivat löytää huokeampia asuntoja. Täällä ei siis voi rakentaa. ARA on teille ongelma. Musta on aivan turha puhua pienituloisista suomalaisista, kun te ette heistä selkeästi ole kiinnostuneet. Sitä tämä Paunioin puhe alleviivasi, ja siitä nyt halusin kiittää, että se oli niin rehellinen.

Sitten täällä on puhuttu hallituksen asuntopoliitikasta. Se on aivan selvä asia, että hallituksella on ideologinen tavoite säästää pienituloisten asumisesta markkinaehtoistamalla asuntotuotantoa. Tämä on myös ihan ääneen lausuttu tavoite tämä markkinaehtoistamistavoite. Siellä on esimerkiksi tätä ARAn merkittävää heikentämistä. Sitten on ASO-tuotannon tukemisen lakkauttaminen, asumistuen leikkaukset.

Mutta sitten yksi asia, mitä tässä ei ole nostettu esiin, on valtion asuntorahasto. Nyt on hyvä muistaa, että vuonna 2019 Petteri Orpo oli valtiovarainministeri ja hän on tuolloin rauhoitellut valtion asuntorahaston tilannetta ja huomauttanut, että siellä on ihan hyvin rahaa kyllä, että ei ole mitään hätää. No nyt olemme tilanteessa, jossa valtion asuntorahasto on suurissa ongelmissa. Sieltä ei voida myöntää niin paljon näitä korkotukivaltuuksia kuin on aikaisemmin voitu.

Mitä hallitus tekee? Hallitus on päättänyt tulouttaa sieltä 800 miljoonaa euroa muihin hankkeisiin kuin asuntohankkeisiin. Ja nyt viimeisenä päätöksenä on tehty se, että valtion asuntorahasto tullaan sulauttamaan valtion budjettiin, mitä en pidä talouspoliittisesti myöskään järkevänä. Tämä on ihan tätä samaa ideologista kokonaisuutta, mihin tämä muu hallituksen asuntopoliitikka liittyy.

Puhun tästä sen vuoksi, mistä moni muukin on täällä puhunut tästä hallituksen asuntopoliittisesta linjasta, koska se on asettanut raamit myös tälle Helsingin AM-ohjelmaneuvotteluille. Me ollaan hyvin poikkeuksellisessa tilanteessa, kuten täällä on aikaisemmin jo tullut esiin. Ja tässä tilanteessa on valitettavasti jouduttu esimerkiksi laskemaan tätä ara-tavoitetta, mikä on valitettavaa, koska se on kuitenkin se tapa, millä me voidaan puuttua segregaatiokehitykseen ja varmistaa se, että ihmisille on kohtuuhintaisia koteja.

Ei voi liiaksi jäädä tähän voivottelemaan kuitenkaan, koska Helsinki voi olla ja onkin kokoaan suurempi toimija myös näissä kysymyksissä. Ja nyt minusta on tärkeää varmistaa se, että tämä moninainen asuntokanta säilyy, että me oikeasti vahvistetaan sitä, että erilaista asuntotuotantoa on jatkossakin eri alueilla Helsingissä. Ja toisin kuin täällä on joissain puheenvuoroissa käynyt ilmi tai annettu ymmärtää, niin hitas-tuotantoahan tullaan vielä rakentamaan. Sehän ei ole vielä loppunut, ja se on hyvä asia, koska se on yksi tapa moninaistaa tätä asuntokantaa.

Tähän kaikkeen, mikä liittyy tähän segregaatiokehityksen hillitsemiseen ja kaupunkilaisten tasa-arvon vahvistamiseen, siihen liittyy tietenkin myös palveluiden saatavuus, siihen liittyy lähiluonnon vaaliminen. Mutta koska me nyt puhutaan asuntotuotannosta ja maankäyttöpoliitikasta, haluan alleviivata vielä kerran sitä, että Helsinki on ja Helsinki voi olla näissä asioissa kokoaan suurempi toimija, ja osoittaa myös tavallaan tien raivaamista muille suomalaiskaupungeille siinä, että miten me tehdään kestävä ja tasa-arvoista asuntopoliitikkaa.

Valtuutettu Laura Korpinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Tällainen ajatuskulku, että se, joka joutuu turvautumaan yhteiskunnan tukeen, sitten saisi asua valtakunnan kalleimmilla alueilla, kun taas sitten he, jotka sinnittelee omilla tuloillaan ja pyrkivät pärjäämään, heidän joutuvat valitsemaan asuntonsa sieltä, mihin heillä on varaa. Tällainen ajatuskulku, että sitten se, joka pärjää omillaan, tyytyy siihen, mihin kynnet riittää, ja sitten muut asutetaan kalliimmille alueille. Tällainen kehityskulku on täysin demoralisoivaa, eikä se vastaa yleistä oikeudenmukaisuuskehitystä.

Sitten, mitä tulee tähän asunnottomuuteen, niin nythän sotepe-lautakunnan toimin asunnottomuushan on kääntynyt Helsingissä laskuun. Asiat ovat menossa parempaan suuntaan.

Kiitos.

Valtuutettu Amanda Pasanen

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät kanssavaltuutetut.

Itse jatkan tästä samasta aiheesta eli asunnottomuudesta. Suomihan on kansainvälisesti juhlittu esimerkillisenä maana asunnottomuuden poistamisessa. Ja on ollut erityisen hienoa, että tämän asunnottomuuden poistamisen tavoitteen taakse on Suomessa tulleet itse asiassa ihan kaikki puolueet vasemmalta oikealle.

Ehkä etenkin sen takia on erityisen surullista, että nykyisen oikeistovetoisen hallituksen toimet lisäävät asunnottomuusriskissä olevien ihmisten määrää. Helsingissä häätöjen määrä on vuodessa kasvanut 24 %. Se on todella paljon. Syy tähän häätöjen määrän lisäykseen on se, että leikkaukset sosiaaliturvaan ovat sysänneet yhä useamman kaupungissa asuvan pienituloisen köyhyyteen.

Asunnottomia auttavassa järjestössä Vailla vakinaista asuntoa ry:ssä ihmisten lisääntynyt hätä on näkynyt palveluissa, mutta myös uusina asiakasryhminä.

Uusi asiakasryhmä asunnottomuuspalveluiden piirissä on pienituloiset työssäkävijät. Kyse on siis matalapalkka-aloilla työskentelevistä ja toisaalta pätkätöitä tekevästä ihmisistä, joilla rahat ei enää yksinkertaisesti riitä vuokraan. Ei vaikka he saavat asumistukea. Eli siis ihmisillä, jotka käy töissä tässä kaupungissa, ei ole varaa asua tässä kaupungissa. Nämä ihmiset on vaarassa jäädä asunnottomuuskierteeseen.

Muun muassa näiden ihmisten hätään me ollaan yritetty puuttua Helsingin Uudessa AM-ohjelmassa. Pidän todella tärkeänä sitä, että me jatketaan riittävää asuntotuotantoa, että me edistetään tuettua asumista ja välimuodon asumismuotoja Helsingissä. Mutta kaupungin keinot on kuitenkin rajalliset. Me tarvitsemme myös valtion päästä riittävää sosiaaliturvaa turvaamaan kaikista pienituloisimmille ihmisille heidän perusoikeutensa riittävään toimeentuloon ja asumiseen.

Valtuutettu Titta Hiltunen

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Olen ollut tässä viime aikoina hyvin huolissani asumisen tulevaisuudesta. Niin kuin tässä on moneen kertaan mainittu, hallitus leikkaa helsinkiläisten asumistukea erityisen runsaalla kädellä. Mietin, että onko pienituloisilla enää varaa asua täällä tai missään muuallakaan. Mutta nyt mä haluan nostaa erityisesti esiin erityisryhmien asumiseen, koska siitä ei ole vielä tänään ihan hirveästi puhuttu.

Erityisryhmien investointiavustuksilla tuetaan ikääntyneiden, vammaisten, mielenterveys- ja päihdekuntoutujien, asunnottomien, autismikirjon henkilöiden ja erityistä tukea tarvitsevien nuorten sekä opiskelijoiden asumista.

Valtionvarainministeriön ensi vuoden budjettiesityksessä näihin erityisryhmien investointiavustuksiin esitetään vain 15 miljoonaa. Vertailun vuoksi ennen

nykyistä hallitusta eli vuonna 2023 toteuma oli 120 miljoonaa. Ja nyt 15 miljoonan pitäisi riittää koko maan erityisryhmien asumiseen.

Lisäksi hallitus on linjannut, että erityisryhmien avustukset kohdistetaan erityisesti pitkäaikaisasunnottomien ja vammaisten asumiseen. Näiden ryhmien asumisen turvaaminen on totta kai tosi tärkeätä, mutta entä sitten ne muut ryhmät, joille tuskin jää valtakunnan tasollakaan tästä 15 miljoonasta mitään muuta kuin pikkuisia roposia? Mitä tämän linjauksen jälkeen jää Helsinkiin 15 miljoonasta, joka on tarkoitettu koko maahan, esimerkiksi helsinkiläisten opiskelijoiden tai mielenterveyskuntoutujien asumiseen? Mä pelkään pahoin, ettei yhtään mitään semmoista, millä mitään rakennushankkeita saataisi aikaan. Ja mä pelkään, että näiden haavoittuvaisisten ryhmien asunnottomuus lisääntyy.

Osalla näistä erityisryhmistä on sellaisia erityistarpeita, jotka liittyy siihen itse asuntoon. Lisäksi kuten tässä AM-ohjelmassakin todetaan, Helsinki on varsin kallis kaupunki asua. Täällä vain 22 % asuu kohtuuhintaisesti. Siksi on tosi tärkeää varmistaa, että pienituloisille ryhmille olisi tarjolla asuntoja, joissa heillä olisi varaa asua ja jotka vastaavat heidän asumisen tarpeitansa. Onneksi tässä AM-ohjelmassa on kirjaus siitä, että etsitään ratkaisuja kaikkien erityisryhmien osalta siten, että hankkeet etenevät ja toteutuvat määrätietoisesti. Ratkaisuja tarvitaan edunvalvonnallisesti, kaupungin oman toiminnan kehittämisessä ja yhteistyössä erityisryhmärakentamisen toimijoiden kanssa.

Musta on tosi hienoa, että tässä ohjelmassa on tällainen kirjaus olemassa, vaikka se ei kauhean konkreettinen tässä nykyisessä muodossa olekaan. Mä toivon, että tämän kirjauksen olemassa olo muistetaan tällä AM-ohjelmakaudella ja että sitä myös oikeasti sovelletaan rohkeasti tarpeen ja tilanteen mukaan. Mä näen hyvin tärkeänä, että kaupunki varmistaisi kaikin keinoin erityisryhmien asumisen tulevaisuuden. Tarvittaessa vaikka rahoittamalla investointiavustukset itse, jos valtio ei sitä tee.

Helsingin kaupungin on pidettävä huolta siitä, että kaikilla ihmisryhmillä on mahdollisuus asua Helsingissä.

Kiitos.

Valtuutettu Osmo Soininvaara

Arvoisa puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Saimme tänään lukea Helsingin Sanomista, että asuntojen hintojen aleneminen on Suomessa päättynyt, mutta pääkaupunkiseutu ja erityisesti Helsinki on ollut pettymys, siis pettymys. En ole lainkaan pettynyt, vaan pikemminkin iloinen ja ylpeä siitä, että asuminen on edes hieman kohtuullistunut eikä ole enää ihan niin kallista kuin se oli aikaisemmin. Me olemme pyrkineet nimenomaan toimimaan tähän suuntaan, ja minusta tämä on meiltä suuri onnistuminen.

Huolta tietysti tuottaa se, että nyt asuntotuotanto kyykkää, koska asunnoista ei saa semmoista hintaa kuin rakentajat toivoisivat. Kaupungin tulee toimia niin, että tätä kyykkäämistä ei tapahdu. On tultava vastaan tonttien hinnoissa ja vuokrissa sillä ehdolla, että rakentaminen aloitetaan määräajassa. Näin ymmärtääkseni on tehtykin. Jostakin syystä vain tästä merkittävästä asuntopoliittisesta toimenpiteestä emme saa lukea Helsingin Sanomista.

Kiitän pormestaria suuresti niistä sanoista, joita hän puhui koskien segregatiota. Se on todella iso ja vakava ongelma, jonka torjumiseen kannattaa käyttää paljon rahaa. Olen silti hieman epävarma siitä, kannattaako Hernesaareen rakentaa 30 % ara-asuntoja. Se tulee huomattavan kalliiksi, vaikka ei näykään menona vaan menetettyinä tuloina. Kuten sanottu, en tiedä. Segregaation torjumiseen kannattaa kyllä käyttää paljon rahaa, mutta en ole varma, että tämä tapa käyttää sitä rahaa on kaikista tuloksellisinta. Varsinkin kun tuonkaltaisille paikoille on taipumus valikoitua hyväosaisia ylituloisia syystä, johon en tässä ehdi sen enempää puuttua.

Joudun kuitenkin sanomaan, että minusta tuntuu, koska en tiedä. Meiltä puuttuu valtavan paljon tietoja siitä, mikä segregaatian torjunnassa toimii ja mikä ei toimi. Se on minusta iso ja paha asia. Saattaa olla, että huomenna soitan Heikki Pursiaiselle ja kysyn, että voisiko ne tehdä tälle asialle jotakin. Sen sijaan olen jokseenkin varma siitä, että segregaatian kannalta on erinomainen asia tuottaa kaupungin rakennuttamia kovan rahan asuntoja kaupunkiuudistusalueille. Se on juuri sitä, millä puretaan näitä köyhyystaskuja.

Viime keväänä käydyssä valtuustokeskustelussa tulin tukenneeksi kokoomuksen Otto Meren puheenvuoroa, jossa hän perusteli sitä, miksi asumistuki toimii ara-politiikkaa paremmin. Sen jälkeen olin vähän huuli pyöreänä, koska kokoomus meni ja romutti koko asumistuen. Tarkoittaako tämä nyt sitä, että kokoomus pakottaa minutkin tukemaan ara-politiikkaa, koska asumistukivaihtoehto on de facto viety pois.

Mutta kuten sanottu, olennaista on rakentaa nyt lisää ja paljon. Niistä syistä, mitä perussuomalaisten ryhmäpuheenvuorossa sanottiin, se pitää tehdä nimenomaan kaupunkia tiivistämällä. Tiivistämisessä on se vika, että joudutaan rakentamaan ihmisten naapureihin. Se on vaikeata ja hankalaa, ja se vaatii kaupunkisuunnittelulta paljon työtä ja onnistumista. Mutta kaupunkisuunnittelun kustannukset suhteessa koko asuntotuotantokustannukseen on kuitenkin minimaaliset, joten hyvin kannattaa suunnitella ja tehdä hyvää kaupunkia.

Kiitos.

Valtuutettu Arja Karhuvaara

Kiitos, puheenjohtaja ja kiitos tästä asumisohjelmasta.

Toimin aikanaan kahdeksan vuotta silloisen asuntolautakunnan varapuheenjohtajana, joten aika paljon asumisen kehittymisestä tässä kaupungissa olen saanut istumalihaksillakin kokea. Vahva konsensus tässä

asumisohjelmassa on itse asiassa myös upea signaali meidän asukkaille ja investoreille ja rakennusyrittäjille. Me haluamme asumismarkkinoiden toimivan Helsingissä ja tahdomme mahdollistaa jokaiselle elämäntilanteeseen sopivan kodin.

Vaikka rakennammekin uutta, meidän pitäisi myös kunnioittaa jo olemassa olevaa rakennuskantaa ja niiden asuinalueiden ominaispiirteitä. Niiden vahvistaminen lisää myös sitoutumista alueeseen ja huolenpitoa omasta asuinalueesta.

Kiinnitän kuitenkin huomiota muutamaan seikkaan, mikä tässä jäi itseäni vaivaamaan. Asunto-ohjelmassa puhutaan ihan asiallisestikin segregatiosta, luonto-, virkistys- ja kulttuuriarvojen huomioimisesta. Näitä tavoitteita siis on neljä, mutta missä on asumisen vaikutus terveyteen? Se on kuitenkin kiistatta ja tutkitusti erittäin suuri. Asumisterveys itsessään tulisi näkyä viidentenä tavoitteena.

Yhä useamman vanhemman toimintakyvyltään rajoittuneen ihmisen asuminen pitkään kotona sekä etätyö, joka on lisääntynyt, lisää myös kotona olemisaikaa. Nämä seikat ovat myös osa rakentamisen laatua. Kotiin ja oleskelualueille kantautuva melu, sisäilman laatu, ulkovalon määrä, pihojen varjoisuus tai valoisuus. Kaikki nämä kuormittavat autonomista hermostoa, jos on oikein huono säkä. Verenpaine, uni ja vireystila kärsivät tai paranevat näiden laatuominaisuuksien pohjalta.

Toinen alue, mikä mun mielestäni tästä ohjelmasta puuttui kokonaan ja mitä on aikaisemmin tuotu esiin, on kelluva asuminen. Me olemme brändänneet itsemme merelliseksi Helsingiksi, merelliseksi kaupungiksi, tehneet ohjelmaa, joka koskee yrittäjiä ja saaristoa ja luonnonpuistojamme ynnä muuta, ynnä muuta. Mutta kelluva asuminen puuttuu. Siitä on kuitenkin asemakaavamerkintöjä muun muassa Verkkosaareen vuodelta 1996. Ja 2013

yleiskaavassa kohta 5.2 merellinen asuminen, asuntolaivat ja kelluvat alueet on nostettu ihan omaksi kappaleekseen.

Toivoisinkin, että tämä kelluva rakentaminen nostettaisiin esiin yhtenä pienasuntomuotona ja mahdollisuutena yhteistyö- tai ryhmärakentamiseen. Kaupunki voisi keskittyä huolehtimaan siitä infrasta. Muut hoitaisivat muut asiat. Kelluva asuminen tukee myös merellinen Helsinki kaupunkibrändiä.

Kaupunki voi mahdollistaa asumisen kohtuuhintaisuutta ylipäättänsä ottaen täällä lopettamalla sähkön, lämmön, veden, kiinteistöverojen ja tontin vuokrakorotukset ainakin hetkeksi. Ne on kuitenkin työkaluja, jotka edelleen ovat kaupungin omissa käsissä.

Kiitos.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Noi kelluvat asunnot on todella erittäin hyvä idea. Meille on piirretty tuohon Ruoholahden eteen nyt kelluvia asuntoja, mutta niitä lauttasaarelaiset vastustavat erittäin ankarasti. Samoin vastustetaan meren täyttöä, joten me ei voida rakentaa edes lähelle merta mitään. Eli se on outo juttu, että meillä on tällainen pelko merta kohtaan, että siihen ei saa astua.

Valtuutettu Arja Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)

Kiitos.

Asko-Seljavaaran puhe osoitti nimenomaan yhden näistä ongelmista. Toinen on tietenkin se, että ihmiset eivät myöskään uskalla ajatella asuvansa veden päällä. Mutta tällä hetkellä 2013 kaavassa Verkkosaari, Koivusaari, Lauttasaari,

Herttoniemen ranta, Laajasalon Yliskylänlahti, Ramsinniemi, Puotilan Maarlahti ovat muun muassa alueita, joissa on nyt jo mahdollisuus aloittaa kelluvan asunnon rakentaminen.

Valtuutettu Jenni Hjelt

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Ihan alkuun on pakko sanoa, että on mielestäni todella surullista, että joudumme tässä salissa kuuntelemaan sellaisia puheenvuoroja kuin mitä valtuutettu Pauniolta aiemmin kuulimme.

Mutta asiaan, koska keskustelemme AM-ohjelman toteuttamisohjelmasta.

Nyt käsittelyssä olevassa ohjelmassa on kirjattu monia tärkeitä asioita, ja haluankin kiittää kaikkia kuutta ryhmää siitä, että neuvotteluissa toteuttamisohjelmasta saavutettiin sopu. Vaikka meillä Helsingissä on sovittu suurimmaksi osaksi hyvistä tavoitteista, hankaloittaa maan hallitus toimillaan niin nykyisten helsinkiläisten kuin potentiaalisten tulevien helsinkiläisten tilannetta. Mielestäni on päivän selvää, että jokaisella tulee olla mahdollisuus asua Helsingissä. Asumisen mahdollisuuksia pitää olla niin matalasti koulutetulle duunarille kuin korkeakoulutetulle asiantuntijalle. Helsingissä työssäkäyvillä tulee olla mahdollisuus asua kohtuullisen matkan päässä työpaikasta sellaisessa asunnossa, johon on varaa. Ja siksi me tarvitaan kohtuuhintaista asumista.

Tässä keskustelussa on käytetty monia hyviä puheenvuoroja, joiden sisältöön voi yhtyä. Valtuutettu Karhuvaaraa kiitän tässä erikseen asumisterveyden esiinnostosta. Siitä puhutaan ehkä hieman liian vähän.

Mä kuitenkin nostan tässä vielä erityisesti muutaman asian.

Asumisen laatu on asuntojen riittävyuden ohella tärkeä näkökulma, jota ei saa unohtaa. Olenkin iloinen siitä, että kaupunginhallituksen maanantaina hyväksymässä Helsingin arkkitehtuuriohjelmassa tähän on myös kiinnitetty huomiota. Ohjelmassa todetaan näin: ”Helsinki panostaa asumisen laatuun. Helsingissä tehdään valoisia ja terveellisiä asuntoja kaikille varallisuudesta riippumatta. Kaupungin asuntotuotannossa ei tehdä ikkunattomia asuinhuoneita, eikä Helsinkiin rakenneta alle 24 neliön miniasuntoja.” Hyviä kirjauksia, joita koskevia vastaehdotuksia ei kaupunginhallituksessa onneksi hyväksytty.

Tällä hetkellä Helsingissä rakennetaan mielestäni liikaa huoneluku huomioiden pinta-alaltaan pieniä asuntoja. Tämä vaikuttaa osaltaan lapsiperheiden haluun pysyä Helsingissä. Helsingissä pitää olla perheasuntoja, joissa perheiden arki sujuu, olivat nämä asunnot millaisessa rakennustyyppissä tahansa. Nykyisessä asuntotuotannossa on joitakin ongelmia, kuten pienet keittiötilat, pienet huoneet ja vähäinen säilytystila. Nämä kaikki asiat vaikuttavat arjen sujumiseen. Huolehtimalla uudistuotannossa asuntojen riittävästä keskipinta-alasta ja hyvästä asumisen laatuun vaikuttavasta suunnittelusta voidaan vaikuttaa esimerkiksi lapsiperheiden pysymiseen Helsingissä.

Tilaa kaippaa myös se kasvava joukko ihmisiä, jotka tekevät etätöitä kotoaan käsin. Onkin tärkeää, että Helsingissä jatketaan kaavoituksen yhteydessä ohjausta asuntojen tyyppijakaumassa sekä pinta-aloihin liittyvässä määrittelyssä. Asumisen laatuun liittyy myös se, että olisi hyvä pyrkiä pois syvärunkoisesta rakentamisesta, joka saa aikaan asumisviihtyvyyden näkökulmasta epätarkoituksenmukaisia ratkaisuja. Kysyin kerran Kämp-lautakunnassa virkakunnalta, miksi kaavoituksessa mahdollistetaan syvärunkoinen rakentaminen. Sain vastauksen, että koska rakennuttajat haluavat niin. Meillä päättäjinä on kuitenkin vastuu siitä, että kaavoituksessa muistetaan, että vaikka rakennuttajat näitä haluavat toteuttaa, ei Helsingin tarvitse sitä sallia.

Helsinki on panostanut asunnottomuuden torjumiseen, ja tilanne onkin vuosien mittaan parantunut. Nyt kuitenkin ymmärtääkseni hallituksen toimien johdosta häätöjen kasvun myötä asunnottomuuden lisääntymisen riski on kasvanut. Kun maan hallitus ei siihen pysty eikä ole halukas, huolehditaan me Helsingissä siitä, että kaikille löytyy koti, joka on mielellään riittävän kokoinen ja asumisviihtyvyydeltään edes kohtuullinen.

Kiitos.

Valtuutettu Otto Meri

Puheenjohtaja.

Aloitetaan sillä vastauspuheenvuorolla, jossa olisin todennut tähän valtuutettu Hjeltin puheenvuoroon, että kaupunginhallituksessa ja kaupunkiympäristölautakunnassa äänestettiin siitä minimikoosta, mutta se tulee suoraan asetuksesta, että asuinhuoneiston huoneistoalan on oltava vähintään 20 neliometriä. Vaikka täällä päätettäisiin jotain muuta, niin säädöshierarkkisesti ne kaupungin päätökset ovat kuitenkin ympäristöministeriön asetukselle alisteisia, joten emme voi sitä tehdä.

Tokihan tässä on keskusteltu siitä, että kaupunki sääntelisi sitä enemmän, että olisi joku 32 neliön minimikoko, joka olisi nähdäkseni huono päätös, koska sillä me itse nostettaisiin asumisen hintaa. Jos joku haluaa asua 20 tai 25 neliön asunnossa ja näin säästää kuluja ja käyttää sen johonkin muuhun, niin mielestäni se ei ole Helsingin tehtävä häntä estää. Hyvä jos näin emme tee.

Mutta itse varsinaiseen puheenvuoroon.

Valtuutettu Soininvaaran kanssa olen monista asioista samaa mieltä. Yksi on kyllä se, mikä viimeksi kun sosiaali- ja terveystieteiden valtiokunta antoi mietinnön hallituksen esityksestä yleisestä asumistuesta annetun lain muuttamiseksi, niin

siinä tuotiin esille se yleinen asiantuntijanäkemyks, että yleinen asumistuki on paljon parempi ja tehokkaampi keino tukea asumistuen tarpeessa olevia kuin kunnan vuokra-asunnot. Sen näkemyksen soisin leviävän laajemmaltikin.

Toinen ehkä mielenkiintoinen havainto, minkä luin kun perehdyin julkisesti tuetun asuntotuotannon merkitystä 2020-luvulla tarkastelemaan raporttiin, joka ministeri Mykkäsen toimesta tehtiin, jossa on vertailtu, miten Helsinki suhtautuu muihin isoihin kuntiin tilastojen valossa. Merkille pantavia seikkoja on monia, joista ehkä keskeisin on se, että jos vertaa Espoota, Helsinkiä, Vantaata, Oulua, Tamperetta ja Turkuu, niin meillä omistusasujia on vähiten. Mä itse ehkä edustan sitä poliittista näkökulmaa, että oma tupa, oma lupa. Jo Koskelan Jussi rupesi raivaa suota, jotta saisi oman tuvan. Omistusasuminen on kuitenkin eräänlainen turva ja henkinen merkitys sillä, jolloin ajattelen niin, että mitä useammalle mahdollistetaan tässä kaupungissa oman asunnon omistaminen, sen parempi. Ja nyt me ollaan, jos verrataan muihin kaupunkien ja kuntiin Suomessa, tässä siinä määrin epäonnistuttu. Ero esimerkiksi Espooseen on valtaisa, mikä ehkä myös selittää osaltaan, tai mikä on selitys ja mikä syy. Siellä myös kaupunginvaltuuston rakenne on vähän erilainen.

Toinen merkittävä seikka on se, että Helsingissä kuntien omistamia vuokra-asuntoja on merkittävästi enemmän kuin muissa kaupungeissa. Totta kai sen jo kertoo se, että joka seitsemäs helsinkiläinen asuu Hekan vuokra-asunnossa. Ja kun yhdistää nämä kaksi ikään kuin premissiä, eli se, että asiantuntijat on sitä mieltä, että kaupungin vuokra-asunnot, ara-asunnot on huono tapa tukea asumisen tuessa tarpeessa olevia, niin se, että meillä on niitä kuitenkin eniten, niin me itse asiassa teemme hyvin tieteenvastaista politiikkaa tai sanotaan, että asiantuntijanäkemyksien vastaista.

Täällä on paljon puolueita, jotka puheenvuoroissaan aina peräänkuuluttaa sitä, että pitäisi luottaa tutkittuun tietoon ja tutkimukseen, mutta jostain syystä tässä asiassa korvat ovat olleet kiinni. Toivottavasti jatkossa paremmin.

Monet niistä ongelmista, on ne sitten segregatio ja sitten ylipäänsä se, että miten me pidetään huolta meidän veronmaksajien yhteisistä varoista, Hekan vuokra-asunnot on huono tapa tukea sitä. En ole vielä nähnyt laskelmaa siitä, että kuinka paljon vuosittain menetetään Hekan takia, mutta ajattelen, että se summa on merkittävä. Jos sen käyttäisi meidän peruspalveluihin, päiväkoteihin, kouluihin, sote-keskuksiin, me saataisiin varmasti paljon parempaa ja tehokkaampaa politiikkaa aikaiseksi.

Nämä havainnot nyt tästä, ja toivottavasti sitten seuraavan kerran, kun neuvotellaan tätä ohjelmaa, pidetään korvat auki tutkimustiedolle ja tehdään jatkossa parempaa ja vaikuttavampaa asuntopolitiikkaa.

Valtuutettu Arja Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)

Kiitos näistä pinta-aloista, vaan meidän pitäisi jotenkin palata siihen aikaisempiin ara-rajoihin. Silloin määriteltiin Arassa tietyt asumisen terveys- ja mukavuusrajat kuitenkin hirvittävän pienessä ja heikossa valtiollisessa rahatilanteessa. Jos mietitään, että silloin yksiö määriteltiin 31-neliöiseksi, kaksio 42–46-neliöiseksi, kolme huonetta ja keittiö 72–75, neljä ja viisi 90–95 neliötä. Ja siellä asui koko perhe. Yhteistilat, erilliset märkätilat, ne tuli aina niihin rakennuksiin, jolloin myöskin tämä rakennusturvallisuus sitä kautta parani ja varmistui. Ja nyt jotenkin pitäisi mennä samaan.

Valtuutettu Tuomas Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja.

Valtuutettu Meri kertoi kuuluvansa koulukuntaan, joka haluaa suosia omistusasumista. Tämä suotakoon ja monet meistä omistavat asuntonsa, mutta poliitikkoina meidän on ymmärrettävää, että Helsingin tapaisessa kaupungissa kaikilla ei ole mahdollisuutta, varallisuutta eikä vakuuksia ostaa

asuntoa. Ja me tarvitsemme heidätkin pysymään tässä Helsingin veneessä, niin kuin sanotaan.

Me tiedetään, että meidän palvelualoilla palkat eivät ole kovin suuria, ja jos niitä vakuuksia ei ole, ei ole perintöomaisuutta tai rikkaita vanhempia, niin silloin ihmiset oikeasti asuvat vuokralla, vaikka heillä olisi säännölliset tulot ja pysyvä työpaikka kaupungilla. Jos me rakennetaan sellainen asuntopolitiikka, jossa halutaan vain omistusasujia tänne, niin silloin meiltä loppuu lopullisesti työntekijät palvelemaan meitä niiltä aloilta, joita itse olemme täällä kaupunkina työllistämässä. Näitä asioita pitää ajatella kokonaisuuksina.

Sama juttu, Otto Meri puhui siitä, että hän mieluummin lopettaisi Hekan ja maksaisi asumistukea, mutta niin kuin Soininvaaran puheenvuorossa kuultiin, niin kokoomushan on nimenomaan vähentämässä Helsingissä hyvin rajustikin asumistukia ja muita sosiaalitukia, joka tekee entistä vaikeammaksi myös vuokralla asumisen täällä.

Johdonmukaisesta politiikkaa toivoisin myös kokoomukselta.

Valtuutettu Eveliina Heinäluoma (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä on vakioaiheita valtuutettu Meren kanssa väitellä siitä, onko tämä valtion tukema asuntotuotanto menestystarina vai ei. Ihmettelen kyllä sitä, että kun meillä on kuitenkin kaikilla mittareilla todettu monissa yhteyksissä, että suomalainen asuntopolitiikka on menestystarina – meillä on eriytymiskehitystä pystytty torjumaan, meillä on pystytty takaamaan ihmisille erilaisissa elämäntilanteissa kohtuuhintaista asumista – niin miten voi olla sellainen johtopäätös, että tämä valtion tukema asuntopolitiikka ei toimikaan, kun se kaikilla mittareilla on osoitettu olevan moniin muihin maihin, eurooppalaisiin maihin nähden menestys.

Ja kuten tässä edellä valtuutettu Rantanen sanoi, niin tämä ideologia, jota valtuutettu Meri täällä puhuu, niin eipä se tunnu painavan edes siellä hallituksen suunnalla kokoomuksen päässä, kun samaan aikaan kuitenkin leikataan myös sieltä asumistuen päästä samaan aikaan kun romutetaan tämä valtion tukema asuntotuotanto.

Valtuutettu Otto Meri (vastauspuheenvuoro)

On varmaan omasta mielestäni ja asiantuntijoiden mielestä selvää, että se yleisen asumistuen leikkaaminen on huonoa politiikkaa. Sitä mieltä itse olen. En toki voi sanella, mikä vääryys on, hallitusohjelman sisältöä. Mutta siis asiantuntijat ovat sitä mieltä, minä en heidän näkemyksiinsä voi vaikuttaa, että yleinen asumistuki on parempi tapa tukea tukea tarvitsevia kuin kaupungin vuokra-asunnot.

Meillä se tilanne jo ennen näitä leikkauksia toki oli se, että emme silloinkaan luottaneet siihen asiantuntijatiетoon, vaan meillä on vuosikymmenten saatossa päässyt paisumaan varsin iso ja turhan iso omasta mielestäni Hekan rooli tässä asuntopolitiikassa. En ole eri mieltä siitä valtuutettu Heinäluoman kanssa, etteikö olisi onnistuneet maailman mittakaavassa aika hyvinkin tässä meidän politiikassa, mutta kun ajattelee, että meidän pitäisi pyrkiä aina parempaan, jolloin nämä muutokset olisi vielä askel entistä parempaan suuntaan.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Mä kiitän ensin Hanna Dhalmannia siitä, että on saatu erittäin hyvä AM-ohjelma. Kiitos myöskin lautakunnalle tästä tekemisestä ja apulaispormestarille.

Mulla on yksi asia, johon mä haluan nyt kiinnittää huomion ja se on se, että onko meillä liikaa omistusasuntoon painottuvaa asumista. Koska nythän nuoret ihmiset ainakin asuvat ympäri Eurooppaa. Ne on EU-töissä, YK-töissä, NATO-töissä, niin edespäin. Ei niillä ole mitään halua omistaa asuntoa Helsingissä. Eli nyt tarvittaisi lisää korkeatasoisia vuokra-asuntoja, jotka ovat kuitenkin edullisia niin, että myöskin vähempituloiset ihmiset voisivat niitä ostaa. Ja kun maailma on täynnä irtainta rahaa, miksei tänne saa tulla rakentamaan edullisia vuokra-asuntoja.

Valtuutettu Eveliina Heinäluoma

Arvoisa puheenjohtaja.

Pidän kyllä erikoisena sitä ajatusta, että jos tunnustetaan se suomalaisen asuntopolitiikan menestystarina, niin sitten ajatellaan, että romuttamalla kaikki ne elementit, joilla se menestystarina on rakentunut, esimerkiksi valtion tukeman asuntotuotannon osalta asunnottomuuden vähentämisessä, niin romuttamalla kaikki ne elementit, joita on vuosikausia, vuosikymmeniä ollut käytössä, saadaankin jotain parempaa. Itselle kyllä logiikka toimii niin, että kyllähän nimenomaan niillä elementeillä ja työkaluilla, joita meillä on ollut, niillä on ihan olennainen rooli siinä menestystarinan tuloksissa.

Yksi tämmöinen tulos on tämä eriytymiskehitys ja sen hidas eteneminen. Kyllähän me nähdään Helsingissä, että tämä eriytyminen on tätä päivää. Hyvin monissa eri lähiöissä tänäkin päivänä näemme yhä vaikeampia tilanteita tämän segregaatiokehityksen näkökulmasta. Me tarvittaisiin tähän hetkeen enemmän niitä työkaluja ja enemmän kaupungin puuttumista näihin kaupunginosiin, joissa tätä segregaatiokehitystä esiintyy.

Mutta mitä nyt tapahtuu? Näitä työkaluja viedään meiltä pois. Olen kyllä todella surullinen tästä kehityssuunnasta, koska meillä tulee olemaan paitsi tämä suuri

asuntopula tulevina vuosina rakennusalan suhdanteesta johtuen ja siitä seuraten valtava asumisen hinnan nousu täällä Helsingissä. Mutta kyllä meillä tulee olemaan tulevina vuosina todella vaikea tilanne eriytymiskehityksen takia. Juuri siitä syystä, että esimerkiksi tämä ASO-tuotanto tullaan lakkauttamaan ja monia näitä työkaluja, joita me ollaan tähän asti voitu käyttää, ei ole enää tämän maan hallituksen takia käytössä.

Valtuutettu Arja Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)

Kiitos.

Tämä vuokra-asumisen tukeminen. Siis kyllä mäkin jotenkin näen sen niin, että on tietenkin hyvä, että on erilaisia vuokranantajia. Silloin hintataso myöskin pysyy ehkä maksukykyjen rajoissa eikä perustu pelkkiin tukiin. Mutta koko Suomessa meillä pitäisi olla joku järjestelmä, millä asumisen hinta oikeasti perustuu ihmisten ostovoimaan ja maksukykyyn eikä investorien tuottoprosenttiodotuksiin eikä lainanottoon. Jos näin olisi, niin hinnat muotoutuisi sen ostovoiman mukaan ja olen aivan varma, että Suomen kaltaisessa valtiossa laskisivat.

Segregaatiota taas voidaan kyllä myöskin vähentää sillä, että annetaan esimerkiksi lapsille ja nuorille maksuton joukkoliikennelippu, jolloin he pääsisivät edes näkemään muuta kuin istumaan siellä oman alueen ostoskeskuksessa.

Valtuutettu Otto Meri (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Vielä tähän kohtuuhintaiseen vuokra-asumiseen. Kun valtuutettu Heinäluoma nyt nostaa esille, kuinka se on tehnyt meidät autuaaksi, niin olen samaa mieltä en siitä, että se on tehnyt meidät autuaaksi, vaan siitä, että segregaatio on

ongelma, joka täytyy ratkaista, johon täytyy puuttua ja kehitys hidastaa. Mutta samaan aikaan kun katson, tietenkä miten sen määrittelee, mutta kyllä segregaatian kannalta kaikista haastavimpia ovat ne alueet, joilla on eniten Hekan vuokra-asuntoja. Joten ainakaan tähän segregaatio-ongelmaan nämä Hekan vuokra-asunnot eivät ole onnistuneet ratkaisua luomaan, vaan siellä ne ongelmat ovat pahimpia.

Toisaalta viime viikolla vaunulenkillä Katajanokalla jälleen kerran ihmettelin sitä ja mietin, että kuinkahan järkevää on se, että valtava jugendlinna Suomen ja Helsingin parhailla paikoilla on Hekan vuokra-asuntokäytössä. Kuinka paljon sillä on segregaatiota ehkäisty tai vastaavasti kuinka paljon olemme menettäneet yhteisiä verovaroja sen takia. Paljon tämän järjestelmän piirissä tehdään myös väärää ja sellaisia ratkaisuja, mitä pitäisi korjata ja muuttaa.

Valtuutettu Tuomas Rantanen (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja.

Kyllä Otto Meren pitäisi ensiksi omassa puolueessaan ajaa tämä keskustelu asumistuen korottamisesta läpi ennen kuin esittää meillä Helsingissä Hekan toiminnan alasajoa. Kaikki asiantuntijat eivät ole sitä mieltä tietenkään, että valtion tukema asuntotuotanto olisi tuottanut huonompaa lopputulosta kuin pelkästään asumistuen nosto, mutta tämä on akateeminen keskustelu, jota voimme miettiä.

Tällä hetkellä alueellisen eriytymisen näkökulmasta meidän politiikkamme on pitkään ollut menestys siinä, että me ollaan erilaisia hallintamuotoja yhdistelemällä soveltuvien osin saatu alueille erityyppistä asumisprofiilia. Meri oli oikeassa siitä, että joissakin alueissa meillä näitä ara-vuokra-asuntoja on ollut suhteettoman paljon ja se on tuottanut osaltaan segregaatiota, vahvistanut sitä.

Mutta ilman tätä hajottamisen ja sekoittamisen politiikkaa meidän tilanne olisi vastaava kuin monessa muussa eurooppalaisessa maassa.

Jos me halutaan arvioida koko ara-tuotantoa uudesta näkökulmasta, meidän on mietittävä uusia välineitä, millä me ratkaistaan sekä kohtuuhintaisen asumisen saaminen että alueellisen eriytymisen kysymys. Se ei ratkea sillä, että me ajetaan Heka alas, vaan sillä me yksinkertaisesti kärjistetään nämä ongelmat kestävämpään mittakaavaan.

Valtuutettu Marko Kettunen

Kiitos.

Pari tämmöistä etiäistä tuli tässä. Täällä kovasti kehuskellaan suomalaista eriytymisen vähäisyyttä ja toisaalta kehuskellaan monia muitakin asioita, esimerkiksi asunnottomuuden hyvää tilannetta versus muu Eurooppa, ehkä muu maailmakin. Siinä on pieni tämmöinen muistuma meidän PISA-tuloksista. Muistatte vielä, kuinka niilläkin kehuskelimme muutamia vuosia ehkä vuosikymmeniä sitten.

Semmoinen tilanne, mikä tulee muuttumaan ja selkeästi muuttuu koko ajan ja mikä meidät erottaa Euroopasta on se, että Euroopassa on Suomea enemmän tällä hetkellä kouluttamatonta, varatonta, kielitaidotonta siirtolaisväestöä kuin Helsingissä. Mä en viittaa tähän mihinkään. Mä sanon vaan, että tämä asia tulee muuttumaan ja siihen kannattaa varmasti suhtautua siinä mielessä vakavasti. Tämä tilanne mikä meillä nyt on, on vaan seurausta meidän pitkäaikaisesta homogeenisestä yhteiskunnasta, ei niinkään ara-järjestelmästä.

Kiitos.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljjavaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Eikö asia kuitenkin ole niin, että asuntovuokran tukeminen menee välittömästi vuokriin, ihan samalla lailla kuin Kela-korvaukset menivät hintoihin.

Valtuutettu Eveliina Heinäluoma

Arvoisa puheenjohtaja.

Tuntuu, että tässä valtuutettu Meri toisaalta ilmeisesti kannattaa tätä sekoittavaa asuntopoliitikkaa, koska hän näki näiden Heka-asuntojen keskittymisen tietylle asuinalueelle huonona, mutta sitten kun tullaan Katajanokan tapaukseen, niin sinne ei sovikaan sen pienituloisen mennä asumaan. Kyllähän se sekoittunut asuntopoliitikka tarkoittaa sitä, että jokaisessa kaupunginosassa on sekä vuokra-asumista että omistusasumista sekaisin. Se on ollut meidän suomalaisen yhteiskunnan yksi menestystekijä, että meillä on siellä lähipäiväkodissa erilaisista perheistä tulevia lapsia ja erilaiset perheet on samassa kaupunginosassa toistensa kanssa tekemisissä.

Nythän tämä poistuu, kun meillä ei ole enää näitä kohtuuhintaisia omistusasuntoja tai varsinkaan tätä välimallia samalla tavalla käytössä, koska eihän ne hankkeet lähde siellä liikkeelle ilman tätä välimallin tuomista sinne.

Valtuutettu Elisa Gebhard

Arvoisa puheenjohtaja.

Oli tosiaan melko asenteellinen puheenvuoro, että pienituloisen ei pitäisi voida asua Katajanokalla. Minusta on nimittäin päinvastoin, eli tarvitsisimme kohtuuhintaisia asuntoja juurikin kalliille asuinalueille.

Kuten täällä on ansiokkaasti aika monessa puheenvuorossa todettu, Helsingin tahtotila ja oikeastaan myös tällaisella puheiden tasolla aika laajasti eri puolueiden allekirjoittama tahtotila on nimenomaan ollut turvata se, että jokaisen kaupunkilaisen mahdollisuus asua täällä Helsingissä varmistetaan lompakon paksuudesta riippumatta. Korostan juhlapuheissa, kaikki näyttävät kannattavan sitä, että jokaisella on varaa kotiin tässä kaupungissa riippumatta ammatista, riippumatta tulotasosta.

Lisäksi yhteistyössä olemme esimerkiksi kaupunkistrategiassa sitoutuneet torjumaan kaupunginosien välistä eriarvoisuutta. Tässäkin salissa on usein puhuttu siitä, että maan hallitus aika kirjaimellisesti hiekoittaa tätä tavoitetta, minkä ehtii. Itseäni häiritsee, että tässä salissa ei vielääkään kokoomuslaisilta olla saatu vastausta siihen, että mitä siellä Säätytalolla hallitusneuvotteluissa oikein tapahtui, kun asuntopolitiikan häviäjiä ovat nimenomaan helsinkiläiset. Esimerkiksi asumistuen leikkaus osuu erityisen kipeästi juuri helsinkiläisiin. Kohtuuhintaisen asumistuotannon ajaminen alas on paitsi epäoikeudenmukainen päätös, myös Helsingin työvoimapolitiikan kannalta täysin järjenvastainen.

Minusta ehkä olennaista tässä asuntopoliittisessa keskustelussa on huomioida paitsi se, että meidän omat toimmemme, mutta myös edunvalvonta suhteessa valtioon vaikuttaa hyvin paljon siihen, että minkälainen paikka tämä Helsinki on asua. Joten siksi toivon etenkin kokoomuslaisilta päähallituspuolueelta terästäytymistä siitä, miten helsinkiläisten asioita hoidetaan.

Valtuutettu Otto Meri (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Olen pahoillani, jos jotenkin puheenvuorostani sai sen käsityksen, että olisin kieltämässä joiltain Katajanokalla asumisen. Varmasti hinnat Katajanokalla

tosiasiassa johtaa siihen, että siellä ei ole kaikilla varaa asua. Toki niillä onnekkailta on, jotka sen jugendlinnan asunnon ovat saaneet ja jotka sen pystyvät jopa nykyisen huoneenvuokralain nojalla eteenpäin niin sanotusti testamenttaamaan.

Ehkä se kysymys vain ylipäänsä on tässä koko segregatio- ja Heka-kysymyksessä se, että mikä on se hyöty, jonka se yksi jugendlinna siellä meille tarjoaa, kun voimme aika tarkasti laskea, että kuinka paljon veronmaksajien rahoja sen takia hassaamme. Se tässä keskustelussa on tietenkin keskiössä, mitä me sillä saamme ottaen erityisesti huomioon, että mitä kalliimpi alue, sen enemmän niitä menetetään.

Yksi vaihtoehtohan on, mitä on esitetty ratkaisuksi, jota en nyt paljasta. Palaan siihen myöhemmin.

Apulaispormestari Paavo Arhinmäki (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa toveri puheenjohtaja.

Kokoomus alkaa koolla, niin alkaa kateuskin. Se on hämmästyttävää, miten kateellisia kerta toisensa jälkeen jotkut kokoomuslaiset voivat olla siitä, että joillain pienituloisilla on mahdollisuus asua kaupungin keskustassa tai niin pientä sosiaalitukea ei olekaan, etteikö voisi olla kateellinen siitä, että joku voi sellaista saada nostettua.

Valtuutettu Sami Muttilainen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Itse olen lähinnä huolissani siitä, että siellä on vain se yksi jugendtalo vuokra-asuinmuodossa, eli lähtisin siitä, että sitä voisi jopa lisätä siellä. [epäselvää]

Pointti tuli varmaan selville, eli me voitaisi vielä lisätä kaupungin vuokra-asuntoja eteläisessä Helsingissä.

Siinä mielessä yhdyn edelliseen puhujaan, että on kumma tosiaan, että yksi kerrostalo voi aiheuttaa noin paljon kateutta ja ihmetystä ja samalla jotenkin taas Otto Meri omassa puheenvuorossaan puhuu siitä, kuinka kaupunki on huonossa jamassa, kun jollain alueilla on niin paljon vuokra-asumista. Joten siinä mielessä sinkoilee ajatukset aika hyvin ristiin.

Valtuutettu Minna Salminen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Lähes kaikki on jo sanottu, mutta muutama kommentti tähän käsillä olevaan asumisen ja maankäytön ohjelmaan.

Pidän tätä sinänsä onnistuneena. Toteutus näyttää meille sitten, miten onnistumme ja tätäkin keskustelua kuunneltuani emme ole vielä ehkä ihan samanmielisiä kaikista ratkaisuista, joita Helsinki tarvitsee. Aivan olennaista, kuten kaikki tiedämme, on, että Helsingissä rakennetaan tarpeeksi, mutta täytyy tehdä se samalla niin, että julkinen liikenne palvelee, asunnot ovat riittävän suuria ja valoisia ja asuinalueen ympärillä on lähiluontoa. Ja asumisen hinnan on oltava sellaista, että asunto on mahdollista hankkia Helsingissä jollain mallilla kaikilla tuloluokilla ja eri puolilta Helsinkiä. Näitä reunaehtoja tulee vaalia kaikessa suunnittelussa ja rakentamisessa.

En ehkä kovin montaa sanaa käytä enää siitä, kun olemme täällä jo kuulleet, että maan hallitus vaikeuttaa ihan urakalla tätä tavallisten ihmisten kohtuullisen asumisen ja elämisen edellytyksiä ja mallia. Sitä en voi olla hämmästelemättä, että täällä kiitellään näitä ratkaisuja, jotka tarkoittaa suoraan heikennyksiä meille helsinkiläisille ja osuvat pahasti esimerkiksi Helsingin omiin työntekijöihin.

Eriarvoisuuden torjunnan keinot ja asukkaiden monimuotoisuuden huolehtiminen tänäänkin kuultujen muutamien puheenvuorojen jälkeen on yhä tärkeämpää ja meidän pitää sitä pitää esillä täällä selvästi jokaisessa keskustelussa, jossa asumisesta ja maankäytöstä ja eri alueista puhutaan. Asunnottomuuden kitkeminen. Sen eteen tulee tehdä kaikki mahdollinen, mutta kyllä pahoin pelkään, että tilanne pahenee Helsingissä entisestään hyvistä pyrkimyksistä huolimatta eikä suinkaan parane.

Viimeisenä asiana kuitenkin se vielä, että kun me rakennamme, se muuttaa kaupunkia aina ja mitä enemmän meitä täällä on, sen paremmin kaikki tulee suunnitella. Ja on ymmärrettävää, että asukkaat suhtautuvat uusiin suunnitelmiin usein huolestuneina ja siksi on ensiarvoisen tärkeää, että ne suunnitelmat, joita me toteutamme, tehdään asukkaita aidosti kuunnellen ja osallistaen.

Tässä AM-ohjelmassa luvataan, että arvokkaimmat luontoalueet säästetään rakentamiselta ja merellisiä maisemia vaalitaan. Haluan nostaa esille, että tämän ohessa eri lähioissa on asukkaille tiettyjä tärkeitä luonto- ja viheralueita, joiden suhteen tulee lisätä myös ymmärrystä suunnittelun eri vaiheissa.

Ja vielä lopuksi: Annetut lupaukset täytyy pitää.

Jos uudelle alueelle luvataan asuntojen lisäksi vaikka julkisen liikenteen reittejä, niin ne täytyy toteuttaa. Tai paikka nuorille, niin sitä ei voi viivyttää. Sillä ei paljon tee sitten, kun nuoret ovat aikuisia. Eli Helsinki on samaan aikaan meidän nykyisten helsinkiläisten koti ja samalla monen uuden helsinkiläisen tuleva koti, joten haluaisin, että maankäyttö- ja asuntopolitiikkaa tehdään aina ihmisiä varten.

Valtuutettu Ted Apter

Kiitos, puheenjohtaja.

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
helsinki.kirjaamo@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/kaupunginvaltuusto>

Puhelin

+358 9 310 1641

Y-tunnus

0201256-6

Asuntotuotannon riittävä määrä on tehokkain tapa hillitä asumisen kustannusten kasvua. Helsinki on jo nyt verrattain kallis paikka asumiselle, siksi asuntotuotantoa on syytä edistää kaikin käytettävissä olevin keinoin korostetusti omarahoitteisessa asuntotuotannossa, josta heijastuu positiivisia vaikutuksia niin vuokra- kuin omistusasumismarkkinoilla. Asuntotuotannon määrän riittävä lisäys on myös keskeisin tapa vähentää maan hallituksen politiikkavalintojen negatiivisia vaikutuksia nykyisten ja tulevien helsinkiläisten arkeen. Eli rakentamiskelpoisten tonttien varantoa, josta on linjattu jonkin verran lukuja sisään, se oikeastaan tarvitsisi lisää kunnianhimoa. Meidän pitäisi kasvattaa tonttivarantoa kunnianhimoisella etunojalla, jottei tonttivarannon riittämättömyys muodostu kasvun ja rakentamisen pullonkaulaksi jo joidenkin vuosien kuluttua.

10 ensimmäisen vuoden tämän vuosituhannen aikana helsinkiläisten määrä kasvoi keskimäärin noin 3 300 henkilöä. Siitä seuraavat 10 vuotta vastaava luku olikin jo 6 800 henkilöä, ja viime vuonna määrän muutos oli 10 500 henkilöä. Tämä on sinänsä erittäin toivottu suunta, mutta meidän riittämätön asuntotuotanto uhkaa muodostua lähivuosina vakavaksi talouskasvun riskiksi. Sama koskee toki monia muita isoja kaupunkeja Suomessa. Toteutuneessa asuntotuotannossa olisi pidemmällä tähtäimellä tavoiteltava yli 10 000 rakennetun asunnon vuositasoa, eli me tarvitaan aika monta kerrostaloa lisää.

Kiitos.

Valtuutettu Nita Austero

Arvoisa puheenjohtaja, arvoiset kanssavaltuutetut.

Täällä on kuultu tänään hienoja puheenvuoroja AM-ohjelmaan liittyen, joten en ala niitä tässä toistamaan.

Haluaisin kuitenkin vielä tähän loppuun nostaa esiin yhden ohjelman keskeisen tavoitteen eli erilaisten asukkaiden ja asukasryhmien mahdollisuuksien turvaamisen asua pääkaupungissa. Yhtenä ryhmänä ohjelmassa on nostettu esiin nuoret, jotka ovat hyvin moninainen joukko. Erityisesti meidän tulee kiinnittää huomiota haavoittuvassa asemassa oleviin nuoriin, joilla on erilaisia mielenterveys-, päihde- ja elämäntilanteen haasteita. Erityisen huolissamme meidän tulisi olla nuorten osuuden kasvamisesta katuasunnottomien määrässä. Hätmajoituksessa on yhä enemmän nuoria aikuisia, mikä on suuri yhteiskunnallinen huoli, sillä asunnottomuus syrjäyttää nuoria yhteiskunnasta, vaikeuttaa elämäntilannetta ja lisää rikollisuutta.

Meidän on myös huomioitava, että asunnon lisäksi nuoret tarvitsevat yksilöllistä tukea elämäntilanteeseen, päihde- ja mielenterveysongelmiin sekä koulutukseen tai työllistymiseen. Nuorten kohdalla asuntopolitiikalla ja asuntojen saatavuudella on ratkaiseva merkitys. Asuntojen hintojen nousu ja vuokrasopimusten ehtojen kiristäminen voivat vaikuttaa riskiryhmässä olevien nuorten mahdollisuuksiin asunnon löytämiseen.

Kiitos.

Valtuutettu Mari Holopainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Asumisen ja siihen liittyvä maankäytön visiossa on neljä tavoitetta, joista yksi on laadukas ja vetovoimainen asuminen. Tätä selitetään auki niin, että erityisen tärkeää on kaupunkikehitysalueilla tavoittaa nämä tavoitteet ja niihin halutaan panostaa ja ohjata asumista. On kuitenkin niin, että asuntopolitiikalla ei voida ratkaista asumisen viihtyvyyttä yksin, mutta kaavoituksella on kyllä iso merkitys siihen. Ja kaavoituksella on myöskin tärkeä rooli siinä, että koko kaupungissa

ja näillä kaupunkikehitysalueilla on tarjolla muutakin kuin asuntoja, kuten futiskenttiä, lähimetsiä, kulttuuria ja kivijalkakauppoja esimerkiksi.

Onkin hyvä, että tällaisia laadullisia tavoitteita, asumisviihtyvyyteen liittyviä tavoitteita, valoisuuteen liittyviä tavoitteita on tuotu tähän ohjelmaan ja myöskin tunnustettu se, että meidän pitää huolehtia luonto-, virkistys- ja kulttuuriarvoista. Nämä tavoitteet ovat hienosti tänne visioon kirjoitettu mukaan.

Täydennysrakentamisessa huomioidaan kuntalaisten mahdollisuudet lähiluontoon, paikallisten ominaispiirteiden kunnioittaminen, vahvistaminen ja luonnon monimuotoisuus. Arvokkaimmat luontoalueet säästetään rakentamiselta ja merellisiä maisemia vaalitaan. Olisi todella tärkeää, että myös näistä tavoitteista olisi näitä toimenpiteitä ja mittareita. Kun katsoo tätä 2020 mittaristoa, siellä ei ole yhtään laatuun liittyvää mittaria. Jos näitä tavoitteita halutaan ohjata ja saavuttaa, olisi myös tärkeää, että niitä riittävästi myös muutetaan toimenpiteiksi ja mittareiksi.

Nyt tämä toimenpidelistä ainakin täällä ohjelmassa on siinä mielessä monipuolisempi, mutta varmasti on niin, että kun on lähdetty siitä ja ollaan siinä tilanteessa, että hyvin vahvasti mittaroidaan vain asuntotuotannon määrällisiä tavoitteita ja nämä laadulliset tavoitteet loistaa poissaolollaan, niin nyt sitten todellakin panostettaisiin siihen, että ihan oikeasti myös näissä laadullisissa tekijöissä löydetään johtamisessa sellaisia keinoja, jossa myös niitä seurataan, jotta todella sitten voitaisiin myös tämä neljäs tavoite saavuttaa tässä kaupungissa.

Apulaispormestari Paavo Arhinmäki

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

Helsinki on vuosikymmenien aikana onnistunut varsin kohtuullisesti asuntopoliitikassa. Erityisesti olemme onnistuneet siinä, että meillä ei ole

juurikaan täysin syrjäytettyjä alueita, joihin huono-osaisuus keskittyy. Tähän oleellista on ollut meidän sosiaalisesti sekoittavan asuntopolitiikan linja, jossa meillä on ollut niin kovan rahan asuntoja, säänneltyjä vuokra-asuntoja kuin välituotannon asuntoja vierivieressä alueilla.

Tämä on itse asiassa johtanut siihen, että Helsingissä tilanne on paljon parempi kuin monessa muussa suomalaisessa kaupungissa. Moni meistä oli Turussa eilen ja tänään kuuden suuren kaupungin tapaamisessa ja keskusteltiin esimerkiksi Turun asuntopolitiikasta. Turkuhan on huomattavan paljon segregoituneempi kaupunki kuin Helsinki, vaikka on merkittävästi pienempi. Tähän on tietysti vaikuttanut myös se, että meillä on ollut se onni, että me ollaan omistettu aika iso osa maasta, joten me ollaan pystytty paremmin ohjaamaan sitä, että minkä tyyppistä asuntorakentamista Helsinkiin tulee eri alueille.

Vähän ihmetyttää se valtava kateus tai tuohtumus siitä, että Katajanokalla on yksi säännelty vuokratalo. Minusta olisi hyvä, että siellä olisi niiden kärjen hitas-talojen lisäksi vielä enemmän säänneltyjä vuokrataloja. Itse asiassa meidän kaikkein segregoituneimmat alueet eivät ole niitä, joissa on paljon säänneltyä vuokra-asuntotuotantoa. Kaikkein segregoituneimpia on ne alueet, joissa ei ole vuokra-asuntoja ollenkaan. Meillä on alueita, joissa asuu vain kovan rahan asunnoissa ihmisiä, ja se on kaikkein yksipuolisinta se asutokunta taustaltaan.

Kun ajatellaan suomalaisesta yhteiskuntaa, suomalaisen yhteiskunnan vahvuus on aina ollut se, että samoissa päiväkodeissa, samoissa kouluissa käy hyvin erilaisista taustoista ihmisiä, käyttää samoja liikuntapalveluita, samoja kauppoja, kohtaa toisiaan. Siitä on syntynyt se luottamus, se turvallisuus, mistä Suomi tunnetaan ja mistä Helsinki tunnetaan. Miksi Helsinki on tässä kokoluokassa ei vaan kaikkein vähiten segregoituneimpia kaupunkeja maailmassa, vaan myös kaikkein turvallisimpia. Se tulee siitä, että me nähdään erilaisuutta, me tunnetaan erilaisia ihmisiä ja kohdataan erilaisuutta. Sen vuoksi

on tärkeää, että me pidetään tästä politiikasta meidän yhteiskuntarakenteen ja yhteiskuntarauhan näkökulmasta kiinni.

Sen vuoksi musta yksi tärkeä asia tässä ohjelmassa on se, että me ollaan kiinnitetty huomiota ei vain siihen, että meillä on alueita, joissa on turhan paljon säänneltyä vuokra-asuntotuotantoa, johon me yritetään saada sitä kovan rahan asuntotuotantoa, mutta pitäisi saada liikkeelle myös tätä välimuotoa. Siitä näkökulmasta on todella hankalaa, huonoa se, että hallituksen politiikalla esimerkiksi asumisoikeusasunnoista käytännössä tuotanto ollaan lopettamassa sillä, että sitä ei jatkossa tueta. Me tarvitaan tämä Vuokralla omaksi -malli. Me tarvitaan säänneltyä omistusasumista, jotta meillä löytyy tähän väliin myös asukkaita.

Mutta se, mikä musta on tärkeää, että tässä on kiinnitetty nyt huomiota siihen, että sen lisäksi, että me yritetään tasapainottaa alueita, joissa on paljon säänneltyä vuokra-asuntotuotantoa, niin myös niitä alueita, joissa tällä hetkellä ei ole, yritetään tällä hakea niihin niitä. Meillä onkin tänään ilahduttavasti esimerkiksi tässä valtuustossa vaikkapa Vattuniemen kaava, jossa on nyt lähdetty ihan uudella tavalla siihen, että vaikka maanomistus onkin siellä yksityistä, niin lähdetty rakentaa kokonaisuutta, jossa ei vain tule kovaa rahaa, vaan sinne Lauttasaareen, jossa on ollut liian vähän säänneltyä vuokra-asumista, tulee sitä. Tämä on sitä politiikkaa, jota tarvitaan.

Mä olen tosi tyytyväinen, että AM-ohjelmassa me ollaan kiinnitetty myös tähän puoleen huomiota.

Valtuutettu Marko Kettunen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos.

Apulaispormestari yrittää kovasti provosoida kokoomusta nyt raamittamalla tämän kateellisuudeksi, mutta varmaan porvarien hillitty charmi estää heitä

vastaamasta. Minäkään en provosoidu, mutta puutun kuitenkin siihen käsitteeseen.

Taisi olla valtuutettu Korpinen, joka tässä aikaisemmin käytti puheenvuoron siitä, minkälaisia vaikutuksia sillä on, kun me tiedetään, että asumisen hinnassa muistaakseni kolme vaikuttavinta tekijää oli alue, alue ja sitten vielä se alue. Jos nyt meillä on sitten sellainen keskiluokkainen ihminen, joka kouluttautuu, tekee työtä, asuntosäästää ja vihdoinkin saa sen oman kodin, niin kyllä se on oikeudenmukaisuus se käsite, jota tässä pitää käyttää. Että siihen naapuriin ei sitten tule jotain, joka ei näe sitä vaivaa, tee sitä kaikkea työtä, säästä, kouluttaudu ja silti pystyy asumaan siinä vieressä talossa. Se on oikeudenmukaisuus, ei kateellisuus.

Kiitos.

Valtuutettu Sami Muttilainen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Muistuttaisin nyt tästä Helsingin kaupungin palkkauksesta. Kun mennään tuonne duunaritasolle, sillä ei kovinkaan paljon kämppiä tässä kylässä ostella. Toivottavasti tulevaisuudessa pystytään maksamaan kumminkin sitä vuokraa niistä Stadin kämpistä, jos niissä sattuu asumaan tai semmoisen saamaan.

Valtuutettu Elina Kauppila

Kiitos, puheenjohtaja.

Mä olen ehdottoman samaa mieltä täällä puhuneiden toverieni kanssa siitä, että meillä on aivan erityinen tehtävä ja vastuu siitä, että Helsingissä varmistetaan hyvä asuminen myös pienituloisille kaupunkilaisille niin Katajanokalla jugendlinnassa kuin ihan koko kaupungissa.

Mä ajattelen, että meillä on erityinen moraalinen velvollisuus tehdä Helsingistä mahdollisimman yhdenvertainen kaupunki. Ja asumisen hinta on yksi selkeistä taloudellisista eriarvoisuuksista tuottavista asioista, joihin me voidaan päättäjinä vaikuttaa. Meidän maan hallitus tekee tällä hetkellä parhaansa kyykyttääkseen haavoittuvassa asemassa olevia. Me tarvitaan lisää matalahintaista asuntotuotantoa.

Mä en edes lähde puhumaan oikeudenmukaisuudesta tässä kohdassa, vaikka tekisi todella paljon mieli, mutta valitettavasti aika ei riitä siihen.

Koska tästä aiheesta on jo ansiokkaasti täällä puhuttu, mä haluan puhua toisestakin tulevaisuuden kannalta keskeisestä asiasta, joka tulee asumisen ja maankäytön suunnittelussa ottaa huomioon. Tämän ohjelman mukaan asuntorakentaminen toteutuu luonto- ja virkistys- ja kulttuuri- arvot huomioiden ja rakentaminen ohjataan lähtökohtaisesti muualle kuin viheralueille.

Me eletään ekokriisiä, jossa kuten me ollaan tänäänkin kuultu, luonnon monimuotoisuus köyhtyy. Se on tosi vakava uhka nyt ja tulevaisuudessa, ja se on jatkuvasti etenevä tosiasia. Meidän on säästettävä kaikki mahdollinen luonto myös kaupungissa. Ja koska meillä on sekä kansallisella tasolla, viitataan nyt Hukkajoella raakkujen tappamiseen, että meidän kaupungin tasolla, viitataan Stansvikin ja Mustapuron tapahtumiin, järkyttäviä esimerkkejä luonnonvastaisista asenteista ja toimista, mun mielestä tätä ei voi liiaksi korostaa. Mä toivon, että kaupunkilaisille rakasta ja meidän elämälle välttämätöntä luontoa vaalitaan huolellisesti.

Kiitos.

Valtuutettu Sinikka Vepsä

Kiitos, puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Lähes kaikki tärkeä onkin jo sanottu asumisesta ja maankäytöstä. Mielestäni tärkeintä on, että Helsinki mahdollistaa kaikille asukkailleen heidän tulotasoaan ja tarpeitaan vastaavia asumisratkaisuja niin nuorille, yksin asuville, lapsiperheille, ikäihmisille kuin erityisryhmillekin. Riittävän monipuolisen asuntokannan tarjoaminen on Helsingin maankäytön toteutusohjelmassa tärkeintä. Tarvitaan edullisia vuokra-asuntoja, tarvitaan kohtuuhintaisia omistusasuntoja.

Toisin esille sen, että vanhojen pientaloasuntojen alueiden täydennysrakentaminen tulee tehdä hallitusti alueiden omaleimaisuutta kunnioittaen. Täydennysrakentaminen ja kaavoitus ei saa rikkoa alueiden omaleimaisuutta. Korkeat kerrostalot eivät sovi pientalojen keskelle. Tiivis ja matala rakentaminen on parempi vaihtoehto pientaloalueiden lisärakentamisessa. Asukkaiden osallisuutta ja kuulemista pitää toteuttaa aidosti.

Arvokkaimmat luontoalueet tulee säilyttää. Ja tähän loppuun en voi olla mainitsematta, että osa harvinaisesta Malmin lentokenttäalueen luonnonniitystä voitaisiin vielä pelastaa maltillisella rakentamisella, jos siihen löytyisi tahtoa.

Kiitos.

150 §
Esityslistan asia nro 9
Helsingin kaupungin ympäristöraportti 2023

Apulaispormestari Anni Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Varmasti kaikkien odottama osuus muiden hyvien osuuksien rinnalla tässä kokouksessa eli viime vuoden ympäristöraportti vuodelta 2023.

Raportti sisältää jo aiemminkin tässä kokouksessa sekä kyselytunnin aikana että asumisen ja siihen liittyvän maankäytön ohjelman käsittelyn aikana nostettuja teemoja, jossa raportti käy läpi sitä hyvin laajaa työtä, jota Helsingissä tehdään päästöjen vähentämiseksi, ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi, luonnon monimuotoisuuden suojelemiseksi, ilman suojeluksi, melun torjunnaksi, kiertotalouden edistämiseksi.

Raportti on meillä nyt vasta elokuussa sen tähden, että valtakunnallisten päästötietojen ja sitä kautta meidänkin omien päästötietojemme valmistumisen aikataulu on viivästynyt. Eli viimeiset asiat, joita olemme odottaneet tähän raporttiin, taitavat olla itse asiassa liikenteen päästöjä. Sen takia tämä raportti on ollut kaupunginhallituksessa vasta kesäkuussa.

En käy läpi koko raporttia, mutta nostan kuitenkin muutamia kiinnostavia kohtia ja käyn läpi jo aiemmin läpikäytyä päästökehitystä.

Ensin luonnon monimuotoisuuden turvaamisesta. Kuten vuosi sitten raportin yhteydessä todettiin, koska meillä on tavoitteena ollut perustaa viisi uutta luonnonsuojelualuetta vuodessa. Silloin perustettuja vuodelta 2022 oli vain neljä, niin nyt kaupunginhallitus teki ELY:lle hakemuksen kuudesta uudesta luonnonsuojelualueesta, ja viime vuoden lopussa suojeltu maapinta-ala nousi 4,4 %:iin. Uuden luonnonsuojeluohjelman valmistelu on käynnissä, ja siinä itse

asiassa tullaan esittämään kokonaisuutta, jossa tiukasti suojellun maapinta-alan osuus nousee noin 11 %:iin Helsingissä.

Kiinnostava viime vuosien kehityksestä. Viimeisen kymmenen vuoden aikanahan meidän väestömme on kasvanut reippaasti noin 60 000 hengellä, ja tämä on ollut aika, jolloin olemme rakentaneet tiiviimmin kuin aikaisemmin. Se näkyy siinä, että viimeisen kymmenen vuoden aikana puustoisien ja metsäisen pinta-alan osuus Helsingissä ei ole pienentynyt. Vaikka käymme tärkeää keskustelua siitä, että mikä on vaikkapa katupuiden rooli tiiviissä rakentamisessa, joka on olennainen laadullinen tekijä, niin tämä viimeisen kymmenen vuoden kehitys näyttää sen, että tapa suojella laajasti luontoa kaupungissa on se, että täydennysrakennetaan ja rakennetaan tiiviitä alueita, jotka sitten tietenkin täytyy nekin tehdä laadukkaasti.

Me voimme verrata tätä viimeistä 10 vuotta edeltäviin noin 40 vuoteen. Tästähän on ilmestynyt tutkimusta, jossa on todettu, että Helsingin viherpinta-ala 70-luvulta 2010-luvun alkuun pieneni noin 15 %:lla. Se oli se aikakausi, kun rakensimme väljiä alueita. Eli hajautetusti rakentaminen pienentää selkeästi luontopinta-alaa, ja se ei varmasti ole mitään sellaista, mitä me haluaisimme.

Päästöjä käsiteltiin jo tuossa kyselytunnilla, eli nopeasti kertauksena luvut. Vuodesta 90 Helsingin päästöt alenivat vuoteen 23 45 %, ja kun asukasluku samaan aikaan on kasvanut, niin asukaskohtaiset päästöt alenivat 60 % vuoden 90 tasosta. Vähenemistä tapahtui kaikilla sektoreilla. Kaukolämmössä tietenkin Hanasaaren hiilivoimalan sulkemisen takia edettiin reippaasti. Liikenteen päästöt vähenivät myös, mutta siellä meillä on vielä tehtävää. Tästäkin näkee, että liikenteessä päästöt vähenevät hitaammin kuin muilla sektoreilla.

Tällä hetkellä teemme töitä sekä tuon 2030 tavoitteen osalta että sitten varmistamme polkua sinne nettonollapäästöihin vuonna 2040. Liikenne tulee

nousemaan suurimmaksi päästölähteeksi jo ensi vuonna, tai kaukolämpö laskee sen alapuolelle. Tämänkin tavoitteen kirittäminen ja sen varmistaminen, että olemme vuoden 40 edellyttämällä polulla, vaatii meiltä päätöksiä, joita vielä tänä syksynä pääsemme arvioimaan ja tekemään.

Ilmastonmuutokseen sopeutumisesta keskustelimme kyselytunnilla myös aika paljon ja itse asiassa yksityiskohtaisesti esimerkiksi siitä, että rankkasadesuunnitelmien avulla nyt tunnistetaan kantakaupungista niitä kohtia, jotka vaativat lisää vettä imevää pinta-alaa. Samoin katupuiden lisäämisen osalta tehdään nyt työtä, että katsotaan missä niistä olisi kaikkein eniten hyötyä. Ja täällä tulikin mainittua jo se, että tämä viherkerroin on otettu osaksi rakennusjärjestystä, jolloin se koskee kaikkia kaavahankkeita niin vanhan täydennysrakentamista kuin uusia. Ja todellakin olemme sille asettaneet myös tavoitetason.

Niin kuin täällä keskustelussa hyvin todettiin, on paljon sellaisia kaupunkia, jotka ovat ryhtyneet lämpöaaltojen, helle-aaltojen tai rankkasateiden torjuntaan, koska heille itselleen on tapahtunut jotain hyvin hurjaa tai rankkaa näiden asioiden osalta. Kööpenhamina ja Pariisi esimerkkinä. Meidän kannattaa toimia tässä nyt rivakasti ja ajoissa, koska meillä on mahdollisuutta toimia tässä vielä kuitenkin niin, että emme lähde liikkeelle vasta jonkun onnettomuuden tapahtumisen jälkeen, kuten Kööpenhaminassa vuoden 2011 miljarditappiot tuottaneiden rankkasateiden jälkeen lähdettiin liikkeelle.

Tässä lyhyesti kaupunkikonsernin omasta energian kulutuksesta, joka on laskenut, ja samoin asukaslukuun suhteutettu energian kulutus on laskussa. Rakentamisen osalta vuosi 2023 oli siinä mielessä historiallinen, että Helsinki oli Suomessa ensimmäinen kaupunki, joka asetti uudisrakentamiselle sitovan hiilijalanjäljen raja-arvon, jolloin vaikutamme myös rakennusmateriaaleihin ja rakentamisen prosessin päästöihin. Samalla tavalla vähähiilisiä rakennusmateriaaleja olemme vaatineet infrahankkeissa ja olleet tässä

edelläkävijöiden joukossa. Ja näkyy hyvin, että niin eurooppalainen päästökauppa kuin meidän ja muiden kaupunkien toimet myös muuttavat tätä markkinaa ja tuovat tarjolle vähähiilisiä vaihtoehtoja, jotka vaikka eivät vielä ole täydellisiä, selvästi kehitys on käynnissä nyt kohtuullisen rivakasti.

Liikenteen osalta tässä onkin todettu, että kehitystä kyllä tapahtuu, päästöt laskevat, mutta tämä on se sektori, missä täytyy saada nopeammin aikaiseksi tulevana vuosina. HSL:lle voi antaa kiitosta siitä, että 30 %:n osuus bussiliikenteen kalustosta sähköisenä on tavoite, joka saavutettiin ajoissa. HSL:n osaltahan näyttää myös hyvin siltä, että sähköisen kaluston tavoite, että puolet kalustosta on sähköistä, tulee ensi vuonna toteutumaan.

Myös yksityisautojen puolella sähköautot ainakin tähän mennessä ovat lisääntyneet Helsingissä kohtuullisen nopeasti. Tuossa näkee vähän taaksepäin sitä kehitystä, että ollaan lähdetty todella matalista luvuista. Nyt itse asiassa kesäkuun lopussa sähköä käyttäviä autoja oli Helsingin autokannasta 18,2 %. Siellä on mukana siis sekä hybridit että täyssähköautot. Tänä vuonna on tehty päätöksiä myös latauspisteiden lisäämisestä vielä tämän syksyn aikana kantakaupungin alueella.

Ilmansuojelusta ja meluntorjunnasta. Nämäkin ovat asioita, joissa me olemme tehneet pitkäaikaista työtä. Itse asiassa tämän vuoden puolella nämä ohjelmat on uudistettu. Voi sanoa, että olemme olleet eurooppalaisittain hyviä näissä asioissa. Ilmanlaatu on parantunut, ja olemme alittaneet EU:n raja-arvot, mutta tietenkin nyt tilanne on se, että esimerkiksi ilmanlaadun osalta tullaan menemään tiukempaan säätelyyn. Ja se tulee vaatimaan meiltä katupölyn osalta esimerkiksi vielä selkeästi toimenpiteitä.

Sitten lyhyesti hankinnoista. Niitä käytetään kattavasti omalta osaltamme päästöjen vähentämiseen. Tässä varmasti työtä kannattaa jatkaa, vaikuttavuutta hakea kiertotaloudesta. Erityisesti Helsinki on ollut pitkään

edelläkävijä, ja tätä työtä on jatkettu maamassojen niin vihermassojen kuin sitten myös erilaisten kaivuumassojen kiviainesten kierrättämisessä. Tässäkin osa-alueessa itse asiassa Kalasatamasta Pasilaan -hanke on ollut erittäin kunnianhimoisesta päästä. Siellä maamassoista ja katukivistä on kierrätetty valtaosa, ja tällä on myös saatu päästövähennyksiä aikaiseksi.

Kiertotalouden osalta meillä on ollut käynnissä elinkeino-osastolla kiertotalouden klusteriohjelma, joka on hyvällä tavalla vienyt eteenpäin pilotoinut tätä sektoria, jossa on vielä paljon edistämistä. Myöhemmin tänään käsittelyyn tuleva Vattuniemen kaava on ollut yksi niistä kohteista, joissa tässä on tehty kehitystyötä.

Ehkä yhtenä yksityiskohtana keskustelua rakennusten purkamisesta, jota meidän kannattaa välttää ja käyttää rakennuksia uudelleen, muuntaa niitä toisenlaiseksi, jos se vain on mahdollista. Viime vuonna nähtiinkin selvä tipahdus purettujen rakennusten kerrosneliömetreistä, eli tämän perusteella näyttäisi, että vuodet 2021 ja 2022 ovat olleet poikkeuksellisen korkeita, mutta sitten on tultu alaspäin.

Ympäristötietoisuuden kasvatuksen osalta tehdään koko ajan asioita ja meidän tiedämme myös kyselytutkimuksista, että helsinkiläiset ovat hyvin luontorakkaita ja ilmastotietoisia ihmisiä ja edellyttävät meiltä valtuustona ja kaupunkina ilmastotoimia ja toimia luonnon ja ympäristön puolesta sekä täällä Helsingissä, että tietenkin sitä, että meillä on rooli esimerkinkin näyttämässä muille ja toisaalta meillä on rooli siinä, että opimme muilta silloin, kun joku muu tekee paremmin. Varhaiskasvatuksesta lähtien tämä tietoisuus kasvaa.

Tässä raportista nostoja tiiviisti.

Kiitos.

Valtuutettu Matti Niiranen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kiitos tästä ympäristöraportista, joka on monilta osin mukavaa luettavaa meille kaikille, jotka olemme kaupunkiluonnon ystäviä ja haluamme suojella kaunista puistojen, metsien ja hienojen rantojen Helsinkiä.

Kiitos apulaispormestari Sinnemäelle, joka jo mainitsikin luonnonsuojelualueet. Eräs hienoimmista saavutuksistamme onkin se, että vuonna 2023 Helsinkiin perustettiin viisi luonnonsuojelualueita. Se on upea asia. Hyvä Helsinki.

Haluan nostaa tässä yhteydessä esiin vielä yhden luonnonsuojelualueen, joka tulee mielestäni toteuttaa. Töölön, Kallion ja Kruunuhaan kaupunginosayhdistykset ja Helsingin luonnonsuojeluyhdistys Helsy ry tekivät syksyllä 2022 aloitteen Töölönlahden vesialueen suojelemisesta ja lahtea ympäröivän viheralueen nimeämisestä vihersuojavyöhykkeeksi. Asia on ymmärtääkseni edennyt myönteisesti Helsingin kaupunkiympäristölautakunnassa. Helsingin tavoitteena tulee olla Töölönlahden vesialueen suojeleminen, alueen linnuston ja muun luonnon suojeleminen sekä rantojen ympärille määriteltävä riittävän laaja rakentamaton vihersuojavyöhyke.

Kysynkin apulaispormestari Anni Sinnemäeltä: Onko Töölönlahden luonnonsuojelualue tarkoitus toteuttaa ja otetaanko sen mukaan luonnonsuojeluohjelmaan?

Mainitsemaani vihersuojavyöhykkeeseen liittyen pyydän kiinnittämään huomion myös Töölönlahden puiston edelleen kehittämiseen. Tänä kesänä tämä puisto on kokenut kasvojen kohotuksen muun muassa perustettujen niittyjen johdosta. Lisäksi Töölönlahden puistoon lähemmäs rantaa tulee istuttaa runsaasti puita, jotka ovat omiaan suojaamaan vesistöä ja Töölönlahden linnuston

pesimäalueita aukealta nurmialueelta ja Kansalaistorilta tulevalta melulta ja muulta toiminnalta.

Valtuutettu Otso Kivekäs (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Intouduin valtuutettu Niirasen puheenvuorosta vastaamaan hänelle, vaikka kysymys ei ollutkaan minulle osoitettu. Kaupunkiympäristön lautakunnassa olemme todellakin suhtautuneet myönteisesti ajatukseen Töölönlahden luonnonsuojelualueesta. Ja tietääkseni sitä ainakin on selvitetty osaksi tulevaa luonnonsuojeluohjelmaa, joka on tulossa. Itse ohjelmaa en ole vielä nähnyt, mutta sinne pitäisi olla tulossa useitakin tulevia luonnonsuojelualueita, joista tämä toivoakseni voisi olla yksi.

Töölönlahtihan on siitä kiinnostava luontoalueena, että monien erityisesti lintulajien osalta, jotka Töölönlahdella menestyvät hyvin, esimerkiksi nokikana, niiden kannalta juuri ihmistoiminta on keskeinen niiden menestystä auttava tekijä, koska se pitää pienpetoja loitolla. Sen takia esimerkiksi Töölönlahden suojelussa mahdollisesti tulisi pyrkiä osana suojelua ylläpitämään ihmisten aktiivista toimintaa Töölönlahden ympäristössä, mikä tietysti on noin muutoinkin hyvä asia.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Niirasen esitys Töölönlahden suojelusta on erinomainen, mutta tässä on se ongelma, että sehän pitää puhdistaa se vesi. Ja jos se vesi puhdistetaan, niin millä tavalla se sitten reagoi se luonto siihen? Siitä haluaisin tietää.

Valtuutettu Mai Kivelä

Puheenjohtaja.

Alkuun kiitokset siitä, että Helsingissä on tehty hyvää yhteistyötä ympäristöasioissa ja täällä on päätetty monia tärkeitä linjauksia, joilla aidosti ilmaston ja luonnon tilaa parannetaan.

Ensinnäkin nämä ylätasen tavoitteet on monin osin hyvät. Hiilineutraali Helsinki -ohjelma, luonnon monimuotoisuuden LUMO-ohjelma ja monet yksittäiset linjaukset, kuten esimerkiksi se, että kaupungin arvokkaimmille luontoalueille ei rakenneta tai se, että lisätään vuosittain näitä luonnonsuojelualueita, on hyviä.

Mutta samaan aikaan biodiversiteetin suojelun kannalta tämä tilanne on jokseenkin kaksijakoinen. Eli meillä on hyviä tavoitteita, mutta ne eivät aina näy käytännössä ja välillä tämä toteutus kyllä epäonnistuu pahasti. Eli samaan aikaan kun valtakunnan uutisissa kerrotaan surullisia uutisia törkeästä välinpitämättömyydestä luontoarvoja kohtaan, valitettavasti meillä on näitä vastaavia keissejä myös täällä Helsingissä pienemmässä mittakaavassa. Ja on ihan selvää, että tätä luonnon monimuotoisuuden turvaamista kaupungin siinä käytännön toiminnassa pitäisi pystyä parantamaan.

Ei ole esimerkiksi hyväksyttävää, että selviää, että kaupunki on tuhonnut äärimmäisen uhanalaisen kuningaskalastajan talvehtimispaikan Mustapurolla. Eikä ole hyväksyttävää, että alueen luontoarvoja ei ole tarkastettu ennen puuston raivausta. Tällainen toiminta on vastoin kaupungin omaa toimintaohjelmaa, mutta myös lakia. Eikä pitäisi olla mahdollista, että tällaista tapahtuu. Ja tämä ei ole ainoa eikä ensimmäinen kerta. Tämä toinen esimerkki on esimerkiksi tämä Stansvik, jossa ei oltu tietoisia tästä suojellusta norosta.

Kyllähän meidän pitäisi pystyä luottaa siihen, että jos meillä on hyviä tavoitteita, niin sitten myös ne näkyvät käytännön toiminnassa. Eli toivoisin vielä tässä

yhteydessä selvitystä, että mitä näistä keisseistä on opittu ja kuinka varmistetaan, että tällainen ei toistu.

Valtuutettu Elina Kauppila

Kiitos, puheenjohtaja.

Ympäristöraportin mukaan paljon toimia on jo käynnissä ja saatukin tehtyä. Kiitos siitä.

Samaan aikaan kuitenkin esimerkiksi henkilöautoliikenteen sähköistäminen ei etene aikataulussa ja meillä on tehty ympäristön kannalta erittäin vahingollisia poliittisia päätöksiä, kuten esimerkiksi Sörnäisten tunnelihanke. Samoin satamatunneli lisäänee autoliikennettä. Tämä ei ole vastuullista päätöksentekoa. Kaupunkilaisia pitää pystyä ohjaamaan paremmin vaihtamaan julkiseen liikenteeseen tai pyöräilyyn tai kävelyyn autoilusta tai sitten sähköautoon, jos henkilöautosta luopuminen ei ole mitenkään mahdollista.

Hiilipäästöt on saatava alas. Tässä myös julkisen liikenteen mahdollistaminen esimerkiksi maksuttomalla joukkoliikenteellä olisi askel oikeaan suuntaan. Myös esimerkiksi autottomien sunnuntaiden tai muiden autoilun normalisointia kyseenalaistavien käytäntöjen kokeilu pitäisi aloittaa rohkeasti. Se, että autoilu on 21 % helsinkiläisten kaupungin sisäisistä matkoista, niissä pääasiallinen kulkutapa, on aivan liikaa, ja on todella masentavaa, että kestävien kulkumuotojen osuus on kehittynyt huonompaan suuntaan.

Rakentamisen suhteen Helsingin olisi sitouduttava vähäpäästöisiin hankintoihin erityisesti kaikkein suuripäästöisimpien materiaalien eli teräksen ja sementin osalta. Ilmanlaadun suhteen Helsingin olisi mahdollista esimerkiksi kieltää nastarenkaiden käyttö ja vaatia suodattimia tulisijojen savupiippuihin. Kaiken kaikkiaan mä olen iloinen siitä, että on tehty paljon, mutta paljon on tehtävä edelleen.

Lopuksi mä haluaisin vielä kiinnittää valtuuston huomion siihen, että edelleen muunlajiset eläimet ovat täysin marginaalisessa roolissa ympäristöraportissa. Ne mainitaan lähinnä sivulauseessa nisäkässeurannan yhteydessä. Huomioon sama jutun myös viime vuonna. Miten eläimet eivät kuulu tämän laajemmin ympäristöraporttiin? Tässä kaupungissa elää tuhansia muunlajisia eläimiä, joiden hyvinvointi on tärkeätä ja joista myös kaupunkilaiset välittää. Nyt ne jäävät näkymättömiksi.

Viimeiseksi mä haluaisin vielä kysyä apulaispormestarilta: Onko kaupunkilaisten päästöissä otettu laskelmiin mukaan kulutuksen päästöt?

Kiitos.

Valtuutettu Arja Karhuvaara

Kiitos.

Mä tulen varmuuden vuoksi tänne, ettei käy niin kuin edelliselle puhujalle yliajan suhteen.

Kiitos tästä jälleen kerran tosi hienosta raportista, hyvin tehdystä, hyvin kootusta, mutta mä kaipaankin tähänkin ohjelmaan selkeämmin merellistä Helsinkiä teemanaan. Se tulisi huomioida osana tätä ympäristöraporttia siitakin syystä, että jos tämä merellinen Helsinki halutaan myös meille matkailumarkkinoinnin kilpailuvaltiksi tai asumisympäristön houkuttelevuudeksi, niin tämä teema pitäisi myös näkyä tässä ympäristöraportissa. Saarten luontoarvot, viheryhteydet kansallispuistoihin, rantavesien puhtaus ja vielä erikseen uimarantojen tilasta kertova kappale mun mielestä puuttuivat tästä raportista.

Rankkasateet ilmastonmuutoksen yhteydessä aiheuttavat kaupungin oman hulevesitalousviemäriverkoston alhaisen ja jopa virheellisen kapasiteetin takia

ongelmia ja kustannuksia myös yksittäisissä taloyhtiöissä. Nyt pitäisi jotenkin keskittyä investoimaan hetkeksi siihen, että saataisiin korjattua ja uudistettua nämä ihan omat aikaansaannokset ajan tasalle, ja siinä päästäisi tälle, mitä apulaispormestari Sinnemäkikin peräänkuulutti, että oltaisi tarpeeksi ajoissa ennen kuin täällä todella tulee vielä pahempia hulevesi- ja viemäriongelmia. Eli ruohikkoalueiden ja kasvillisuuden lisääminen näiden ikuisten kiviaukioiden rakentamisen sijaan antaisi myös mahdollisuuden rankkasateiden imeytymiselle nykyistä paremmin.

Ilmastonmuutos saa aikaa myöskin viilentämistarvetta varsinkin keskustan vanhoissa asuntokannoissa, missä painovoimainen ilmastointi on ainoa, jolla sitä yksiötä tai kaksiota voit yhdelle puolelle asuinrakennusta viilentää. Viilennystarve lisää asumisterveyteen suoraan vaikuttavaa myöskin melusaastetta asuntoalueilla, korttelipihoilla, parvekkeilla ja ikkunoiden auki ollessa myös sisätiloissa. Tämä voitaisiin hyvin helposti korjata edellyttämällä rakennus- tai korjauslupavaiheissa aina poistoilmaputkiin asennettavat ääniloukot tai puhaltimen ääntä vaimentavat koteloinnit. Mutta nyt sitä ei tehdä. Kun se ei ole pakollista, sitä ei myöskään toteuteta, ja se kuuluu joka puolella kaupunkia.

Sitten yksi asia on lasten. Täällä puhutaan kemikaalialtistuksesta ja pienhiukkasista. Meillä oli just omassa nimipäiväkalenterissamme Ilman päivä 26.8. Kansainvälinen YK:n puhtaan ilman päivä on 7.9. Päiväkotien, leikkipuistojen ja koulujen pihat, joiden huolto ainakin viime vuosina on osoittautunut olleen tosi slarvia. Hiekan poistot ja katupölyt ja lehtipölyt poistetaan erittäin laiskasti koulujen pihoilta. Mutta me voitaisi ratkaista tätäkin asiaa ja helpottaa sillä, että päiväkotien ja leikkipuistojen ympärille laitettaisiin tiheitä pensasaitoja ja koulujen pihat ja leikkikentän PAH-yhdisteitä sisältävät pehmeät keinoalustat käytäisiin läpi ja mietittäisiin, millä ne pihat korvataan. Esimeriksi Roihuvuoren betonikoulun piha on hyvä esimerkki tästä arkkitehtuuri-ihmeestä.

Onnistuin kuitenkin ylittämään aikani.

Kiitos.

Valtuutettu Eveliina Heinäluoma

Arvoisa puheenjohtaja.

Itsekin iloitsen siitä, että me maan pääkaupungissa olemme pystyneet lisäämään luonnonsuojelualueita jopa viisi kappaletta, esimerkiksi Myllypuron Viikin väliin. Siellä oleva Hallainvuoren metsäalue kuuluu jatkossa meidän luonnonsuojelualueisiin. Tämä on hienoa eikä mitenkään itsestään selvä asia vaikkapa eurooppalaisessa pääkaupunkivertailussa.

Itse kyllä kannan huolta tästä liikenteen päästöjen kehityksestä. Näen sen niin, että meidän täytyisi pystyä panostamaan tähän joukkoliikenteen tarjontaan, mutta myös siihen, että ihmisillä on varaa ja motivaatiota käyttää joukkoliikennettä. Tähän kyllä oman haasteensa asettaa tämä HSL:n taloustilanne. Pelkään sitä tilannetta, jossa meillä joukkoliikenteen lipun hinnat nousevat. Nyt lähitulevaisuudessa ne nousevat maan hallituksen päätösten johdosta, koska on päätetty korottaa joukkoliikenteen veroa, niin joka tapauksessa se tulee näkymään hinnoissa. Tulevaisuudessa tulevana vuosina meidän pitäisi panostaa siihen, että meillä on edullinen joukkoliikenne tarjota kaikille helsinkiläisille, mutta toki myös koko HSL-alueen asukkaille.

Näen myös liikenteen päästöjen vähentämisen samalla lailla kuin olemme päättäneet joukkoliikenteen järjestää, eli yhteistyönä koko pääkaupunkiseudun kanssa, koska kyllähän tässä liikenteen päästöjen vähentämisessä on aivan olennaista se, miten se liikenne kulkeutuu koko tällä seudulla. Eikä meidän kannata tehdä täällä täysin yksipuolisia ratkaisuja, joka siirtää vain sitä liikennettä Helsingin rajojen ulkopuolelle. Vaan pitäisi pystyä tekemään myös

yhteistyössä koko pääkaupunkiseudun niin, että liikennepolitiikka ja koko kasvupolitiikka on yhtenäistä täällä pääkaupunkiseudulla.

Valtuutettu Ilkka Taipale (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Korjaan vieressäni istuvan henkilön Eveliina Heinäluoman puheenvuoroa.

Täällä on muutamia henkilöitä, jotka on tulleet valtuustoon vuonna 1969 ja ajaneet siitä lähtien maksutonta joukkoliikennettä ja tulemme ajamaan sitä edelleenkin, vaikka sos.dem. puolueen henkilöt eivät sitä väistämättä aja. Myöskin alennettua hintaa. Tukholmassa demarit voitti vaalit sillä, että koko Tukholman läänissä tehtiin 50 kruunun lippu. Täällä tehtiin äskettäin kolmen vyöhykkeen lippuja ja eri hinnat Espooseen ja Vantaalle. Tämä on toinen asia.

Toinen on maksuton lasten päivähoito. Minä kunnioitan niitä, jotka ovat synnyttäneet äsken, mutta kehotan heitä synnyttämään toisen lapsen. Silloin vanhemmilla on enemmän vapaata aikaa ja lapset riitelee keskenään ja syntyvyys lisääntyy. Sitäkin me olemme ajaneet koko ajan. Tämä on kehotus naapurilleni.

Kiitos.

Valtuutettu Laura Korpinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä kuultiin, että kasvu kaupungissamme ei olisi tapahtunut luonnon kustannuksella, mutta tosiasiaassa asiahan on aivan päinvastoin. Meillähän on jatkuvasti täällä hyväksytyt kaavoja, joissa on tarkoitus rakentaa metsämaille, eikä olla myöskään kunnioitettu näitä viimeisiä kallioita. Tämä vihreä siirtymä

on lähinnä tarkoittanut sitä, että vihreä puusto siirretään pois ja betonia saadaan tilalle.

Toivoisin, että kaupunki tosiaan kunnioittaisi enemmän luontoa, ettei saataisi nähdä esimerkiksi semmoisia otsikoita kuin Malmin lentoasemalta. ”Kaupunki silppusi rauhoitetut kiuruemot pesineen ja munineen”. Tämän tyyppisiä toimiahan tehdään sitten, kun on tällaisia kohtia, jotka eivät vihreään kaupunkiympäristön agendaan jostain syystä sovi.

Ja sitten kun kaikki pinnat on saatu betonoitua, saadaan tietysti näitä tulvia. Mutta se on sinänsä erikoista, kun jossain antiikin Roomassakin ollaan pystytty hoitaa nämä sadevesiasiat kuntoon. Miksei siinä sitten pystytä täällä meillä Suomessa.

Sitten tästä ilmastoalarmismista ja tästä kuumenemisestä. Nytkin, kun oli näitä heinäkuun lämpöennätysuutisia, ei ollenkaan muistunut se, että puolella pallosta on talvi. Eli jos jossain on nyt sitten leuto talvi ja sitä myöten keskilämpötilat on korkeampia, sittenhän vaan tarvitaan lämmitysenergiaa vähemmän siellä leudomman talven maissa.

Kiitos.

Valtuutettu Nuutti Hyttinen

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja ja kiitokset apulaispormestarille ympäristöraportin esittelystä.

Ihmettelin kovasti edellä valtuutettu Kauppilan satamatunnelia vastustavaa puheenvuoroa, jossa hän halusi ohjata kaupunkilaiset käyttämään joukkoliikennettä. Satamatunnelia kuitenkin tarvitaan siksi, että satamasta tulevat rekat pääsevät pois kantakaupungista ajamatta asuinalueiden läpi. Eivätkä rekat tietävästi voi liikkua joukkoliikennettä käyttäen. Vastustaako

Vasemmistoliitto siis sitä, että rakentamalla satamatunneli raskaan liikenteen päästöt ohjataan pois kantakaupungin ahtaasta katuverkosta ja samalla vähennetään raskaan liikenteen aiheuttamia vaaratilanteita, kun samoilla kadoilla liikkuu paljon myös jalankulkijoita ja pyöräilijöitä? Vai onko Vasemmistoliiton tavoitteena kenties lakkauttaa Helsingistä satamatoiminnot tai ainakin Tallinnan liikenne?

Toiseksi: Liikennettä koskevaan osioon liittyen kysyisin apulaispormestari Sinnemäeltä, näkeekö hän liikenteen päästöjen kehityksen ja sähköistymisen osalta yhdenvertaisuusongelman siinä, että omakotitaloissa ja osin myös rivitaloissa asuvat kaupunkilaiset pystyvät lataamaan sähköautojaan hyvin edullisesti hinnaltaan jopa miinusmerkkisellä pörssisähköllä. Kun taas kerrostaloissa asuvat tai julkisten latausasemien varassa olevat sähköautoilijat joutuvat maksamaan sähköautonsa lataamisesta erilaisten latausoperaattorien kiskurihintoja, jotka ovat usein täysin irtaantuneita sähkön normaalista kuluttajahinnasta. Useimmiten siis useita kymmeniä senttejä per kilowattitunti. Eikä heillä ole mitään mahdollisuutta vaikuttaa tähän kustannukseen.

Jos näette, että kyseessä on yhdenvertaisuusongelma tai ongelma ympäristön kannalta, koska se hidastaa tai jopa estää liikenteen sähköistymistä, millaisin keinoin olette ajatelleet puuttua ongelmaan?

Kiitos.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Mä palaisin tähän ilmaston päästöihin ja kysyisin, että kun meillä on, kuten Hyttinen tuossa mainitsi, mahdollisuus tehdä tunneleita, jolloin liikenne tulisi joustavammaksi, niin silloin varmasti meillä olisi vähemmän päästöjä. Niin miksi me emme kaiva niitä tunneleita, vaan ruuhkautamme liikennettä koko ajan?

Pahin liikenneruuhka mun näkemysen mukaan on tällä hetkellä Hakaniemessä. Miten se ratkaistaan?

Valtuutettu Ville Jalovaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Sinnemäki antoi tässä esittelypuheenvuorossaan tunnustusta tälle hyvin tiiviille kaupunkirakentamiselle, mitä Helsingissä on viime vuosina harjoitettu. Tämä tiivistämistrendi on ollut jonkin aikaa yleinen toimintamalli ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi. Ajatellaan, että kun tiivistetään, silloin liikkumistarve vähenee ja sitä kautta päästöt vähenevät. Se on toki hyvä asia, mutta kääntöpuolena on voimistuva lämpösaarekeilmiö. Tätä asiaa ei ole mielestäni riittävästi huomioitu Helsingin kaupunkisuunnittelussa. Otin tämän esille viimeksi, kun Aurinkolahden viimeinen metsäsaareke päätettiin rakentaa täällä.

Suomen Akatemian rahoittama HERCULES-hanke [epäselvää] yhteyttä. Tämän hankkeen tutkimustulokset korostaa näiden vihersaarekkeiden merkitystä. Kysynkin: Onko Helsingin kaupunkisuunnittelussa huomioitu tämä lämpösaarekeilmiö ja mihin toimenpiteisiin asian johdosta aiotaan ryhtyä?

Kiitos.

Valtuutettu Mikko Paunio (vastauspuheenvuoro)

Kiitoksia, arvoisa puheenjohtaja.

Lämpösaarekeilmiö ei ole todellakaan ainoa, vaan tiiviiseen kaupunkirakentamiseen liittyy perusongelma, joka lukuisissa kokouksissa ympäristöministeriössä istuneena, on todettu. Ja se on meluntorjunnan hankaloittaminen. Ei tarvitse mennä kuin tuonne Herttoniemen rantaan ja kuulustella sitä perusdesibeliä, niin ymmärtää mistä on kysymys.

Mitä tulee kaupunkien lämpösaarekeilmiöön. Kun täällä nyt on kärventyvää planeetasta sun muusta aina hölisty, niin tosiasia on se, että hellekuolemia, joita on Euroopassa tavattu 2000-luvulla, niin ne käytännössä kaikki johtuu lämpösaarekeilmiöstä, jolla ei ole mitään tekemistä globaalin lämpenemisen kanssa.

Valtuutettu Otso Kivekäs (vastauspuheenvuoro)

Lämpösaarekeilmiö, jonka valtuutettu Jalovaara hyvin nosti esiin, on olemassa oleva ilmiö ja sikäli liittyy globaaliin lämpenemiseen, että plus kaksi astetta korkeampaan lämpötilaan on enemmän kuin plus kaksi astetta matalampaan lämpötilaan ja aiheuttaa siten suuremmat ongelmat.

Me pidimme itse asiassa vihreissä oman seminaarin lämpösaarekeilmiöstä taannoin, koska aihe on kiinnostava ja tutkimustulokset vielä osa tuoreehkojakin. Yksi kiinnostava piirre on, että Helsingissä meitä auttaa meri. Suurin osa meidän tiiviistä alueesta on lähellä merta. Mutta toinen tunnistettava on, että hajautuva kaupunkirakenne on myös ongelma, koska se johtaa suureen määrään asfalttipintaa, joka johtaa koko seudun tasolla lämpösaarekeilmiöön. Eli tämä ei liity suinkaan niinkään pelkkään tiiviyteen, vaan myös jos kaupungin pinta-ala laajenee liikaa, se on ongelma. Viheralueiden säilyttäminen tiiviiden alueiden väleissä on kriittinen kysymys toki.

Valtuutettu Emma Kari

Arvoisa puheenjohtaja.

Ehkä tässä kohtaa on hyvä myös kiittää apulaispormestari Sinnemäkeä ja itse asiassa kaikkia valtuustoryhmiä siitä hyvästä yhteistyöstä, jota tässä valtuustossa on tehty meidän yhteisen luonnon puolesta. En missään nimessä

olisi itse kuvitellut 16 vuotta sitten, kun tähän valtuustoon tulin, että jonain päivänä me käsitellään täällä tällaisia ympäristötyön tuloksia.

Me keskitytään tässä salissa aika usein eripuraan ja meidän ongelmiin ja niihin asioihin, joista me ollaan eri mieltä, mutta ehkä tämä on hyvä hetki myös huomata se, että aika paljon on myös asioita, joita ollaan tehty hyvin. Niitä epäkohtia on, ja niihin kuuluu puuttua, ja meillä on vielä paljon työtä tehtävänä, mutta se ei missään nimessä ole itsestään selvää, että samaan aikaan kun Suomen pääkaupungissa väestö on kasvanut ja kaupunkiin on rakennettu lisää, niin meillä puustoinen pinta-ala ei ole vähentynyt. Se on iso muutos siihen, miten tätä kaupunkia on aikaisemmin rakennettu.

Päinvastoin meillä suojelupinta-ala on lisääntynyt ja uusia suojelualueita perustetaan joka vuosi. Tämä on arvokas ja hieno asia. Ja yksinkertaisesti syy on se, että helsinkiläiset ovat tukeneet tätä ja sitä on tuettu laajasti myös tässä valtuustossa. Me tehdään yhteistyötä meidän arvokkaan kaupunkiluonnon puolesta. Se on hieno asia ja arvokas asia, ja haluan siitä kyllä kaikkia valtuutettuja kiittää.

Valtuutettu Laura Korpinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Näistä liikenteen päästöjen vähentämiskysymyksistä muistuttaisin siitä, että sen täytyy tarkoittaa kaupungin omien ajoneuvojen ja julkisen liikenteen päästöjen vähentämistä, koska kunnan toimialaan ei kuulu sen päättäminen, millä kukin omassa yksityiselämässään liikkuu. Saati sen päättäminen, että miten kukin henkilökohtaisessa elämässään kuluttaa. Se ei kerta kaikkiaan kuulu kunnan toimialaan, vaikka täällä kun näitä puheenvuoroja kuuntelee, niin voisi kuvitella täysin päinvastaista.

Toki kaupunki voi kovasti haitata ihmisten yksityistä liikkumista, niin kuin se tuntuu nyt tekevän, mutta tosiasiasa silloin kunta unohtaa kuntalain velvoitteen. Nimittäin kuntalain ja kunnan tarkoituksena on edistää asukkaidensa hyvinvointia ja alueensa elinvoimaa. Tällä liikkumisen estämisellä ainoastaan haitataan näitä tavoitteita.

Kiitos.

Valtuutettu Marko Kettunen

Kiitos.

Asko-Seljavaaran puheenvuoroon pikkasen jatkan. Erittäin hyvä huomio ja liittyy erityisesti tietysti tähän satamatunneliin. Kun ne rekat saadaan siellä ajelemaan pysähtymättä maan alla kaupungin läpi, niin se todennäköisesti vähentää aivan oikeasti päästöjä.

Otan esimerkin. Sattuneista syistä tänä kesänä olen ajanut paljon 3 500 kiloa painavalla ajoneuvolla. Tasaisessa kaupunkiajelussa 30–40:llä kulutus on noin 6–7 litran luokkaa. Niissä kiihtyvissä lähdöissä 0:sta siihen 30:een kulutus on noin 22–27 litraa satasella. Sen kun kertoo niiden rekkojen ja bussien ja kaikkien määrällä, mitä täällä Helsinki liikkuu, niin mitä joustavampi autoliikenne meillä on keskustassa ilman punaisia aaltoja, ilman turhia pysähdyksiä, sitä parempi ilman tilanne meillä on Helsingissä ja sitä pienemmät päästöt.

Siihen kannattaa oikeasti panostaa erityisesti siinä vaiheessa kun alkaa näyttää siltä, että se päästöjen leikkaaminen muuten alkaa olemaan mahdotonta. Rakenteellinen autojen käyttäjien määrä, jos se on 21 % eikä siitä alaspäin päästä, kannattaa varmaan kiinnittää näihin tämmöisiin helppoihin keinoin huomioita. Jouduttaa ja helpottaa sen liikenteen kulkua eikä laittaa sitä pysähtelemään punaisiin valoihin.

Kiitos.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoissa puheenjohtaja.

Keskustelun yhteydessä nousi ilmi tunnettu lämpösaarekeilmiö, ja ajattelin sanoa siitä jonkin sanan, koska on hienoa, että tämä asia nousi valtuuston keskustelussa esiin, koska siihen liittyy monia muitakin juttuja.

Osaltaan tämä lämpösaarekeilmiö on johtanut siihen, että todennäköisesti ilmastonmuutoksen lämmittävää vaikutusta on jonkin verran liioiteltu. Jos ajatellaan sitä, että maanpinnalta mitataan samasta paikasta vuodesta toiseen lämpötiloja, ja kaupunkirakenne laajenee tämän mittauspisteen ympärille, silloin se mittauspiste joutuu helposti lämpösaarekkeeseen. Jolloin siellä lämpötilan nouseminen on voimakkaampaa kuin muualla ja syntyy tällä tavalla tietynlainen mittausvirhe. Sen takia on uskottavampia ne mittaukset, joita tehdään maaseudulla kauempana asutuskeskuksista. Ja ne osoittavat käsittääkseni vähäisempää lämpötilan nousua kuin lämpösaarekealueelle joutuneet mittauspisteet.

Lisäksi tähän liittyy kysymys, että tehdäänkö mittaukset maanpinnalta, tehdäänkö ne sääpaloista tai satelliiteilla. Käsittääkseni nämä maanpinnalla ja varsinkin kaupunkiseudulla tehtävät mittaukset on kaikkein epätarkimpia. Minusta tämä on tärkeä näkökohta, ja olen iloinen, että tämä nousi keskustelussa esille.

Kiitos.

Apulaispormestari Anni Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
helsinki.kirjaamo@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/kaupunginvaltuusto>

Puhelin

+358 9 310 1641

Y-tunnus

0201256-6

Muutamia vastauksia esiin nousseisiin kysymyksiin ja myös pohdintoihin.

Ensinnäkin Töölönlahden suojelualueesta. Näenkö valtuutettu Niirasta? Siellähän hän on. Ajatuksena on, että tulevaan luonnonsuojeluohjelmaan otetaan mukaan Töölönlahden suojelualue siinä hengessä, jossa myös kaupunkiympäristölautakunnassa vastasimme tähän hyvään laajapohjaisen aloitteeseen myönteisessä sävyssä.

Helsingiläisten kulutusten päästöistä ja päästövähennyksistä. Kulutuksen päästöt on Helsingissä laskettu kahteen kertaan, ja itse asiassa saamme tiedot myös tämän vuoden osalta näistä päästöistä. Voi sanoa, että ne ovat kyllä olleet monin osin aika lähellä näitä kaupunkialueen päästöjä, joihin meidän tavoitteemme on sisällytetty elinvuosina 2020 ja 2022 helsingiläisten kulutuksen päästöistä. Nimenomaan kaukolämpö on ollut se kaikkein suurin. No, nyt kun saamme kaukolämmön alenevalle uralle, silloin kuluttamiemme tavaroiden ja palveluiden rooli ja esimerkiksi ruoan rooli kulutuksen päästöissä korostuu.

Olemme hyväksyneet kaupunginhallituksessa ja sitä ennen kaupunkiympäristölautakunnassa ympäristönsuojelun tavoitteet vuodelle 2040 kaupunginhallituksessa tänä vuonna. Näissä tavoitteissa on kuvattu se prosessi, että asetamme myös näille kulutuksen päästöille eli Scope 3 -päästöille oman sitovan tavoitteen. Mutta tämä tavoitetaso tullaan tarkentamaan myöhemmin, ja tässäkin kohtaa tapahtuu aika isoja muutoksia, koska nimenomaan kaukolämmön päästöt ovat olleet niin iso osa yksittäisen helsingiläisen päästöistä.

Valtuutettu Kivelä kysyi, mitä on tehty prosesseille näissä tilanteissa, joissa luonnon osalta kaikki ei ole mennyt aivan putkeen. Ajattelen, että näiden meidän tapausten vertaaminen tähän Stora Enson raakutuhon on kuitenkin epäreilua, koska näissä meidän tapauksissamme kysymys on ollut kuitenkin

enemmän vahingoista ja kömmähdyksistä kuin tietoisesta selkeän ohjeen rikkomisesta.

Mutta näiden osalta, tai esimerkiksi noron tapauksessa, ELY-keskus oli antanut oman selkeän kantansa, joka ei ollut tietoinen tästä norosta, eikä se ollut silloin tullut esiin esimerkiksi katusuunnitelmassa. Ja totta kai sen jälkeen kun tieto tuli, kaupunki keskeytti kaikki toimenpiteet, ja nythän suunnitelmat ollaan valmistelemassa noron ennallistamiseksi. Kuningaskalastajan ympäristön osalta tämän jälkeenhän käynnistettiin prosessi, jossa tämän kaupungin sisällä myös sensitiivisen luontotiedon jakamista tehostettiin. Ja on varmistettu eri tavoin, että tämän tyyppisiä asioita ei enää tapahdu.

Sitten ehkä lyhyesti teräksen ja sementin osalta. Tosiaankin tämä uusien asuntorakennusten elinkaarin hiilijalanjälki ohjaa vahvasti käyttämään vähäpäästöisiä vaihtoehtoja rakennusmateriaaleista. Ja näitä samoja vaatimuksia meillä on todellakin ollut käytössä myös infrahankkeissa.

Satamatunnelin osalta ajattelen itse, että tärkeää on, että lasketaan sen rakentamisen aikaiset päästöt ja tehdään arvio siitä, mitä se tarkoittaa tulevissa päästöissä. Ainakin itse olen kiinnostunut näistä arvioista. Me tiedämme, että tällainen tunnelin rakentaminen itsessään tuottaa hyvin paljon päästöjä, joten silloin ikään kuin sen arvioidun päästövähennyksen myös pitäisi olla hyvin suuri. Saa nähdä sitten, kun saamme nämä laskelmat eteemme, että minkälaisia arvioita tässä kohtaa esitetään.

Kaiken kaikkiaan tietenkin raskas liikenne on yksi niistä vaikeista asioista, koska on selvää, että tämän vuoden 2040 tavoitteen yksi vaikeista kohdista on nimenomaan raskaan liikenteen päästöt, jossa teknologia ei ole niin pitkällä kuin monissa muissa asioissa.

Sitten vielä lopuksi: Tosiaankin mehän kävimme tässä kyselytuntikeskustelussa aika paljon läpi sitä, että mitä helleaaltojen ja lämpösaarekeilmiön osalta kaupungissa tehdään. Muutamia asioita siitä kertaukseksi.

Käynnissä on postinumerotasoinen latvuspeittävyysanalyysi, jonka jälkeen on tarkoitus asettaa prosentuaalinen tavoite sille, että mikä on latvuspeittävyys kullakin osa-alueella. Se tarkoittaa sitä, että esimerkiksi meidän täytyy löytää tilaa katualueelta kaupunkipuulle. Meillä myös, kuten valtuutettu Karhuvaara taisi todeta, on sellaista aukiotilaa, jossa tällä hetkellä ei ole puita. Ne ratkaisut ovat ehkä syntyneet ylläpidon edullisuudesta. Tällaisille alueille on onneksi teknisesti myös hyvin helppo lisätä puita, ja tätä tullaan tekemään.

Samoin tämä rankkasadesuunnitelma, joka määrittelee tätä vettä imevää pinta-alaa, joka itse asiassa vaikuttaa myös tulvimiseen ja myös meidän viemäristöön tehokkaammin kuin ehkä sen itse viemäriverkon remontoiminen. Näiden rankkasadesuunnitelmien ja tulvamallinnusten ja rankkasademallinnusten myötä näemme tarkasti, että mihin sitä vettä imevää uutta pinta-alaa on tuotava, jotta pystymme reagoimaan tähän.

Ehkä lämpösaarekeilmiöstä sen verran, että sillähän on tekemistä globaalin lämpenemisen kanssa. Ne toimivat samanaikaisesti, eli globaali lämpeneminen pahentaa lämpösaarekeilmiötä. Ja kuten valtuutettu Kivekäs totesi, Helsingissä meillä meren läheisyys on ollut sellainen etuoikeus, joka on auttanut meitä, mutta nimenomaan meidän täytyy huolehtia siitä, että meillä ei ole liian laajoja alueita, jotka on kokonaan asfaltoitu tai kivetty, koska silloin kun tällaisia alueita ei ole, silloin pystymme lämpösaarekeilmiötä torjumaan.

Kiitos.

Valtuutettu Arja Karhuvaara (vastauspuheenvuoro)

Kiitos hyvästä selvennyksestä apulaispormestarille.

Mä ihan vaan muistuttaisin, että tähän valmistelussa olevaan luonnonsuojeluohjelmaan muistettaisiin ottaa mukaan myös tämä tapahtumamelun ja valosaasteen vaikutus asumisterveyteen ja luonnon pieneläimistöön sekä alueen eläinten hyvinvointiin yleisestikin. Me tiedetään, mitä tapahtuu pihan ja puistojen ötököille valaistuissa tiloissa, ja se olisi hyvä huomioida tässä.

Olen miettinyt, että eikö ihan oikeasti näitä kaiuttimia voi asemoida niin, että ääniä ja desibelit jäävät ikään kuin sinne tapahtuman yleisöalueelle nykyistä paremmin. Ne, jotka täällä musiikkia tekee, niin vastaisitteko siihen.

Valtuutettu Mikko Paunio

Arvoisa puheenjohtaja.

En lähde kilpalaulantaan, mutta en malta olla mainitsematta, että ensimmäisessä ilmastonmuutokseen sopeutumisen työryhmässä yli 20 vuotta sitten opin Ilmatieteen laitoksen tutkimusprofessorilta, että ilmastomallit ennustavat lämpenemistä mannerilmastossa yöllä ja talvella, ei merellisessä ilmastossa kesällä.

151 §

Esityslistan asia nro 10

Suvilahden tiilisen kaasukellon käytettävyyden parantamista koskeva tarkennettu hankesuunnitelma

Valtuutettu Hilikka Ahde

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Tämä Suvilahden kaasukello on siis aivan ainutlaatuinen kulttuurihistoriallinen rakennus. Aikoinaan Kaapelin hallituksessa 2008 iloitsimme kovasti, kun Suvilahti siirtyi Kiinteistö Oy Kaapelitalon hallintaan. Meillä oli paljon suunnitelmia ja ideoita tämän kaasukellon hyödyntämiseksi. Aika pian kuitenkin selvisi, että ihan lyhyellä tähtäimellä ei kaasukellossa toimintaa pystytä järjestämään. Johtuen muun muassa maaperän ympäristöongelmista.

Nyt peruskorjauksen ja tämän hankkeen kautta kaasukellosta on mahdollista saada aivan ainutlaatuinen kulttuuri- ja tapahtumatila. Tämä on kansainvälisestikin merkittävä ja harvinainen hanke, ja lisää varmasti Suvilahden kansainvälistä kiinnostavuutta ja Helsingin kulttuuri- ja tapahtumaelämän monimuotoisuutta.

Lämmin kiitos tästä. Tämä on hieno hanke.

Valtuutettu Mari Holopainen

Kiitos, puheenjohtaja.

On hienoa, että jatkossa kaasukellossa voidaan järjestää yhä monipuolisemmin tapahtumia, joihin mahtuu enemmän ihmisiä. Se varmasti tulee olemaan kysytty kulttuurikäytössä ja tapahtumakäytössä.

Samaan aikaan olisi tärkeää, että kaasukellon ympäristöä mietitään väliaikaisestikin. Tällä hetkellä alue on hirveän hieno Suvilahdessa festareiden tai muiden tapahtumien aikana, jolloin sinne on järjestetty kentälle näkyvät valot ja teltat ja muu rekvisiitta. Täytyy sanoa, että varmasti alueen asukkaiden kannalta iloa toisi se, että voitaisiin selvittää lisää vehreyttä kaasukellon ympäristöön. Tietysti nämä vanhat rakennukset ovat siellä itsessään kauniita, mutta kyllä on tilaa vielä parantaa myös tätä kenttäaluetta, millä keinoin se sitten onnistuukaan. Tietysti taide varmasti on yksi hyvin varteen otettava vaihtoehto tässäkin.

Tietysti hienoa, että Kalasatamaan on saatu pysyviäkin taideteoksia, tilataidetta, mutta esimerkiksi tässä kaasukellon ympäristössä olisi tilaa myös tällaisillekin teoksille toivottavasti sen lisättävän vehreyden ohella.

Valtuutettu Sami Muttilainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Jos on kaasukello kulttuurihistoriallisesti merkittävä, niin sitä on myös Suvilahden DIY parkki. Se täytyy muistaa. Mutta jos pysytään itse otsikossa eli kaasukellossa, niin muistuttaisin, että tätä tilaa myös Elävän musiikin yhdistykselle soviteltiin ja sinne oli myös tulossa nuorisopalveluiden tiloja saman yhteyteen. Siihen vedoten halusin myöskin muistuttaa siitä, että kaupunki on sitoutunut hoitamaan Elävän musiikin yhdistykselle korvaavat tilat siinä vaiheessa, kun Nosturista luovuttiin. Tällä hetkellä kaupunki neuvottelee kyseisen yhdistyksen kanssa tiloista, mitkä sille olisi suotavaa ojentaa.

On tässäkin salissa viime keväänä paljon puhuttu siitä, kuinka Helsinki on merkittävä tapahtumakaupunki ja muista kaupungeista, kuinka ne on monessa suhteessa Helsinkiä aika paljon edellä. Jos halutaan varmistaa se, että täällä

syntyy jatkossakin omaperäistä ja omalaatuista kulttuuria, siihen pitää tarjota tiloja. Suvilahti on yksi niistä, missä tällainen tapahtumakeskittymä on ollut. Ei nyt lakaista kaikkea orgaanista tästä kylästä pois, koska mieluummin pidetään kiinni niistä, mitkä on meille omalaatuista, omaperäistä ja minkä takia tänne tullaan. Ei tänne pelkästään tulla päällistelemään sitä 14-kerroksista tornia, vaan kaiken muun asian takia.

Apulaispormestari Paavo Arhinmäki

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

Suvilahtea on tarkoitus kehittää jatkossakin kulttuurin ja festivaalin paikkana. Se on yksi näistä tärkeistä alueista, joissa me pystymme järjestämään tulevaisuudessakin tapahtumia. Ja tämä kaasukellon nyt korjaaminen käyttöön mahdollistaa entistä paremmin siellä tapahtumien järjestämisen.

ELMUn osalta todella kun aikoinaan Nosturin kaava täällä päätettiin tai se, että Nosturi puretaan ja tilalle tulee asumista, silloin kaupungille jäi kunniavelka. Siitä sovittiin, että ELMUlle löydetään uudet tilat. Bänditilojahan on nyt harjoituskämppeä Roihupellossa tällä hetkellä ELMUlla, mutta vieläkin meillä on lunastamatta tämä lupaus, jonka valtuusto antoi siitä, että myös keikkojen järjestämiselle tilat löytyy. Voin sanoa, että ollaan tehty aika isosti sen kanssa töitä ja toivon mukaan tämän syksyn aikana löydetään ratkaisu, jossa ELMUlle löytyy uudet tilat yhdessä muiden toimijoiden kanssa.

152 §

Esityslistan asia nro 11

Melkinlaiturin peruskoulun ja päiväkodin uudisrakennuksen hankesuunnitelma

Valtuutettu Mari Holopainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Tämä hanke on todella tarpeen, koska nyt joudutaan jo järjestämään korvaavia tiloja, kun Jätkäsaari kasvaa hyvin nopeasti. Tietysti nämä korvaavat tilat eivät ole ilman keskusteluja löytyneet ja syntyneet, vaan on aika hankalaa tällaisen erittäin äkillisen tilanteen osuessa kohdalle löytää sopivia tiloja koululaisille ja päiväkodille. Varmasti ihan täysin ilman yllätyksiä tämä ei kuitenkaan voinut tulla, koska Jätkäsaari on suunniteltu kasvamaan nopeasti ja sinne rakennetaan koko ajan lisää.

Nyt ehkä se huolenaihe on, että riittääkö nämä tilat todella ja ollaanko nyt seuraamassa ajoissa, että nämä tilat eivät täyty ennen aikojaan ja sitten ei ole korvaavia suunnitelmia siinä tilanteessa. Olisi tosi hyvä, jos nyt on opittu tästä prosessista ja todella Jätkäsaaren suunnitellaan riittävät tulevat tilat ja riittävän väljät tilat myös koululaisille ja päiväkodissa käyville lapsille.

On tietysti tosi tärkeää myös, että liikuntatilat on riittävät. Tässä osittain liikuntaa järjestetään tulevaisuudessa bunkkerin tilalle rakennettavassa liikuntatilassa. On tosi tärkeää varmistaa, että ne liikuntatilat, koska nythän on mahdollista suunnitella hyvin alusta alkaen nämä tilat, niin olisivat riittäviä ja toivottavasti tähän suhtaudutaan kunnianhimoisesti, kun tällainen tontti sinne on syntymässä.

153 §

Esityslistan asia nro 12

Kannelmäen peruskoulun Runonlaulajantien toimipisteen korvaavan uudisrakennuksen hankesuunnitelma

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja, miksi sisäilmaongelmia on paljon kaupungin rakennuksissa? Tämä asia on vaivannut minua pitkään ja ettei tule jälleen vastaan, niin kysyin tätä. Sain tällä kertaa positiivisen vastauksen tähän siitä, että kaupungin käytössä olevien rakennusten sisäilmaongelmat on saatu viime vuosina kuriin. Kerrottiin, että tähän on johtanut yhteistyön kehittäminen sisäilma-asioiden hoitamisessa, sisäilmaan liittyvän osaamisen ja asiantuntemuksen vahvistaminen sekä ennen kaikkea panostukset kaupungin käytössä olevien kiinteistöjen korjaamiseen. Tämä onnistunut sisäilmatyö näkyy paitsi vähentyneinä sisäilmaepäilyinä, myös äkillisten korjaus- ja väistötarpeiden vähenemisenä.

Tämä kuulosti hyvin positiiviselta. Oletan, että se tulee jatkossa näkymään, että näitä tulee olemaan meillä vähemmin, mutta myös edellytän, että se tulee näkymään siinä.

Kiitos.

154 §

Esityslistan asia nro 13

Lauttasaaren Vattuniemen keskuksen asemakaavan muutos (nro 12701), sis. liikennesuunnitelman

Valtuutettu Anna Karhumaa

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Vattuniemen kaava on hyvä ja tarpeellinen. On tärkeää kehittää Lauttasaarta ja Vattuniemeä. Uusi asemakaava mahdollistaa hienosti myös uusien työpaikkojen syntymisen.

Haluan nostaa esiin kuitenkin lauttasaarelaisten huolen luontoarvojen ja lähiluonnon näkökulmasta. Lauttasaarelaiset rakastavat saarensa vihreyttä ja merellisiä luontoarvoja, ja on todella tärkeää, että Lauttasaaren vehreyttä säilytetään ja lisätään mahdollisimman paljon. Olen asukkaiden pyynnöstä lisännyt ponsiehdotuksen järjestelmään ja toivon tietysti sen saavan kannatusta laajasti yli puoluerajojen.

Tässä hieman perusteluja ponnelle: Vattuniemen muutokset koskevat laajaa aluetta, joka viettää kohti merta. Koska kyseessä on niemi, on veden matka mereen todella lyhyt ja Vattuniemen alue on pääosin asfaltoitua. Tämä aiheuttaa luonnollisesti haasteen hulevesien imeytymiseen. Katumuutokset ja nykyisten rakennusten purku tuottavat hulevesiin epäpuhtauksia jo nykyisiä rakenteita purettaessa, ja alueen hulevedet ohjautuvat lyhyellä matkalla mereen hulevesijärjestelmän kautta. Erityisesti Heikkilänaukion siirto sekä Kiviaidankadun ja Wawulinintien yhdistäminen tapahtuvat paikassa, josta hulevesien purkupiste johtaa veden lähelle uimarantaa.

Vattuniemen osalta koko läntinen ranta on tunnistettu herkäksi vesikohteeksi, jonka lähellä työskentely vaatii työmaavesien hallinnalta erityistä tarkkuutta. Erityishuomio hulevesien hallinnasta koskee itse asiassa suurinta osaa nyt

asemakaavassa muutettavaksi ehdotetuista tonteista, sillä länsipuolen kiinteistöistä on oikeastaan kaikista lyhyempi matka kuin 200 metriä herkälle alueelle. Näiden alueiden osalta työmaavesiohje korostaa erityistä huolellisuutta vesien viivyttämisen ja suodattamisessa.

Ponnella haluamme korostaa, että ohjeistus hulevesien käsittelystä tulee saattaa kiinteistöjen tietoon tehostetusti, jotta jo nykyrakenteiden purkuvaiheessa asia tulee otetuksi huomion. Myös urakkoja luvitettaessa tulee aihetta korostaa ja vaalia erillinen hulevesien hallinnan suunnitelma. Eli ponsi kuuluu:

Vattuniemen keskuksen asemakaavan hyväksymisen yhteydessä valtuusto edellyttää selvitetävien mahdollisuuksien kiinnittämistä katusuunnittelussa ja rakennuslupia laadittaessa erityistä huomiota hulevesien imeyttämiseen tontilla ja katualueella. Ponsilauselmalla valtuusto haluaa kiinnittää huomiota yleensäkin meren läheisyydessä tehtävien kaavojen hulevesiä koskeviin määräyksiin. Kaavoituksella tulee parantaa nykyistä tilannetta lisäämällä läpäiseviä kerroksia ja veden imeytymisen mahdollistavaa kasvustoa.

Kiitos.

Apulaispormestari Anni Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Ehkä ihan lyhyesti. Suhtaudun tähän esitettyyn ponteen myönteisesti. Ja ehkä tästä kokonaisuudesta on hyvä todeta, että kun tässä todellakin Vattuniemen rakennettuun ympäristöön tuodaan uusi kerros ja rakennetaan, niin tämä samalla tarkoittaa sitä, että vettä imevä pinta-ala ja vihreys tulee lisääntymään tällä alueella.

Aikaisemmissa keskusteluissa esillä ollut rakennusjärjestyksen muutos, joka on sitova muutos, joka koskee jokaista kaava-aluetta, tarkoittaa viherkerroinmääräyksen kautta sitä, että kun tämä kaava-alue toteutetaan, niin sitä vettä imevää pinta-alaa tulee olla kaikilla tonteilla ja meidän omat toimenpiteemme tuovat sen myös kaduille. Ja varmasti tämä ponsi ja siihen vastaaminen tuovat näitä asioita esiin.

Työmaavaihe on mielestäni hyvä nostaa erikseen esiin ja mainita. Helsingissä on uusi kohtuullisen tuore työmaavesiohje, joka paljon aikaisempaa huolellisemmin vaatii työmailta toimenpiteitä. Ja juuri tässä kohtaa, minkä valtuutettu Karhumaa ottikin esiin, tämä on erityisen tärkeää, koska ollaan niin lähellä merta. Eli tässä on paljon sellaista, jota velvoittavat määräyksemme kyllä tarkoittavat, että nämä asiat tulee huomioida. Mutta uskon, että tämän ponnien kautta varmasti nämä myös tulevat sitten esiin hyvällä tavalla.

Kiitos.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kaupunginvaltuutetut.

Vattuniemen keskuksen asemakaavan muutos tulee muuttamaan aluetta voimakkaasti. Alueen asukasmäärä käsittääkseni lähes puolitoistakertaistuu katuverkon säilyessä lähes entisellään, mikä saattaa tuoda liikenteellisiä haasteita.

Kannan erityisesti huolta alueen nykyisistä asukkaista. Miten asuinalueen omaleimaisuudelle käy. Lauttasaari on tullut tunnetuksi merellisenä, suhteellisen väljänä ja valoisana kaupunginosana. Tätä omaleimaisuutta tulee mahdollisuuksien mukaan vaalia. Alueelle rakennettavat uudet talot ovat luonnollisesti herättäneet huolta varjoisuutensa ja viihtyisyyden heikkenemisen

näkökulmasta, auringonvalon vähenemisenä nykyisillä piholla ja teillä sekä mahdollisista tuulitunneleista. On tärkeää, että uusia asuntoja rakennettaessa pyritään minimoimaan rakentamisen huonot puolet nykyisille asukkaille.

Puolustaakseni alueen nykyisiä asukkaita muutoksen keskellä teen seuraavan toivomusponsiesityksen:

Hyväksyessään Lauttasaaren Vattuniemen keskuksen asemakaavan muutoksen kaupunginvaltuusto edellyttää selvitetävään mahdollisuutta kaavaa toteutettaessa kiinnittää huomiota kaupunginosan merellisyyden ja vehreyden säilymiseen sekä minimoimaan uusien talojen aiheuttaman varjostushaitan nykyisille asunnoille, piholle ja teille.

Mikä tämän ponnien merkitys on? Merkitys on siinä, että mikäli hyväksymme tämän ponnien, tämä näkökulma tulee otetuksi paremmin huomioon jatkossa kuin mitä muuten olisi.

Kannatan valtuutettu Karhumaan ponsiesitystä.

Valtuutettu Katri Penttinen.

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Täällä on jo kahdessa puheenvuorossa tuotu esiin sitä, että millä tavalla ja miten laajasti Vattuniemen keskuksen asemakaava muuttaa Lauttasaarta. En lähde käymään näitä perusteluja tämän on enempiä lisää, mutta totean kuitenkin, että erittäin laajasta kaavasta siinä on kysymys. Sanotaan, että kaavaan alueella suhtaudutaan ehkä kaksijakoisesti. Pääsuuntaisesti ja pääpaino kuitenkin on siinä, että tämä kaava muuttaa Lauttasaarta hyvään suuntaan. Kiinnittäen huomion hyvin siihen, että siellä on varattu Y-tontti myös

päiväkodille ja koululle ja toisaalta kaava-alue rajattiin sillä tavalla, että niitä viheralueita sinne jää. Toki lisää työasukasmäärä on aina paine viheralueille.

Mutta nyt katse kiintyy tässä rakennusaikaisiin huoliin, niin kuin tässä jo aikaisempaan tuli esiin aivan eri näkökulma. Tässä tarkoituksena on kiinnittää huomiota siihen liikenteenohjaukseen. Olen tehnyt tänne toivomusponnen, joka kuuluu seuraavasti:

Hyväksyessään Vattuniemen keskuksen asemakaavan valtuusto edellyttää, että jatkosuunnittelussa selvitetään mahdollisuudet vähentää nykyisten asukkaiden asumisviihtyvyyteen ja liikenneturvallisuuteen vaikuttavien laajojen purku- ja rakennustöiden aikaisia haittoja laatimalla erilliset liikenteenohjaussuunnitelmat purku-, katurakennus- ja rakennusajaksi.

Ja tässä tuodaan esiin, että tällaisia suunnitelmia tehtäisiin jatkossa jo silloin kun kaavaa hyväksytään. Mutta todellakin 15 tonttia, joissa samanaikaisesti käytännössä nykyiset talot puretaan sieltä, niin siinä on kyllä aikamoinen myllerrys. Tämä ponsi on tarpeen, ja kannatan Ebelingin pontta.

Kiitos.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Asun itse Vattuniemessä ja kannatan tätä kaavaa.

Mun mielestä siinä ei tapahdu mitään suurta liikenneproblemaa, koska kaikki taloitan melkein meillä Vattuniemessä on uusia. Meidän talo on vanhin. Se on 30 vuotta vanha, ja seuraavat on jo paljon nuorempia. Ihmettelen suuresti, ettei

tämä liikennesuunnitelma nyt kelpaa, koska teillähän olisi ollut mahdollisuus lautakunnassa muuttaa se suunnitelma sen suuntaiseksi kuin te haluatte. Eli miksi se on nyt täällä nyt, eikä lautakunnassa?

Valtuutettu Katri Penttinen (vastauspuheenvuoro)

Korostan ja kiinnitän huomion siihen, että tämä toivomusponssi, minkä tässä toin esiin ja esitän, ei suinkaan liity siihen liikennesuunnitelmaan, mitä on toki käsitelty siellä kaavan yhteydessä. Tämä ponteni käsittelee rakennustyön aikaisia tai rakentamisen aikaisia haittoja, jotka todella ovat olemassa tai tulevat toteutumaan.

Valtuutettu Sami Muttilainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Sen lisäksi, että lauttasaarelaiset rakastavat lähiluontoa minäkin rakastan Lauttasaaren lähiluontoa, mutta rakastan Lauttasaarta vielä enemmän, jos tämän kaavan myötä sinne saadaan kaupungin vuokra-asumista.

Mä olen ihan kannattavalla mielellä tämän ensimmäisen ponnin suhteen, mutta en ymmärrä tuota valtuutettu Ebelingin ponsiesitystä mitä tullaan varjostuksiin ja muihin. Onko tässä tarkoitus ikään kuin rakentaa matalampaa asutusta vai kuinka tämä asia ratkaistaan? Mä mielelläni kuuntelen lisäperusteluita tälle esitykselle.

Ledamoten Silja Borgarsdóttir Sandelin

Tack, ordförande.

Jag vill yrka bifall för Katri Penttinens kläm.

Drumsö är en trivsamt stadsdel redan i dagens läge, var man har lyckats bevara naturstränderna, och det är viktigt att vi också på sådana här stadsdelar klarar av att bygga till, men så att vi bevarar värdefull miljö som vi redan har.

Jag stöder Penttinens kläm eftersom, ifall vi har trafiklösningar som känns smidiga i vardagarna för invånare, så förstärks också förståelsen för varför det görs förnyelse. Trafiklösningarna måste vara klara och tydliga, och speciellt eftersom Drumsö också är en stadsdel där det bor mycket barnfamiljer är det skäl att rikta tillräckligt med åtgärder för att också se till att barnen har till exempel trygga skolvägar.

Valtuutettu Mika Ebeling (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Ponnellahan ei muuteta sitä, vaan me hyväksymme sen kaavan, mikä tässä on pohjalla. Mutta joillakin valinnolla, jos meillä on mahdollisuutta vaikuttaa siihen varjostuskysymykseen ja tällä tavalla. Se on kuitenkin nykyisille asukkaille tärkeä kysymys, ja sen takia tämän ponnin heidän toiveestaan olen tehnyt.

Valtuutettu Otso Kivekäs

Kiitos, puheenjohtaja.

Kannatan lämpimästi myös valtuutettu Penttisen pontta, jossa ajatuksena on juuri se, että rakennustyömaita voitaisiin ohjata toimimaan paremmin ja tehokkaammin. Erityisesti mitä tulee materiaalien ja erilaisten jätteiden käsittelyyn, niitä voitaisiin hallita paljon tehokkaammin ja vähemmällä haitoilla. Ja tämä korostuu tämän tyyppisessä paikassa, missä tulee todennäköisesti olemaan useita suuria rakennustyömaita eri toimijoilta lähekkäin. Siinä on potentiaalia suurille ongelmille, jos asiaa ei oteta vakavasti. Siksi on arvokasta, että Penttinen on nostanut tämän esiin.

Kannatan myös Karhumaan Pontta.

Ebelingin ponnen kanssa minulla oli hieman samantyyppisiä vaikeuksia hahmottaa. Varjostus on se mikä on, ja merikin ympäröi saarta joka puolella riippumatta siitä, miten jatkosuunnittelussa sitä huomioidaan. Vehreyden paremman huomioimisen ymmärrän ja kuulostaa hyvältä, mutta muutoin tämä oli vähän, että jatkosuunnittelussa huomioidaan, että Lauttasaari on onnellisten saari tyyppinen ponsi, jossa en täysin hahmottanut, mikä toivotaan olevan ponnen vaikutus.

Valtuutettu Juhani Strandén

Kiitos, puheenjohtaja.

Tässä on aiemmin tuotu esille ongelmia näiden hulevesien osalta, ja näkisin, että ne olisi hyvä ottaa huomioon myös tässä rakentamisen vaiheessa. Meillä on talvi kuitenkin olemassa, ja liikenteellisesti tiet pitää saada aurattua ja huomioitua sitten näissä rakentamisissa, että meillä on tietynlaiset paikat, mihin me pystytään auraamaan nämä lumet.

Täällä ei ole yhtään puhuttu näiden raitiovaunujen ja näiden lumien siirtämisestä, mihin me siirretään. Me hirveästi ollaan rakentamassa uusia raitiovaunuja ja linjoja näihin. Meillä on aikoinaan ollut nämä paikat semmoisia, mihin nämä raitiovaunut on rakennettu, niitä lumia ei ole tarvittu siirtää. Tähänkin olisi syytä kiinnittää huomiota jatkossa.

Kannattaisin Ebelingin ja Penttisen ponsia.

Valtuutettu Otso Kivekäs (vastauspuheenvuoro)

Joudun nyt ehkä tuottamaan pettymyksen valtuutettu Strandénille, mutta valitettavasti meillä ei vielä ole raitiovaunulinjaa tulossa Vattuniemeen.

Valtuutettu Matti Niiranen

Kiitos, puheenjohtaja ja hyvät valtuutetut.

Minäkin kannatan valtuutettu Penttisen tekemää hyvää pontta. Todellakin tärkeä asia rakennusaikaisten haittojen ehkäisyyn ja liikenteenohjaus ynnä muut asiat ottaa huomioon rakentamisvaiheessa. Tämä on ongelma meillä ollut kaikkialla melkein aina, kun on jotain johonkin rakennettu. Ei vähiten muuten näissä katuremonteissa, joita parhailtaan on eri puolilla kantakaupunkia.

Valtuutettu Katri Penttinen

Ehkä tämä olisi voinut olla vastauspuheenvuoro, mutta puheenvuoropyyntönä se tuolla on.

Menen vielä tähän Ebelingin ponteen. Täällä on todellakin mainintana myös tämä vehreyden säilyttäminen. Kun mietitään sitä, mitä konkreettisesti tämä ponsi voi tarkoittaa, niin kyllähän tullaan esimerkiksi sen tyyppiseen tilanteeseen, että silloin kun rakennetaan, ollaan tarkkoja siitä, että nykyinen puusto säilyy. Sillä tavalla saadaan sitä vehreyttä pidettyä, ja toki siinä on myös jossain määrin sitä varjostusta. Ehkä iso rakentaminen, mitä niistä uusista kaavan mukaisista korkeista taloista syntyy, siihenhän tällä ponnella ei valitettavasti voida vaikuttaa.

Kiitos.

Apulaispormestari Anni Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Näistä ponsista vielä. Ajattelen, että valtuutettu Karhumaan ponsi koskien hulevesiä ja vehreyttä on hyvin kattava, joten siinä mielessä ajattelen itse, että

kun Ebelingin ponnessa on sellaisia asioita, joihin ponnella oikeastaan ei voi vaikuttaa, kuten rakennusten korkeus, niin siinä mielessä ajattelen, että tämän vehreysasian ajaa kyllä varmasti täysimääräisesti tämä Karhumaan ponsi.

Itse kannatan myös Penttisen pontta, koska se on yleisempikin kysymys, että millä tavalla hallitsemme rakennustyömaita mahdollisimman hyvin, koska niitä kuitenkin tulevaisuudessakin kaupungissa on.

Valtuutettu Muttilaisen esiin nostamaan kysymykseen. Itse kaavahan ei lyö lukkoon hallintamuotojakaumaa, mutta tämän kaavan lautakuntakäsittelyn ja tämän valtuustokäsittelyn aikanahan meillä on ollut sekä kaupunkiympäristölautakunnassa että kaupunginhallituksessa että sitten viranhaltijapäätöksinä maankäyttösopimuksia tämän alueen osalta. Ja tästä uudesta asuinkerrosalasta on tulossa reilu 12 % säädeltyyn kohtuuhintaiseen vuokra-asuntotuotantoon ja sitten jonkin verran enemmän välimallin tuotantoon, jossa on tietenkin hieman auki, että mitä kaikkia muotoja siellä tulee olemaan. Mutta tänne on tosiaankin tulossa niin säädeltyä vuokra-asuntotuotantoa, välimallia kuin sitten aivan vapaarahoitteista tuotantoa.

Kiitos.

155 §

Esityslistan asia nro 14

Tuomarinkylän Kuusmiehentien ja Tuohuskujan ympäristön asemakaavan muutos (nro 12871), sis. liikennesuunnitelman

Ledamoten Björn Månsson

Ordförande. Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä asia ei saa olla mikään pelkkä läpihuutojuttu. Vanhalle omakotialueelle esitetään peräti nelikerroksisia kerrostaloja. Kaupunginosayhdistys vastustaa yhdessä muiden vastaavien haasteiden edessä olevien kaupunginosayhdistysten kanssa, ja museovirastollakin on omat varauksensa.

Pyysin eräältä kaupunkisuunnitteluarkkitehdiltä mielipidettä asiasta, ja näin hän vastasi: ”Ymmärrän sinänsä hyvin Kuusmiehentien varren tiivistämisen, eikä minusta kerrostalojen rakentaminen ole ollenkaan yksiselitteisen kielteinen juttu pientaloalueelle. Usein monipuolisuus on just hyvä juttu, mutta kyllä tuo tuntuu tuohon kohtaan kovin irralliselta suunnitelmalta. Se tulee jäämään vuosikymmeniksi irralliseksi ja kummalliseksi kortteliksi siihen yksinään.”

Ja edelleen: ”Ymmärrän hyvin tämän kyseisen taloyhtiön ahdingon. Rakennukset ovat niin huonossa kunnossa, että perheet eivät saa asuntoja tietenkään myytyä. Se on surullista, mutta siitäkin huolimatta olisi hienoa, jos suunnittelua olisi tehty hieman paremmin ympäristö huomioiden. Vaikka jo kolmikerroksinen rakentaminen olisi paremmin sovitettavissa ympäristöön.”

Ja vielä lopuksi: ”Tällä saadaan ihmiset vastustamaan kehitystä, kun on sen verran raju. Eikä ehkä olisi tosiaan isosta asiasta kyse, eli ei tarvitsisi lopulta paljon pienentää ja ehkä puurakentaminen olisi alueelle sopiva ratkaisu.” Näin siis alan ammattilainen.

Koska suunnitelman hylkääminen tai edes palauttaminen uuteen valmisteluun tässä vaiheessa lautakunta- ja kaupunginhallituskäsittelyjen jälkeen lienee epärealistista, tyydyn tekemään ponsiesityksen, joka on järjestelmässä ja kuuluu näin:

Kaupunginvaltuusto edellyttää selvitetävän mahdollisuutta säilyttää mahdollisimman suuri osa alueen puista, ottaa huomioon ympäröivä pientaloasutus ja laatia tarkempi liikennesuunnitelma kuin kaavan yhteydessä esitelty yksinkertainen hahmotelma.

Toivon tälle ponnelle kannatusta.

Kiitos.

Ledamoten Eva Biaudet

Ärade ordförande.

Jag stöder fullmäktige Månssons kläm, som tar upp det som vissa har pratat om under hela kvällen, behovet att bevara så mycket av trädbeståndet som möjligt.

Att ha träd omkring sig där man bor så skapar naturligtvis en helt avgörande skillnad till miljön. Så jag tycker att klämmen är bra och vi kan säkert godkänna den.

Valtuutettu Nina Suomalainen

Hyvä puheenjohtaja, kiitos.

Tuossa aikaisemmin tänään käsittelimme tätä asumisen ja maankäytön ohjelmaa ja siinä muun muassa oma ryhmäni totesi, että sitoudumme

ohjelmassa vanhojen pientaloalueiden täydentämiseen ja laajentamiseen. Myöskin ymmärtääkseni monet muut ryhmät ovat sitoutuneet siihen, että myöskin tällaisia alueita Helsingissä tulee säilyttää ja kehittää ja ehkä rakentaa lisää.

Jotenkin tuntuu omituiselta se, että sitten kun niitä alueita on, suunnitelma meneekin sillä tavalla, että kuka tahansa yksityinen voi päättää, että itse asiassa minä en tähän haluakaan rakentaa pientaloja enkä rivitaloja, vaan haluankin juuri tähän kohtaan tuoda uusia kerrostaloja. Kerrostaloja meillähän on kaupungissa monilla, monilla eri alueilla, ja varmasti tarvitsemme sellaisia alueita, joissa on korkeaa rakentamista. Mutta tuntuu omituiselta, että juuri halutaan nimenomaan korvata niitä olemassa olevia pientaloja tai matalia asumisen mahdollisuuksia näillä korkeilla.

Tässähän on paljon puhuttu siitä tässä esityksessä, kuinka tämä liittyy tähän esitettyyn lähikeskustan muodostumiseen ja hyviin julkisiin liikenneyhteyksiin. Kyllä aika moni, joka Paloheinän suunnalla joskus vierailee, tietää, että on kyllä aika vitsikäs tämä sanonta, että hyviin julkisiin liikenneyhteyksiin, koska siinä nyt sattuu menemään runkolinja 560.

Minusta tämä on liian aikainen suunnitelma tälle kerrostalolle. Jos nämä liikennesuunnitelmat meillä joskus seuraavan 20 vuoden kuluessa kehittyvät paljon nopeammaksi sielläkin ja tiiviimmäksi siellä alueella, silloin ehkä voitaisiin lähteä suunnittelemaan myöskin näitä tiiviimpiä ja korkeampia asuinmahdollisuuksia sinne.

Kiitos.

Valtuutettu Mika Raatikainen

Kiitos.

Hyviä puheenvuoroja. Kannatan Månssonin pontta.

Kävin itse tuolla, oliko viime vai toissakesänä, asukkaiden kutsumana kävelyllä. Puoli tuntia, tunti käveltiin ja katseltiin aluetta ja ihmeteltiin. En ole arkkitehti enkä kaupunkisuunnittelija, mutta nyt kun mietitään, että siihen lykätään yhtäkkiä neljäkerroksisia tai vaikkapa kolmekerroksisiakin kerrostaloja, niin ei ne tuohon paikkaan kyllä sovi millään tavalla.

Helsingissä tonttimaata riittää vaikka missä. Tämä syöpä, mikä leviää nyt, että pientaloalueita aletaan valtaa kerrostaloille, se ei ole tulevaisuuden kannalta mikään kovin hieno juttu Helsingin kannalta.

Kiitos.

Valtuutettu Terhi Peltokorpi

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kanssavaltuutetut.

Nyt tässä on käytetty hyviä puheenvuoroja tästä asiasta. En tosiaan itse asu tuolla alueella, mutta varsin usein siellä on tullut liikuttua ja tietenkin kun tuossa on Paloheinän ulkoilualueet kaikki lähellä, niin monelle se on varsin tuttu paikka. Jos olette siellä liikkuneet tai karttoja katselleet, niin voitte yhtyä varmasti edellisiin puheenvuoroihin siltä osin, että tuo nelikerroksisuus tuossa ei ole ihan tyypillistä sille alueelle. Siellähän on isompia yhtiöitäkin tuossa tien pohjoispuolella varsinkin ja sitten tuonne kun lähestytään Tuusulantietä, mutta ne on kaksi- tai korkeintaan kolmekerroksissa. Sitten sen sijaan tuo puoli tietä on pientalovaltaista. Pakilassa on paljon myös pieniä rivitaloyhtiöitä, mutta ne on yhtä tai kahta kerrosta korkeintaan. Eli poikkeavan näköinen ja hyvin iso massa tuohon nyt tulee pientalojen keskelle.

Mä ymmärrän erittäin hyvin sen asukkaiden vastustuksen, jotka siinä lähellä asuvat. Olen saanut itsekin heiltä, tosin vasta nyt ihan vasta juuri ennen valtuuston kokousta, yhteydenottoja.

En esitä tässä mitään muutosta tähän, mutta pikkusen olen huolissani siitä, että nyt kun näitä tulee jatkossa enemmänkin ja on ihan hyvä, että tehdään täydennysrakentamista eri puolille kaupunkia, mutta meillä on riskinä siinä se, että meillä yhdessä ja toisessa paikassa syntyy semmoista mielialaa asukkaille, että kaupunki ei kuuntele ja kaupunkilaisten mielipiteillä ei ole merkitystä kaavoitusprosesseissa. Ja musta se ei ole hyvä, jos meillä alkaa semmoista mielialaa laajemmin leviämään.

Ainahan on tietenkin niin, että kaikkien mielipiteitä ei voida ottaa huomioon ja kaavoitusprosesseissa joudutaan monesti tekemään kompromisseja, mutta tässä nyt se kompromissi ei ole ehkä parhaalla tavalla onnistunut.

Valtuutettu Nina Suomalainen

Ordförande.

Jag glömde nämna att jag stöder klämman av fullmäktige Månsson.

Halusin tähän vielä lisätä, että kun puhutaan taloyhtiön ahdingosta, se varmasti saattoi olla totta ja saattaakin olla totta. Silloin taloyhtiöllä on aivan yhtä hyvä mahdollisuus tehdä sama asia. Myydä grynderille se paikka ja laittaa lihoiksi, mutta sitten siihen voidaan rakentaa yhtä hyvin rivitaloja ja pientaloja tai paritaloja. Tällainenkin mahdollisuus on, eikä ainoastaan se, että ahdingossa on pakko rakentaa neljäkerroksisia kerrostaloja.

Valtuutettu Harry Bogomoloff

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen seurannut tätä Pakilan täydennysrakentamista Pakilantien varrella ja siellä Pirkkolan kulmilla ja yhdyn siihen näkemykseen, että ei tämä kauhean hyvä suunnitelma ole. Ja tulen kannattamaan tätä pontta.

Valtuutettu Mari Holopainen

Arvoisa puheenjohtaja.

Kun tehdään sellaista kaupunginosan ilmettä muuttavaa täydennysrakentamista, kyllä se pitää tiedostaa, että onhan siinä usein myös niitä ihmisiä ja asukkaita, joille nämä muutokset ei ole positiivisia. Ja jotenkin tämäkin huoli pitäisi kuulla. On taloja, joiden ympäriltä vehreys vähenee tai tulee enemmän varjoja tai muuten maisema muuttuu. Ymmärrän sen huolen kyllä, ja tämä ei ole tietenkään ainut kohde, jossa suunnitellaan tämänkaltaisia muutoksia.

Tietysti sitten, jos tämä taloudellinen hyöty jää hyvin rajatusti yhdelle tontille ja viereiselle tontille jää ikään kuin ne haitat, niin tällekin asetelmalle pitäisi kyllä kyetä tekemään jotakin. Voiko siitä hyödystä sitten jollain tavalla useammat saada jotakin taloudellista hyötyä tai millä tavoin kaavoituksessa käsitellään ikään kuin naapureiden näkemyksiä. Jos naapurit pyrkii tekemään jonkun muutoksen omaan asuntoonsa, niin kyllähän tästä aina kuullaan viereisiä taloja varsin hyvinkin. Miten sitten tällaisissa isoissa kaavahankkeissa, mikä sen viereisen tontin oikeudet vaikuttaa on. Voisi ajatella, että ne nyt ainakin täytyy paljon huolellisemmin kuulla kuin tällaisen yleisen osallistamisen kautta.

Totta kai meillä on myös yhteinen intressi siitä, että eri kaupunginosat myös säilyttää sen omaleimaisuutensa, vaikka myös näitä onnistuneitakin täydennysrakentamiskeissejä on nähty.

Valtuutettu Terhi Peltokorpi

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Holopainen nosti tässä tämän taloudelliseen hyödyn esille ja erilaiset toiveet. Näissähän monesti, niin kuin tässäkin hankkeessa, on tosiaan se tontin omistajien näkökulma ja vastedes kun näitä tulee valtuustoon myös. Esimerkiksi nostan nyt Puistolän aseman seudun, joka tulee jossain vaiheessa valtuuston käsittelyyn myös kaavamuutoksena. Siinäkin on se, että viereisillä tonteilla aletaan miettiä myös samantyyppistä, ja sitten se voimakkaasti voi jakaa siellä alueella asukkaita niihin, jotka kokee hyötyvänsä ja niihin, jotka kokee saavansa pelkästään nämä haitat.

Tämä valtuutettu Holopaisen esiin nostama näkökulma on siinä mielessä erittäin tärkeä. On tosi vaikea toki miettiä, että miten sitä hyötyä voitaisiin jakaa, kun on yksityisistä tontinomistajista kysymys ja heillä on tietenkin intressi erilainen ehkä kuin siinä naapuritonteilla. Nämä voivat olla hyvin hankalia kysymyksiä myös siellä alueella ja todellakin aiheuttaa aika monenlaista naapuriristiriitaa, mitä pitäisi kyetä jollain tavalla myös ennaltaehkäisemään.

Sitten vielä tähän suunnitteluun. Mä olisin halunnut kysyä apulaispormestarilta sitä, miten meillä näissä tämmöisissä täydennysrakentamishankkeissa tutkitaan sitä, että millä tavalla se tonttitehokkuuden nosto olisi mahdollista toteuttaa. Monestihan vaihtoehtona voisi olla se esimerkiksi kaksi- tai kolmekerroksinen pientalorakentaminen hyvin tiiviisti townhouse tyyppisesti – tässä just valtuutettu Kivekkään kanssa tästä vähän kuiskuteltiin äsken – vaihtoehtona myös sille kerrostalorakentamiselle. Tehokkuusluvuissa saatettaisiin päästä hyvin samoihin lukuihin silloin, jos jätetään ne piha-alueet pieneksi. Ja voi olla, että naapureiden suhtautuminen olisi vähän toisenlaista tämmöisillä pientaloalueilla, jos sitä tehtäisiinkin matalana ja hyvin tiiviinä.

Valtuutettu Tuomas Tuomi-Nikula

Kiitos, puheenjohtaja.

Tässä on omat haasteensa ehdottomasti hankkeessa, ja taustalla sen taloyhtiön ahdinko ja se, että alueella ei juurikaan ole kerrostaloja varmaan aiheuttaa tällaista hankalaa suhtautumista hankkeeseen.

Tässä mainittiin aikaisemmin, en nyt muista kenen toimesta, että alueella ei ole kerrostaloja. Sehän ei niin sanotusti pidä paikkaansa. Kuusmiehentie risteää Pakilantiehen, ja kun Pakilantien kehittämishanke, niin siinä on kaavamuutokset tehty ja sinnehän on jo rakennettu kerrostaloja. Esimerkiksi Pakilan Pizza Kebabia vastapäätä siinä puolella välissä Pakilantietä on jo...

(Välihuuto.)

Mutta tässä mainittiin aikaisemmin Pakila ja alue, joka on aika samankaltainen. Voisin ajatella, että puhutaan yhdestä ja samasta alueesta siinä mielessä.

Muutamia taloja sinne on tullut. Kuusmiehentie rajaa myöskin pohjoispuolelta tätä asuinalueita...

Apulaispormestari Anni Sinnemäki

Arvoisa valtuuston puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Kuulin kyllä, kuinka kollega Arhinmäki ehdotti heitettävää noppamikkiä, joka toki toisi ehkä tiettyä epämuodollisuutta tähän tilaisuuteen.

Valtuutettu Peltokorvelle ehkä tästä prosessista. Jos muistan oikein, me tätä aika huolella käsitelimme lautakunnassa ja meille käytiin läpi se, että tällaisella tiiviimmällä kaksikerroksisella käytännössä oikein inhimillistä ja toimivaa

suunnitelmaa ei olisi saanut aikaiseksi. Tätä oli tutkittu prosessin aikana ja tämän hakemuksen tehneen tontinomistajan yhtiön kanssa käyty läpi hyvin monenlaisia eri vaihtoehtoja.

Tässä suunnitelmassa, joka meillä nyt on päätöksenteossa, on päädytty juuri sellaisen rakenteeseen, että neljä kerrosta on selkeästi kuitenkin pääkadun puolelle ja sitten kerroskorkeus madaltuu kolmeen kerrokseen sinne omakotitaloalueen puolelle. Tämä kahden eri kerroskorkeuden vaihtelu luo ehkä sellaista tiettyä tälle alueelle kuitenkin luonnistuvaa ilmettä. Myös se, että katot eivät saa olla tasakattoja. Sitten tämä suunnitelma mahdollisti sen, että tässä on aika iso piha, joka osittain myös kasvaa vehreäksi ja siinä mielessä tämä suunnitelma sopeutuu ympäristöön.

Ajattelen ehkä vähän niin kuin valtuutettu Tuomi-Nikula, että laajemmin tällä seudulla on kuitenkin sellaisesta rakennetta, jossa ikään kuin pääkadun varrella on myös joitakin kerrostaloja, vaikka pääsääntöisesti kysymys on omakotitaloalueesta. En itse näe, että tämä suunnitelma muuttaisi aivan toisenlaiseksi alueen luonnetta tai olisi kovin erikoisen tuntuinen sillä alueella.

Ja vuorovaikutuksen osalta kaavoittaja, joka tässä on tehnyt tätä työtä, niin hän on hyvin huolellisesti kyllä kuunnellut näitä naapureita ja muokannut tätä suunnitelmaa ikään kuin ottamaan huomioon niitä huolia. Ja oma käsitykseni on, että lautakunnan jäsenistä varmasti valtaosa on myös käynyt tuolla keskustelemassa asukkaiden kanssa ja katsonut sitä todellisuutta. Täytyy sanoa, että ehkä omaan silmääni se ei tuntunut niin valtavan radikaalilta muutokselta. Siellä on kuitenkin aika isoja omakotitaloja, joiden harjakorkeudet ovat aika korkeita. Mutta kysymys on tietenkin vähän makuasioistakin, että minkä kukakin minkälaiseksi koee.

Minne tahansa tietenkään ei olisi mahdollistakaan tehdä hakemusta kerrostalorakentamisesta, mutta tässä kohtaa nimenomaan tähän pääkadun varrelle se on ollut mahdollista.

Tässä yhteydessä olisin vielä ehkä kysynyt valtuutettu Månssonilta. En itse aivan saanut kiinni tästä yksityiskohtaisemmasta liikennesuunnitelmasta. Tarkoittaako se katusuunnitelmaa? Tässähän on sinänsä ikään kuin liikennesuunnitelma liitteenä. Varsinaisesti ei ole nähty, kun tässä asukasmäärän lisäys on myös hyvin pieni, että tästä tulisi isoa liikenteellistä muutosta. Ponnen alkuosa tuntui minusta selvältä, mutta en ollut aivan varma, mitä täällä jälkiosalla tarkoitetaan.

Kiitos.

Ledamoten Björn Månsson (replik)

Siitä liikennesuunnitelmasta. Mä muistaisin, että yleensä olemme saaneet vähän laajempia selostuksia kuin yhden liuskan piirros, jossa on piirretty kahteen suuntaan pienet pätkät jalkakäytävää.

Mutta se ei ole pääasia tuossa ponnessa, vaan puuston säilyttäminen niin paljon kuin mahdollista sekä tämän alueen luonteen huomioon ottaminen jatkosuunnittelussa.

En esittänyt hylkäämistä.

Valtuutettu Heimo Laaksonen

Kiitos, puheenjohtaja.

Täällä on käytetty aika paljon hyviä vähän huolestuneita puheenvuoroja tämän ratkaisun suhteen, ja ymmärrän sen ihan hyvin. Vielä paremmin ymmärrän niitä

asukkaita ja asukasyhdistyksiä, jotka ei tästä ole niin riemuissaan, tämmöisestä ikään kuin soveltumattomasta tuotannosta jo olemassa olevaan yhteisöön. Mä ymmärrän ihan täysin [epäselvää], mutta näissähän ne asukasmielipiteet ja kaupunginosayhdistykset jäävät aina kakkoseksi kuitenkin mielipiteensä kanssa.

Valtuutettu Peltokorpi viittasi ihan hyvin Puistolan vastaavan keissiin. Raidepolun kohdalla keskelle omakotitaloja aletaan tuottamaan kerrostaloja ja vedotaan yleiskaavan isoihin pikseleihin. Ne oli aikamoisia ne pikselit. Sen sisällä voidaankin sitten tehdä ihan mitä vain, kun se aika koittaa. Ei se ainakaan paranna asukkaiden tyytyväisyyttä ja luottamusta kaupunkiin ja päätöksentekoon näissä asioissa, joissa ihan väkisin runnetaan ei hyväksyttäviä ratkaisuja. Niin kuin tämäkin omalla laillaan on, ja Puistolan keissi on ihan samanlainen.

Muuten kannatan Månssonin tekemää pontta.

Kiitos.

Valtuutettu Nina Suomalainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Tässä apulaispormestari on puhunut pääkadusta, pääkadun varrella. Mä en ihan tiedä, mitä katua hän nyt tarkoittaa. Mä itse asun sen kadun varrella, ja okei se voi olla pääkatu, mutta siinä ei ole kerrostaloja. Voihan se olla, että viitataan Pakilantiehen, joka on varmaan yhtä kaukana tästä kohdasta kuin jos ajatellaan, että Kalasatamaan rakennetaan pilvenpiirtäjiä, niin yhtä hyvin niitä voisi rakentaa Krunikkaan, koska nehän on ihan siinä vierekkäin melkein saman kadun varrella. Tämä, että siellä jonkun kadun varrella on jossain siellä tienoilla rakennettu pienkerrostaloja, niin nyt sitten tähänkin voidaan yhtä hyvin niitä rakentaa. Tämä on aika erikoinen ja sanoisin aika väärä argumentti.

Asukkaitahan on kuultu paljon, mutta siellähän on paljon tullut vastustusta.

Tietysti ne, jotka asuu siinä vieressä, ne ei tykkää. Ne ajattelee, että heille tulee painetta luopua omista taloistaan pian, jos siihen tulee kerrostaloja.

Sitten puhuttiin tästä täydennysrakentamisen suunnittelusta tässä aiemmin. Kollegat mainitsi. Se on ongelmallista, jos siihen mennään tällä tavalla, että asukasosakeyhtiön osakkaat haluavat myydä sen tontin tai suunnitella siihen jotain muuta. Toki näinhän siihen voi olla oikeus, mutta ei se voi mennä niin, että sitten pala palata kuka tahansa... Vai onko tämä malli, että me kaikki voimme nyt sitten päättää, että itse asiassa mekin haluttaisiin myydä tämä ja rakentaa tähän kerrostaloja, koska me saadaan siitä tosi hyvät voitot? Ja varmasti löytyy gryndereitä, jotka lähtevät siihen mukaan.

Mun mielestä tämä on tosi huono tapa suunnitella kaupunkia. Eikö me yhtään arvosteta näiden eri alueiden ominaispiirteitä? Juuri, että jos meillä on jossain pientaloja tai matalaa rakentamista tai historiallista, yritetään jatkaa sillä.

Valtuutettu Sinikka Vepsä (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Suomalainen oli ihan oikeassa ja samoin Heimo Laaksonen, että juuri Puistolassahan on myös menetelty näin, että kun grynderi kiinnostuu jostain tontista ja tontinomistaja haluaa myydä, niin jos useampi siihen yhtyy, sinne suunnitellaan kerrostaloja. Eikä yhtään kunnioiteta sen asuinalueen miljööttä eikä kuunnella asukkaita.

Tämä kaupungin linja on todella surullista. Minkä takia ei voida rakentaa matalasti ja maltillisesti? Tämä vie helsinkiläisten luottamusta kyllä tähän kaavoitukseen.

Kiitos.

Valtuutettu Sami Muttilainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Onhan tätä kylää pistekaavoitettu jo iät ja ajat ja tuolla on pistetty vanhaa rintamiestalomiljöötä lihoiksi ja tungettu sitä kuutta rivaria. Siinä voisikin kysyä, että mikä on omakotitaloasumista ja mikä ei. Sikäli tämä nyt ei ole mitenkään uusi ilmiö. Toki tässä nyt saattaa nämä kerrosneliöt olla vähän korkeammalla, mutta tämä on ollut se linja jo pitkään.

Valtuutettu Marko Kettunen

Kiitos.

Tässä on varmaan suhteellisen turha syyttää nyt tontinomistajia sen kummemmista asioista, koska jäljet johtaa jälleen kerran syytöstehtäälle. Jos mä oikein hahmotan tämän, tämä on yleiskaava, joka on hyväksytty tässä salissa vuonna 2016, johon tähän kohtaan on määritelty lähikeskusta. Joka tekee pikkuisen problemaattisen itse asiassa tästä ponnesta, jota sinällään kyllä haluaisin kannattaa. Puustoa on hyvä säilyttää, mutta kun yleiskaavassa on määritelty korttelitehokkuus, niin se tarkoittaa sitä, että jos sinne tulee enemmän puita, siihen täytyy tehdä korkeampia taloja.

Tässä on nyt kompromissien taidetta jälleen kerran tehtävä. Sinne tulee tietty määrä rakennuspinta-alaa ja neliöitä, ja se tehdään sitten joko ylöspäin tai sivulle.

Valtuutettu Katri Penttinen

Kiitos.

Tässä on tullut hyviä puheenvuoroja. Suomalaisen puheenvuoro oli hyvä ja pohdittu, mutta ehkä yleisenä näkemyksenä haluaisin vielä kerran näitten aikaisempien lisäksi tuoda esiin sen, että Helsinki tarvitsee erilaisia asuinalueita. Ja niiden pikkuhiljaa nakertaminen kyllä se vähitellen haitaksi meille kaikille syntyy.

Kiitos.

Valtuutettu Tuomas Nevanlinna

Kiitos, puheenjohtaja.

Månssonin sinänsä sympaattisesta ponnesta esittäisin sen ihmettelyn, että jos siellä penätään tarkempaa liikennesuunnitelmaa, ja jos ja kun tähän ei ole mitään palautusta eikä hylkäystä esitetty tähän kaavaan, niin mille foorumille tämä uusi liikennesuunnitelma sitten tuotaisiin vahvistettavaksi ja päätettäväksi. Tämä tekee musta ongelmalliseksi äänestää sen ponnien puolesta.

Ledamoten Björn Månsson

Puheenjohtaja.

Otetaan se liikennesuunnitelma pois siitä lopusta. Puut ja huomioon ottaminen.

Valtuutettu Katri Penttinen

Puheenjohtaja.

Puheenvuoroni liittyy juuri tähän liikenteeseen. Eli siellä on nyt liikennesuunnitelma, joka on kaavassa, mutta käsittääkseni kyllä näistä tehdään sitten myöhemmin vielä katu- ja liikennesuunnitelma, missä myös tarkennetaan ja täsmennetään sitä kadunvartta ja kadulle tulevaa puustoa sun

muita tämmöisiä. En näe sitä turhana tuossa Månssonin arvokkaassa
ponnessa.

Kiitos.

Helsingin kaupunginvaltuuston keskustelupöytäkirja on yleiskielinen litteraatti kaupunginvaltuuston kokouksessa käydystä keskustelusta. Keskustelupöytäkirja on litteroitu videoidusta kaupunginvaltuuston kokoustallenteesta.

Keskustelupöytäkirjaan ei litteroida kaupunginvaltuuston puheenjohtajan puheenvuoroja.

Kaupunginvaltuuston pöytäkirja löytyy Helsingin kaupungin verkkosivuilta paatokset.hel.fi.

Diskussionsprotokollet över Helsingfors stadsfullmäktiges sammanträde är en allmänspråklig transkription av diskussionen som förts vid sammanträdet.

Diskussionsprotokollet har transkriberats ur videoinspelningen av stadsfullmäktiges sammanträde.

Stadsfullmäktiges ordförandes anföranden transkriberas inte i diskussionsprotokollet.

Stadsfullmäktiges protokoll finns på Helsingfors stads webbplats paatokset.hel.fi/sv.